

براق شنگ

کلام اقبال کا منظوم نعتی ترجمہ

شمیم بلتستانی

اقبال اکادمی پاکستان • لاہور

—: با اشتراک —:

اکادمی ادبیات پاکستان • اسلام آباد

براق شمس

علامہ اقبال علیہ الرحمی منتخب کلام کوئی منظوم ترجمہ

شمیم بلیتانی

اقبال اکادمی پاکستان ● لاہور

جملہ حقوق محفوظ ہیں:

ناشر ————— پروفیسر محمد منور
ڈائریکٹر اقبال اکادمی پاکستان، لاہور

طبع اول ————— ۱۹۸۸

مطبع ————— طیب اقبال پریسٹرز، لاہور

تعداد ————— ۱۰۰۰

قیمت ————— ۸۰ روپے

نگرانطباعت
فرخ دانیال

سیلز آفس: اقبال اکادمی پاکستان - ۱۱۶ - میکوڈ روڈ لاہور

ترجمان حقیقت علامہ اقبالؒ کے حضور

حسینِ نفس کا محرم تھا رازِ داں اقبالؒ

حکیمِ عصر تھا فطرت کا ترجمان اقبالؒ

وہ ایک پھرتیوں کا شعورِ کامل تھا

وہ اک صدی کی توانائیوں کا حاصل تھا

وہ درد و سوز و پیشِ تابِ تیرے عارف تھا

یہ حیاتِ گہرے بیچِ خم سے واقف تھا

وہ ترجمانِ حقیقت ضیائے بزمِ خیال

وہ بزمِ وحرم کا پیکرِ عمل کا نقشِ کمال

وہ فکر و سوز و گداز و خودی کا پیغمبر

وہ خود نگہ و وہ خود نگاہ خود شکن خود گر

فرازِ عظمتِ انساں کا پاسباں اقبالؒ
وہ حُیثیت کا پرستار و قدر داں اقبالؒ

دیا ہے جس نے ہمیں عزمِ شہیدِ حیرتِ بربریل
کیا ہے زندہ ہمیں از نوائے اسرافیل

دیا ہے بانگِ دراز سے ہمیں سفر کا پیام
دگر نہ تھے مسئلِ اسیرِ بادہ و جام

شہدِ حجاز کا صدقے ارمنغانِ حجاز
یہ ارمنغان ہے تفسیرِ درد و سوز و گداز

چراغِ راہ ہیں فکرِ مفکرِ اعظم
اسی کے صنو میں بڑھاتی ہے قوم آگے قدم

خودی از موزِ خودی کا مفسرِ اعظم
شہدِ حجاز کا شیدا امینِ لوح و قلم

یہ ملک اُس کے تصور کا ہے حسین شہکار
نوائے شاعرِ مشرق سے ہم ہونے بیدار

عقیدت گزار :- شمیم بلیغانی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

عرضِ حال

شاعر مشرق علامہ اقبال علیہ الرحمۃ نے مسلمانوں کو عزت و آزادی اور عزم و عمل کی راہ پر لگانے کے لئے اپنی زندگی وقف کر دی۔ ان کے مؤثر بیانات نے اسلامیان برصغیر کو زندگی کی صحرارت سے آشنا کر دیا۔ تقدیر زدہ مسلمان تذبذب و عزم سے سرشار ہو گئے۔ صدیوں سے مسلمان شہرِ گل و بلبل اور مئے و میخانہ کو موضوعِ سخن بنائے بیٹھے تھے۔ حکیم الامت علامہ اقبال نے قوتِ حیات عزم و عمل مردانگی اور شاہبازی کو اپنا موضوعِ سخن بنایا۔ روایتی درس و تعلیمات اور عزت گزینی سے بھی علامہ اقبال کا جی بھر آیا۔

تیسرے دین و ادب سے آ رہی ہے بلوئے رہبانی

یہی ہے مرنے والی امتوں کا عالم پیری

اس لئے علامہ اقبال اس پہنچ سے بہت کر مسلمانوں کو عہدِ جدید کے تقاضوں سے سہم آہنگ ہونے کی تعلیم دیتا ہے۔ ترجمانِ حقیقت علامہ اقبال کی شاعری سرفراز و سربلند زندگی سے عبارت ہے۔ وہ مسلمانوں کو خودی، خود نگری اور خود شناسی کا درس دیتا ہے وہ فتح و ظفر مندی کی زبان ہے تعلیمات اقبال میں قدم بقدم آگے بڑھنے کی تلقین کی گئی ہے۔ مایوسی اور شکستگی سے اقبال

میں گناہ ہے۔ وہ مسلمانوں کو "کڑاری" سکھاتا ہے۔

مے شناسی معنی کھار چسپیت ایں مقالے از مقاماتِ علیت

امثال اور جہان بے ثبات نیست ممکن جز بکڑاری حیات

شاعر مشرق نے مسلمانوں کو جہدِ پیہم، کڑاری، شاہبازی اور علم و فن سے وابستگی کے ساتھ ساتھ عقیدہ فرنگ اور بے حقیقت روایت پسندی کے نقصانات سے بھی خبردار کیا ہے۔ ترجمانِ حقیقت علامہ اقبالؒ کی نظر حقائق پر رستی ہے۔ آپ کبھی بھی ظاہری نمود و نمائش اور چمک دک سے متاثر نہیں ہوتے۔ آپ نے رشتہ فکر کو ہمیشہ مقصد حیات سے منسلک رکھا ہے۔ حقیقت آشنا اقبالؒ کا ارشاد ہے: ظاہری وضع قطع کی کوئی اہمیت نہیں۔ انسان کی عظمت کا معیار علم اور فن اور عمل ہے ان حقائق کا اظہار اس انداز میں کرتا ہے۔

قوت افزنگ از علم و فن است

از ہمیں آتش چہ آغوش روشن است

حکمت از قطع و بریدِ جامہ نیست

مانع علم و ہنرِ عمامہ نیست

علم و فن راے جوان شونخ و شنگ

مغز مے باید، نہ ملبوس فرنگ

ترجمانِ حقیقت علامہ اقبالؒ مرد مسلمان کو جہدِ مسلسل اور ہر لمحہ سرگرم عمل رہنے کی تلقین کرتا ہے۔ توجید پرستی کے لئے بھی وہ عمل کی شرط لگاتا ہے عمل سے ناقص عقیدہ مند کی شاعر مشرق کی نظر میں کوئی وقعت نہیں۔

خردنے کہہ بھی دیا لا الہ توکب حاصل!
دل و نگاہ مسلمان نہیں تو کچھ بھی نہیں

حُب رسول مقبول سے شہ راقبال انسانیت کی سر بلندی اور فلاح و نجات کے لئے محمد عربی کی دامن سے وابستگی کی تعلیم دیتا ہے۔ کیونکہ یہی وابستگی دونوں جہاں میں سرفرازی کی ضامن ہے۔ عاشق رسول مقبول کا ایمان ہے کہ دین دراصل عشق و اتباع رسول کا نام ہے ورنہ بولہبی ہی بولہبی ہے۔

بمصطفیٰ برسالت خویش را کہ دین ہمہ اوست
اگر باؤ نہ سیدی تمام بولہبی است

ایک اور مقام پر عشق و مقام محمد عربی صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کا انہار یوں کرتا ہے۔

دردِ مسلم مقام مصطفیٰ است آبروئے ما ز نام مصطفیٰ است

علامہ اقبال نے صرف عشق و عرفان محمد عربی صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم سے سرشار ہے۔ وہ اکل محمد سے تمسک کو وجہ ضیائے قلب و نظر سمجھتا ہے۔ کہتا ہے میری روشن ضمیری اور میری بالغ نظری مدینہ و نجات کی خاک سے وابستگی کی برکت ہے۔

خیرہ نہ کھر سکا مجھے دانشِ جلوۂ ندرنگ

سُرمہ ہے میری آنکھ کا خاکِ مدینہ و نجات

ترجمان حقیقت اقبال کا ایمان ہے۔ پیروی اسوۂ بتولِ عذرا زنان عالم کی فلاح و نجات اور دونوں جہاں میں سرفرازی کی ضمانت ہے۔

بتوئے باش و پہاں شوازیں عصر کہ در آغوشِ شبیت سے بگری

اور علامہ اقبالؒ کی نظر میں شبیرؒ کا مقام کیا ہے۔ اس کا بھرپور اظہار آپ نے جا بجا کیا ہے۔

حقیقت ابدی ہے مہتمم شبیرؒ

بدلتے رہتے ہیں انداز کوئی دشامی

دوسری جگہ فرماتا ہے۔

صدق خلیلؑ بھی ہے عشق صبرؑ بھی ہے عشق

معرکہ وجود میں بدر و حنین بھی ہے عشق

شاعر مشرق علامہ اقبالؒ فخریہ انداز میں اعلان کرتا ہے کہ میں خاندانِ اہلبیت کی محبت میں

زندہ ہوں اور انہی کے طفیل جہاں میں در شاہوار کی طرح تابندہ ہوں۔

ازولائے دور مانس زندہ ام

در جہاں مثل گہر تا بندہ ام

فرزندِ کشمیر علامہ اقبالؒ کی حقیقت شناس نگاہیں مغربیت اور فرنگیت کی زبوں انجامی

سے بھی واقف تھیں۔ اسی لئے فرماتے ہیں۔ یورپ اپنی ہی سفاک شمشیر کا زخم خوردہ ہے

اس نے دنیا میں بے دینی کو فروغ دیا۔ وہ بھڑکی کھال میں بھٹیڑیا ہے۔

مغرب از شمشیر خود بسمل قتاد

زیر گردوں رسم لادینی نہ ہاد

گڑگے اندر پوستیں برّہ

ہر زمان اندر کھین برّہ

حکیم الامت مغربیت کو وجہ فسادِ قلب و نظر اور تہذیب نو کو ذوقِ لطیف اور نگہِ عقیقت

کائنات، گڑبگڑ سمجھتے تھے۔

فسادِ قلب و نظر ہے فرنگ کی تہذیب
 کہ رُوح اس مدنیت کی رہ سکی نہ عقیف
 رہی نہ رُوح میں پاکیزگی تو ہے ناپید
 ضمیر پاک و خیال بلند و ذوق لطیف

شاعر مشرق کی نظر میں مغرب کی جمہوریت بھی دامِ ہمرنگ زمیں ہے۔ اسی لئے انہیں
 ایک مردِ نچختہ کار کی تلاش ہے۔ مشرق اور مغرب کے امراضِ قلبِ نظر کا تجزیہ کرتے ہوئے
 اقبال فرماتے ہیں۔

یہاں مرض کا سبب ہے غلامی و تقلید
 وہاں مرض کا سبب ہے نظامِ جمہوری
 ایک اور مقام پر اس مفہوم کو اور واضح کر دیا ہے۔

تو نے کیا دیکھا نہیں مغرب کا جمہوری نظام
 چہرہ روشن اندروں چمکیز سے تاریک تر

اس ہمہ جہت تاریکی میں بھی اقبال مسلمانوں کے مستقبل سے کبھی مایوس نہیں کیونکہ بالو سی
 مسک اقبال میں خود کشی ہے۔ وہ مسلمانوں کو ثبات دیتا ہے۔

اب تیرا دور بھی آنے کو ہے اے فقرِ غیور
 کھا گئی رُوحِ فسنگی کو ہوائے زردِ سیم

دورِ حاضرہ میں ملتِ اسلامیہ کی جہد و کاوش، بیداری اور تعمیری جدوجہد مردِ مومن کی

خواب کی تعبیر ہے۔ اقبالؒ کس درد مندی اور دلسوزی سے کہتا ہے
 معمارِ حرم! باز بہ تعمیرِ حرم نیز
 از خوابِ گراں خوابِ گراں خوابِ گراں نیز
 غرض علامہ اقبالؒ کا پیغامِ پیغامِ قوت و انوخت ہے۔ اقبالؒ کا درس درسِ حیات ہے۔
 اقبالؒ مکرِ ملوکیت سے بھی آگاہ ہے۔

ملوکیت ہمہ مکر است و نیزنگ
 خلافت حفظ ناموس الہی است
 دوسری جگہ فرماتے ہیں۔

از ملوکیت نگہ گردِ دگر
 عقل و ہوش و رسم و رہِ گردِ دگر
 اور پھر بڑے فخر سے اعلان کرتا ہے۔

غلامِ فتنہ آں گیتی پنہام
 کہ دردِ نیشِ ملوکیت حرام است

ملکِ اقبالؒ میں عزم و یقین اور سر بلندی ہی سر بلندی ہے۔ شکتی اور سرفرازی کے
 لئے کوئی گنجائش نہیں۔ اسی لئے اقبالؒ تقدیر زدہ مسلمانوں سے بیزار ہے۔ نہایت دکھ اور
 افسوس کے ساتھ کہتا ہے۔

اسی ستر آں میں ہے اب ترکِ جہاں کی تعلیم
 جس نے مومن کو بنایا مہ و پروین کا امیر

دوسری جگہ ارشاد ہوتا ہے۔

خبر نہیں کیا ہے نام اس کا خدا فریبی کہ خود فریبی
عمل سے فارغ ہوا مسلمان بنا کے تفسیر کا بہانہ
شاعر مشرق کے نزدیک تقدیر زدہ ذہن و افکار کی حسرتوں کی ذمہ دار ہماری
غلامی ہے۔

تن بہ تقدیر ہے آج اُن کے عمل کا انداز،
تھی نہاں جن کے ارادوں میں خدا کی تقدیر
تھا جو ناخوب بتدریج وہی خوب ہوا
کہ غلامی میں بدل جاتا ہے قوموں کا ضمیر
تقدیر زدگی کے علاوہ مسلمانوں کی زبوں حالی کو شاعر مشرق "کڑاری کا تقدیر" قرار دیتے ہیں۔
شاعر مشرق کے نزدیک صحتمند، مستعد اور ترمذی نوجوان ملت کا سرمایہ ہیں۔

مال اور زندگی ہائے تندرست

ترمدی و سخت کوش و چاق و چپست

میں نے حسب استعداد و مقدور پیغام اقبال کو بلتی زبان میں ڈھالنے کی جو کوشش کی ہے
اس کا مقصد یہی ہے کہ بلتی قوم کے ترمذی نوجوان تعلیمات اقبال کی تابانیوں سے ذہن و افکار
اور قلب نظر کو جلا بخشیں۔ ترجمہ بہر حال ترجمہ ہے اصل نہیں۔ اور شعر کی خوبیوں کو منظوم ترجمے
میں منتقل کرنا اور بھی دشوار کام ہے اور خاص طور پر شاعر مشرق کے فصیح و بلیغ، جامع و اکمل
کلام کے مفہوم کو بجز اور نافیہ کو قائم رکھتے ہوئے بلتی زبان میں منتقل کرنا جوئے شیر لانے کے مترادف ہے

جب کہ ہلٹی زبان کی تنگ دامانی میرے کام کو اور بھی مشکل بنا دیتی ہے۔ ان تمام نردشواروں کے باوجود میں بلتستان کا پہلا شاعر ہوں جس نے اس دشوار کام کا آغاز کیا ہے یہ مشکل پسندی بھی پیام اقبال کا عطیہ ہے مجھے اپنی علمی بے بضاعتی کے احساس کے ساتھ قارئین کی خطا پوشی پر بھروسہ ہے کہ وہ مشکلوں کو بخوبی محسوس کریں گے۔ میں مستقبل کے شاعر کے لئے ایک لہ عمل بنا رہا ہوں۔ میری یہ پینتیس سالہ کاوش نشان راہ ہے منزل مہین۔

تنقید و تعرض کی تو بہر حال گنجائش رہ ہی جاتی ہے لیکن میری اس حقیر کاوش میں ایسی بھی چیزیں ملیں گی۔ جہاں صاحب ذوق میری محنت کی داد دیں گے میری اس کاوش سے اگر کسی فرد کو پیام اقبال سمجھنے میں مدد ملی۔ تو میں سمجھوں گا کہ مجھے میری محنت کا پھل مل گیا۔ اگر تر داغ نوجوان تطہیر فکر کے ساتھ مطالعہ کریں گے تو انشاء اللہ میری یہ محنت تعمیر فکر کی بنیاد بن سکتی ہے۔

پس سختیں باید ش تطہیر فکر
بعد ازاں آساں شود تعمیر فکر

۲۱ مارچ ۱۹۸۷ء

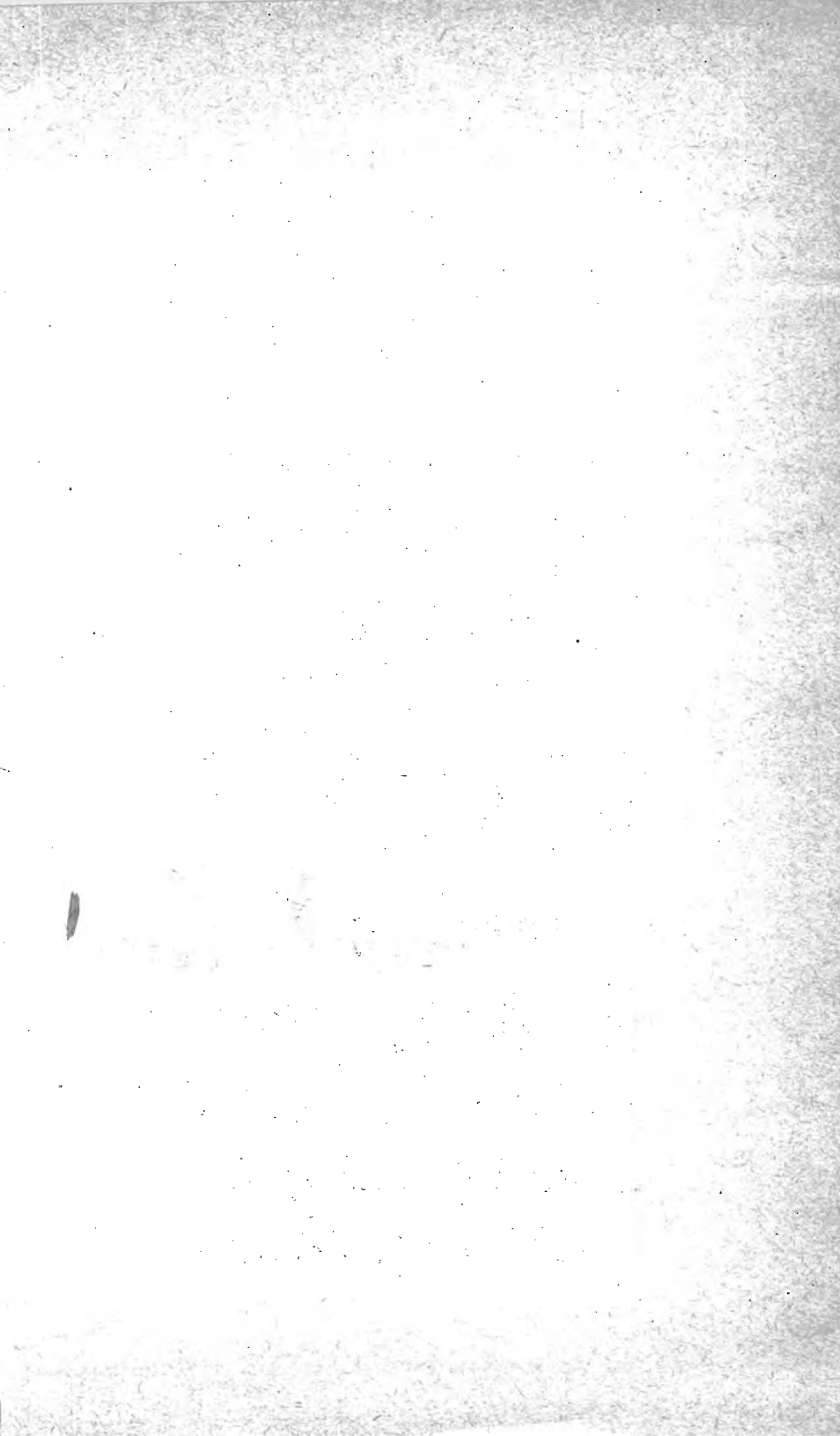
شمیم بلتستانی

شمیم آباد

سکردو

انتخاب

بانک در اینک تا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شاعر

قوم زیرِ بالے رگو ان، ان یا نگ نہ نا اعضائے قوم
 ان ہنر گیل چو گپی ستروق کن شینہ دست پائے قوم
 رگیل چھو سی لجید تھیا پی بو نگ ان چہرہ زیبائے قوم
 قومی شاعر ان ہر کانگ نو دیدہ بینائے قوم
 رگوئے مہ گاشسنے لسنے ڈہس ناکے فکر نیگ میکو نوید
 رگو یکہ تھو نامگ ڈام ٹے میکو لسانے ناخش چہ گوید

شع نا شاعر

غدنگ لاپتے زہیر کھینک تمنانگ دے دو گفونگنہ درول
 یانگ تچوق با وعدہ دیدار عام اونگسے چہ فن
 میدنی کھورینگ دوسے دے شعلہ اشام کن سنہ پی
 ساقیا ایانگ مھنک سہ تشس بجام اونگسے چہ فن

گیوڊ پاران ميندوق ٿهري ڪم ٿهونو مينڊ پاسونگفي لڙينگ
 ٿهرا ميندوق ڪن لاتا ٿهسي پيام اونگسي چه فن
 ٿهرا پونا فيڊ فيڊ بيه بومي ٿوڻ بزوڊ مينڊنگ ٿوگسيه رگل
 ٿهرا ڪهانا زوم بين گيورين بالائے مام اونگسي چه فن
 ميندوق سڙو انوني ستروق سڪورني ڏي ڪوڊ پوڻسيه
 گيوڊ پاتا! سوڊائي سوزتم م اونگسي چه فن

رگوس پاميد ميندوق لڙينگ تابليلي سڪت پوچه بيڪ
 قافلي ٿههور ٿنگ بوڊي مينڊنگ سڪت پوچه بيڪ

لے ٺهستان حجازي رند! رگس ڪت جي زير وگ!
 يانگ اروس ڪن لاکهيري نمزے لالوقسيد ٿههور نا پوڻس
 نقد خود داري خجالتيه پاكهياني جنهي چينگ ري ٿنگ
 ڪهيري دوکان پونگ يانگ ڪهوليد غوڻگ انهي صدرے ناڙوڻس

یو لمبی دځ تخون سید سے حیر کن ہندی دے زوچن کونی
 یا ناگ سیمی سی می نید میگ ردی کا پیغام خروش
 یا ناگ ترا لید ساتی شید یا ناگ میونی تانی بزا نغمہ شراب
 بیاس زیرے سینگ کھو قہ مغرب لپنی چھنگت بوسی نموش
 بوس تمنائی زھرینگ خاموش دو گپی و خچہ مین
 ختم پوسونگ سپر شر کھلے تھو کھا رگنونیگ مینا بدوش
 ایونی مینگ نو زھک پونا در ایونگ لسه ہلر توب زھک
 کھیانگ لازیرس نالیانمومت چہ یو دانسا لاکھور بی ہوش
 یو د زیرے سنا، شاعری بحر ولایت از پیغمبری
 محفل ملت لامتھون چوک، کھیانی پیغام سروش

میگ لاند زھد چگسے یوق شیک! وعدہ دیداری کا
 سینگ پو یوق خسون چگسے سوز جوہر گفتاری کا

لے سہ گید کھن! کھیانگ چان سوان نوزن چر چک بوسی
 کھیانگ سہ کھیاد، تب سونپو کھیانگ، غم کھور پو کھیانگ، حال پو کھیانگ

سُونڙا لے کھیانگ در بدر لاکھور بی ان گیو د پاپلس
 لم پوکھیانگ لم نیم پوکھیانگ لم درو پوکھیانگ منزل پوکھیانگ
 چھور بونی خوفنگ نو تو نکسین چا دو گیو سینگ چا درید!
 کھیانگ سمندر کھیانگ نیو پاپ کھیانگ نیو، ساحل پوکھیانگ
 فشا قعی کو نگہ تری ستر انگبو وینگ جگ سینہ ہلتوس لے بے خبر
 قیس کھیانگ لیلہ کھیانگ صحرا پوکھیانگ محل پوکھیانگ
 ہر کنگت بو ہلتوس! محتاج سانی سونگس اینہ کھیانگ مید نرے
 چھنگ پوکھیانگ سانی سہ کھیانگ مینا پوکھیانگ محل پوکھیانگ
 میز دہ نا زوخ حقنہ غیر اللہ ستر ذوق تھل چیت گو چگ
 باطلی جیکھ موعے چی یود! غارت گر باطل پوکھیانگ

کھیانگ تو سنگ نو جو ہر آہینہ ایام ان
 کھیانگ زماننگ نوحہ رائی آخری پیغام ان

کھیانگ لالے گل مید انوزن مید کھیانگ چچ ان زیر بودرونگ
 زلف ان اما سندر زورخ لالے پایاں سہ یود
 کھیانگ یود رنگ لارنگ ہر زریں مید خمی کھوق خم پودینگ
 میک قیسے ہلتا سہ کھیرنگ نوشوکت طوفان سہ یود
 ان کھیری سینینگ خمیرہ ہلترخمہ اشئی خسانگ زبس کونی
 دے اشبو دی میول پونینگ ظاہر سہ یود پنہاں سہ یود
 ہفت کشور کو کپہ سہمی تواق رگی مید نا، کھیرنگ
 کھیانگ لاکھیانگ بغزی نوزن سونگنا دی ساماں سہ یود
 کھیانی میندوق خموم مھوم سینا چھوق خسامولا چارہ مید
 مید نایا زھر پونینگ علاج تنگی دامان سہ یود

مے چدے تنگمی دی خسانگ زبس پونی کھوق پنگ گت سے یود
 جلوہ تقدیری سنگ غبیل پونی سینگ پونینگ حق سے یود

عالم اسلام

فنکھے مید ترک و عسری داستان لڑب فی نلا
 بود نلا ہر تحفہ مسلمان چکتومی ژ ہگنہ سوز و ساز
 کھیرس چدے تثنیشی وارث کونی میراث خلیل
 سمنگ رد و کھر کھر بیاس کلیسا پونی از خاک حجاز
 سونگس تونگ نونگی نابز ریس مید کلاه لاله رنگ
 نجیسی سزوق کن نازیکہ ، سونگسید تا مجبور نیاز
 مغربی چھنگ ژونگ فرنگ پنگ ناز الید تا کیمیا
 دے کھاڈ یا تگ چھنگ پونی خاصیت پوان میتا گلز
 مغربی کھس پونی حکمت پوسی ملت لاجہ بیاس
 ٹر چدے بیاس سنگ پونا پو ، بیانہ ژو خپو خیر لاگاز
 کھر قپو سونگس ارزان سلمانی سہ تھو قلا چھو پہ سا
 کھیانگ لابزد لکھ دو فری مید کھیانگ مسونگس دانائے راز

یودزیرے رومی سی سنگ موفکسے آباد بیافری
 فچو پاستا سنگ ردونگ تی لیدریا یود پو برباد بیافری

برالبہ چک رگیترید نالوقس ملت لانهورنا شاگ ناموش
 کھیانگ لاپنے مک چہ خدا من سیدے غافل درنگر!
 ژل دودی سمن پونیکہ دود پوپاڑے شیو کھواں لیا خموان
 لے کر بیوق! فشرنی جو فل پیش سیمانے مبر
 ملتی تھود لکھ پو وینگ یود مشرقی کھوم لکھ نجات
 ایشیا پونگ یود دی تم گٹ پوے شیدیا نبے خبر
 یانگ سیاست پوسکی پوے جو کھ شینگ چھوسی ترو کھ پونگ
 یل نادولت لفتنواونگ موان حرم ستر و نگفی نثر
 سنگ کھاچک گوارگوس مسلمان کن حرم ستر و نگ فری
 نیلی چھوی زرنا تھونے من پونجک کاشنغر
 میدپاگوئے ان رکھ ناذاتی امتیاز سو بیاس نرے
 ترک خرگا ہی سا، یا اعرابی والا گبر

رکھ مقدمِ خصم ناچھوسپوپا، مسلمان لا اگر
 کھیانگ سا تھوق لامید پاگوئے ان مثلِ خاک رگہڈ
 برتن پوگو پغزی رگو سید نایانگ چھوسسی بنیاد کن
 لڑو قسے کھیونگ میسپو فی سینگ ہمبونگ ژالے بار دیگر

شنگ بیاسے دُوک مید فرق کھیانگ لائھنی نادرِ حسی
 شنگ بیاسے دُوک لے گرفتار ابو بکر و علی رضی

رگوسپی انپہ عشق لائسریاد بیو دو عشقی بیاس
 صبری کا سینگ دو ایاسے ہتوس تادی تا شیر پوا!
 کھیانگ لائھونگسید گیم ژہوے زنگ نازنا قوت نلورج
 ہتوس تاپھر بونی شید یا نہ لدفی دے زنجیر پوا!
 عام ازادی فری اسلام لائھونگ فی خواب پو
 ہژنس لے مسلم! ہتوس دوسے دے خواب پوئے تعبیر پوا!
 ان سمندر لاکھیری تھل چیت پوسا بان وجود
 ہتوس کھیانی شیسپی لزا لایانگ سکے جہان پیر پوا!

میک فیسے ملتوس فی خیر می آئینہ دینگ نو کھیانی سی
 اونگی مے وخنہ زمانی حالی تی تصویر پوا !
 زیبا نگفی فتنے یانگ ساچکت بودی خمی رگد پوا پو یانگ
 ملتوس تا تقدیری دونو لاچار گوے تدبیر پوا !

مسلم انارے تمنا پوے کاسٹینگ آباد یوق
 ژهن نیما پیش نظر لا یخلف المینعاده یوق

دولت نامحنت

زرفہ چن مزدور لاتھون چوک فی پھرن پو مید کھامید
 خضری پھرن پو چین ان لس میونگ لاپیغام حیات
 زوس لے مزدور کھیانگ مولے سرمایہ داری ہر یک پوسی
 یقس رگی زیکہ ہر تانے، رگیا خسے توسی لات و منات

لئی لا روزی بود پنی بونگ لامن می یا اُبرت پوسا
 بلیہ من سید، منہمی تر پو یکہ شکر گوں لازکات
 کھیانگ لامن سید ساحر انموطی سی برگِ حشیش
 فے خرس پو کھیانگ لاسمس لے بے خبر شاخ نبات
 ذات نا، رکھ نا، پے نا، رگیل چھوسنہ چھوس تہذیرنگ
 ان دی گنگمہ "خواجگی" سی ختم سے فچوسی مُسکرات
 کھیانی خمبی ہونی لزا، ستروق سکیا نس لے رھسور مید پیخبر
 فنکس نشی برود پوے کا کھیانی سی فتنے نقد حیات
 رگیانس کھیری کا حیلہ نا بازی کو لے سرمایہ دار
 سونگس مہ ترانگوسونگھنی کا نر ذچدے بود پونگ لامات

لونگس تانیولی محفل انداز پوسونگ سید بدل
 شر کھنہ نوب کھینگ نویانگ لدرنگم کھیری تیرمی سکل

تھق سکن نایانگ بو

(بلیس گئی فری)

زیرس بیاگ بو تھق سکن چکی بچ چکے ستر و غی مپھرو!
 یالم پوری شخصین، نیئی ننگ نومہ مشا خفوا!
 شخ نارے چه کیگ پا، نیئی ننگ پونگ سامہ کودچی
 تو توگ پانی ننگ پوکسہ زوخ چی نا عود پچی
 جنمونگ ناچھدے دوگ نرے دیانگ چکے لے خچسپہ،
 اما سو سو دو گسے چھدے دوگپو نری نیسپہ
 شخصید نرے شوخص، تھونگی دے کسکو لا تھو لے یر
 یانگ شخفونئی چھتپو کھوڑینگ، ان نیئی فیانر
 کو اچک دی خیمیر و تھق سکنئی، اونس بیاگبولاہتور گود
 زیرس لے کھہ هصا اکھیانی دی سنوینگ چکی فیاستود

کھیری مری دوتنگ جگھو محال ان تو رے بیانگ بو
 کھیری کس کلا رین چک تھو رے نا، ب سید چنگ سو؟
 زیرس تھق سکینی افسوس اخصامو یانگ لانا فریبی
 یانگ ترانگو تو رے ابو خسمه نادو گسے تدریبی
 تنگ چه ہناتے، خدمت یری بیوانہ فی تو نگو ،
 یونیکہ نوزن گوید، نئی خوش نارگہ نامرگو،
 اونگسید دوسے یانگ میول لاکھو رے، شخصے کوچی چیک
 فی تنگ پو یری ان، کوچی غلت فیونگنہ چی تھیب گیگ
 یو وچیز چی کھنیک تھونگ ناتھدگ یانگ فی ننگ یانگ
 تنگ پو چھو غو بود، زھون رے شعیسید مھر دلنہ تھونگ وینگ
 تنگسید نسی زگونگ چکیتولا، لگی سترانو یو کو ننگ
 بوسید نسی رگیانگ کن لا، چی سنگ سنگ گشہ آئی نونگ
 گھون پی فری سا، نابیا سے بود گرل ناچہ تخ سنگ
 کار گوید دی حدی گرل ناچہ تخ، سنگ لادنیادینگ

بیانگ بوسی زرید ، رنگ کھیری من تنخ ، سکیدے مستود
 اما کھیری ننگ کھور لامیونگ من نا، تھے یود یود
 ند اونگمہ مسونگ شیک کھیری تنگ چس کونی کا سوا
 پغرمی سولا ند اونگ نرے ، ان اونگفہ شی ند کھوا
 متحق سکن پولا بیانگ بومی دی خمیر ونگ کو اناستی ننگ خسم
 دی بیانگ بودونگ بور یا فری ، فچوانہ رگو سید لم
 گا ہر کف سی گٹ چکتو گرو لید ، بیاس نرے غدونگ ستود
 غدونگ ستود لامی رن کھنچہ ، گرے میو لیک سو یود
 دو خسم سینہ زیر س متحق سکنی ، رنی اشے بیانگ بود
 میو لی کامید وگ یا ننگ پڑے زرخ چن چینہ یا ننگ سو
 رین چکیری صورت پوسولا متقونگنہ کھورید ستینگ
 صورت پونا مس ننگ پوسی ستینگ یک کونی بید ننگ
 لیا خمیر غرمی میگی متقونہ سکوروک ! رنمو شے ستونگ ستونگ
 عود برنی یری تاج پولا ہلتانا ، متقونہ غدونگ

صورتِ ناصفائی اِدے پی کا گون چسپی بیور پو !
 دُونگ چکتوی کا ہر تراق، پھرنی برویانی ہو ہو بیو
 زیرس غدونگ ستودی چھنگ جن فیکہ یا نگہوش بودر گونگ
 میدہے یری فیورخ لائن تلاحوت و خطہ چنگ
 بیشیصہ تلالیا خمو، سولا مید زیرے " زیر بو
 سوانہ سی انکار بیا سے زھیر چکیو چی لب انمو !
 یوزیرس، زیرے نا پھرس کھوری مسیکنہ تیخ سین
 چوق بب فنہ زونش تھق سکانی یود پا جینہ خاخ سین
 ہی ترائی دے کھستونگ پوسی، رنگ دودنی رگنویک،
 آرامیکہ چوق دوک سینہ، گرو ب چکس مہ بدو نو یکہ

گریب شد

خونو پاکھیونگ کھن چیلایکینہ چیلان خونو نا بچرگ تہ اوئی خشمبہ میار گل فوشمین چا دو گنوگ

دوگسے کوین بلی غوش ساسیو سولابزد دوگ مین نامیندوق لے رگ کھن چوبے نا نامہ میدگ

تمی زیر شنیص پونلا ہمبہ ناسینگ لزو قیہ لازھد

تھلبہ سوگشیک نری کھینکیت ناخدا الا گریب شد

یوریا شیوہ تسلیم و حسانگ مشهور سنینی زھکت کوچکید یورینہ دو قسے مجبور

عونا فریادی شید یانگ یورنی کھوقیو معمور چنگ بیر تھت پانغے ران تیر یوربے معزور

یتہ سنا بیوس یانی ارباب دفائی گریب شد

خوگر حمدی شید یانگ و خسی جھائی گریب شد

یورپا موجود از لنگ نالے یری ذات قدیم زھری یورانہ پکلاب تھرنہ پھرل مید پاشیم

یانی کھوخ شیخ بیوسی لے صا الطاف عمیم میندوغی تیر یوچہ نو نو کچیرے مید سوگنہ تسلیم

یری توحیدی تری جو پھونہ کھید پس میولنگ

یری پنمیری فیو خلا گے یورپا سولاسینگ؟

سوںگسے یو دنگ نیشہ پانسایری میو لپو استر کھوئی معبود پوانگ چھون مے لودوانہ شجر
 فوجی رگوئے دو گپہ گو سیدگ کھوئی فیاض نظر مہ متھونگے لاجپلا زکوایک پائے رب کبیر

یو دونن نیگلہ گے موسیٰ لے نید پاری منگ؟

کلمہ زیر کھن کوئی فزقوسی کوچک سیدیری زنگ!

یو دپا سے تھوق پو یکہ سلجوق س تورانی سا چینی چینگ دیکھا ایرانگ نو ساسانی سا

یو دپا آبادوی سے غزنگ یکہ یونانی سا یاسہ تھوق پو یکہ یو دپونگ دیکھا نصرانی سا

یری مین تخیکہ سونعہ تانین بیوگس تھنگلہ ؟

سوسی کھینگس یا نکلہ نوزن کھیرنی سہ تھو پوترانکلہ؟

ہلہ خنہ وچو بایری مین تخ یکہ برانگ سدفونیا تھنگ نار یونگ یری شمن تا زگی مین رگہ فونیا

مغزنگ بنگ زیریے دشمن کنی سینگ جد فونیا سوںگسے افرقہ تھونے مین یری فیارد فونیا

نام اوسیت ناتسی رگیفونگ لانیانام گوگسید!

رگی گھر ہم فقی لانیہ کلمہ زیریں ژھویو دوگسیدا

نیہ دوگسید خونے ہر کیا بنگ دو مہ نازدک زخمی فیا سروق سکورید پانہ سی یاری مینی عظمتی فیا

بیونگفہ مید تھنگلہ تیارگیل چھوسی فیا شوکتی فیا نیا فری سکید پاسیجق چنگسید اچنگ دولتی فیا؟

نیہ اننگ پنہ خیر مالیکہ تروق تنگ کھن چی

بت فروشی مہیا چایگ پانیا بت شکنی ؟

سونا سا رنگد ناتھانگ نرفہ مد مید گیب لانا سینگ گھوان ناسی تھق سیدنیہ سی لوزر دغا
 یری رگیز کو لایم کم کھن کوئی چتی سید جنگما رگی ہر منگ میدنیہ سی توپ سنا سپیدار سیدر تھنا
 سینگ کو ننگ کلمہ توحید لانگ فچو سپو نیا

ذکرین خجری او قسایری، کھرق تو سپو نیا
 سوئی فودس یانی کسل یونگ لے اشی خمیری ڈر؟ سوئی بولو کھسیکہ فتح سنگس اینہ شہر قیصر؟
 سوئی چتیس لقی فچوسی دے تھلی پی خود و فی پیکر؟ سوئی ادق تھوق بیانیہ سنگس میو لیکہ کفری لشکر؟
 سوئی لایمیو لیکہ آتش کدہ ایراں بیاس

سوئی زندہ شیر می تذکرہ یزداں بیاس
 میول گنگمہ سکپورے سنگس یاری طلب کار نیا سوئی تھیا قیدیری فیاز حمت بیچار؟ نیا
 سوئی بیاس کندر گئیو تیغ شرر بار؟ نیا سوز نگیری کا بیاس میو پو بیدار نیا
 سولا جگسینہ دریدرنگ ہلاکھانی ہلونگ تھد تھد
 می زیر افوسینہ کھلیوگ لا صوا اللہ احد

تھکلہ زھو کھورنی برو سونگنہ اگر وقت نماز سنگ سکپورے یا ناگت بیدرونگ خلنے سا قوم جان
 زھر چینگ لنگسے دو گیدہ تروخ بیاسے محمود و ایاز میدے و خوپینگ لوفے شیدھنہ ہا در بندہ نواز

خوجانہ ژون نہ شکر گو نہ غنی رنگ چک سونگ

یری ریز گئے کا نیتھو غمنہ رنگ انک چک سونگ

میوئی مغل می دامنک نو سحر و شام کھور سید

تھنگ نار یونگ کھور زھن بن یری پنیا کھور

مئے توجید کر امین چہ صفت جام کھور سید

تھنگ نہ صحر کنی ہر منگ مید نیہ گیم زھونگ تھقسید

بجر ظلمات لائیت کھونگسے نی ہر تونگ ملق سید

ستروق مینے کھرق چھو سے ہال نیہ بر بادیا سید

یری کعبونئی سجدونی سی ابادیا سید

ژون کھرمی لئ لئ بند رنگ یری آزادیا سید

برائنگلہ نوم سے یری قرآن پونیا یادیا سید

دو رنگ سیا سے دو گسینہ غدیا نگمیز یے کریشد بیوچا؟

بے وفا سونگنہ نیایانگ گمے دلدار گیگا ؟

یاناگ سے یو دامتی، دو رنگ نو کھنکار سے یو د

سیکون پاناغل نا دریے شنگچونا ہشیار سے یو د

یہری شتر دلونگ ہرتے یو جھونئی ایوان کنئی کا

ختم سے نام فوفنہ فوغید زد گپہ مسلمان کنئی کا

ہلا کھانگ بلوئی زیرید برائنگمہ مسلمان کن دوس

رگررگہ بیدا تا کھونئی سی کعبی گمہ جان کن دوس

منزلی فیو خلا تینے کھیر بی صدی خوان کن دیس تنگسے تھم فراق لاقران حب قران کن دیس

کفری ہنور گود کوئی احساس چہ چنگ بیگلہ میدا

یر می توحیدی سانے پاس چہ چنگ بیگلہ میدا؟

مید شکایت یانی بیاس کھوئی خزانگ مفر می دونو تھو نمنے تم زیر بی سہ مید یونگ لاشعور

دی دنیا دینگ یانی کافر لانی نیند حور و تصور زد گنہ رخ زحکفی مسلمان کوئی فیاد عدہ حور

نئی کایروپی ستر پی خشنہ عنایت پو ملوس

ستے دے شزد یونگ تادارات ناشفتت پو ملوس

سنگس مسلمان برینگ چی فرمی دولت نایاب؟ یری قدرت پولا امیہ تھکنہ تھنے حد حساب

یانگ لاکر کھہ نابیہ تعاننگ ناسہ می نیدرچ جناب تھنگ لادول کھن کوئی لم زگنہ پو دیدرچ سرب

بگیدر پاسید جنمونی تیا کو کس زیرے ناداری سی

یانگ ناچکلف فرمی بدین سکور بوچہ حق خواری سی؟

بیددی دنیا پوی لورخ جنمہ لانورزان مالی سنگس دی دنیا پو مسلمان کوئی فیا خیا می

لزنینگ مزر میول پو توحیدی شید یانگ سوز خالی نیہ گویدر دم سے کھور زرد کتہ پریشاں حالی

یری مین جنسی فرمی انپہ نمی خسو نمونہ مشیو

شیش تاساتی فرمی ان جام لاگوئے ہنرس رنپو

یری مغل نادریسے یا نکلے رکھ کھن کُنہ ملوس گیونچہ گو نگھن ہر تنے یا ناک بیہ کھن کُنہ ملوس
ستروق لاملتا یری زلو کھلا ہلہ تھن کُنہ ملوس فیونگستے تا نکلنہ میگو زیری دے بش کُنہ ملوس

یری عشاق جماد و عہدہ فردا نیکہ یول

یتہ دونگ یانی چراغ سُخِ زیبا کھوئے ترول

قیسی سینگ نپونہ سیلانی سینی میو دونی یو نجدی تھنگ لاسا چدیں دلونی گیونک زو دونی یو
عشتقی کھو تو، دونی یو، حسی سیمیر پو، دونی یو تہ امت پوسہ ینگ تیری گیز کو دونی یو

دے کھنہ میدا سبب پھون نی کا خچا ہے؟

زھویو گیدین دو گینہ یا ناک نے میگی کا ہتو چا ہے؟

یا ناک نیاس سکیوریا یا سکیورس رسول عربی؟ بت گری لس کھا سایے سکیوریا چنگ بت کھنی؟
عشق پوسکیوریا یا عشقی دے اشفتہ سری سکیوریا مسک سلمان وادیس تترنی

سینگ کوننگ نوتنی بکیری دے عود پو بے یود

مثل سلمان نی گو مہ چھونگ نو کھرے یود

خیر عشقی دے سنے پی ترودنہ ادا گو سہ ملوس حنی فیارا گری دے تسلیم رضا پوسہ ملوس
دل مضطر صفت قبیلہ نما دوسہ ملوس یود پہ پانہدی اسنن دفا یوسہ ملوس

تہ لاکو دچہ ہلہ لکھ چنہ لاسید کو دچہ رگہ لکھ

زیری تم میں امہ بیانی سہ ایر جو کھ دیر چکھ !

سرفاران بیاسیدین پو کارل یانی
ستونگ ستونی سینگ زو چچی کا سیاسے حاصل یانی
عشقی نورگو میدنی فیوخ بیاسے ماہل یانی
سراقے فنگس کھر می رخساریکہ محفل یانی
نئی کھو تو پونگ شرر آباد دوسے چاہے میگو؟

نورگو زھگنی نیہ گیو دپا دوسے سینگہ سجید پو؟

نجدی وادینگ دوسینہ شور سلاسل سملوک
قیس یوانہ نظارہ محفل سہ ملوس
نہ ندانگ میدونی زوخ حوصلہ دل سہ ملوس
چامی بوو بروں نانی یا نگ لوفتی محفل سہ ملوس

نیہ یا نگ لوفتے ناینگ شخفی دے حق پو ادے یو دا!

دوئی دے زو لویکی کھید مید سیاسے شخفا متدے یو دا!

یو ڈرھرنیک بر لب جو مے تھدرن جنونگ سق
دوگے یو دجام کبک نغمونی ستر کو نیکہ ہر زق
میوننا سکود پا چدے یو نفسی فرمی ملپہ نو حق
یری دیوانونگ سہ یو منتظر نعرہ حق

شزدے بیوس یا نگ پلاین کن لا خود افوزی کھو د

شزدے بیوس یا نگ نیری ہلق لا جو کوسوی کھو د

قوم آوارہ سی لزو قسید رنیا یا نگ سوئے حجاز
یا نگ مھتوئے ختم ناتھو گید بلی ذوق پرواز
مضطرب د کھبوی کھو قینک زو تھر نیک لے نیاز
یانی دیوک برونگے ہتوسی اتشہ مھضرب د ساز

نغمہ لاتار کُنیاک دوخینہ نام بونگمے تھے گوید

طور لایا مینگنومہ نام زھکپتے سونگسے رنگسید

نئی ہرکن سپوجا دے اشی آسان گوچوک نیر کرمیق ان یانی ہدیش سلیمان گوچوک

ہر کونفی دے خوش زھسکی نورگونگ یانی ازان گوچوک خطہ مہندی ہلاکھنک لونگ تا مسلمان گوچوک

سینکھ ازان کونی سینکھ کھراخی ہر کونگ چھونگسید

غونگ لازوک گنخینہ سینک کن تا مید لونگ جزو رخ سونگسید

میں دخی تر یونسی کھرش ہرنا پھول از چمن ہلتوسی میں دن زھری میں تر پھوک غماز چمن

میں دخی وچوسہ رگلس چھپس چینیگ ساز چمن پھرش پھریگ نارے بین منہ پر داز چمن

زدگپہ بلبیل ژانہ یود محو تر تم دحسن

یود سیا کھوے سنینی رگیم زھونگینو طلاطم دحسن

زھری قمر لونگ لاچمن فنگسینہ کو کھوانگ چھوسید رگشہ میں دن کونی دے ساخو لونگ سا بود سید

زھری دروم شونگ لاسونی خلونگ تراغی پھونگسید ستون رگسید یو کونی رگورے کھانگ لونی کون ہن فود سید

لوس مگر موسی لق کھانہ تی کھو قسپو آزاد

ہے چی کیگیپہ کونہ زھر لونگ لانی کھو قسپی فریاد

شیو لسه میہ چانی رن خسو نمولسہ چنگ مید برود زندگن بو دزے بود خون جگر تھونگ یود

پا کے لوہا سنی پتھر کیونکہ زہر انگڑھی کی خورد
 خمبہ زود مید پوئی برکت لاسنوار سینگ خود

میبوئی زہر پو سینگ تو مگر دیونگہ ہلتہ کھنچہ سومید

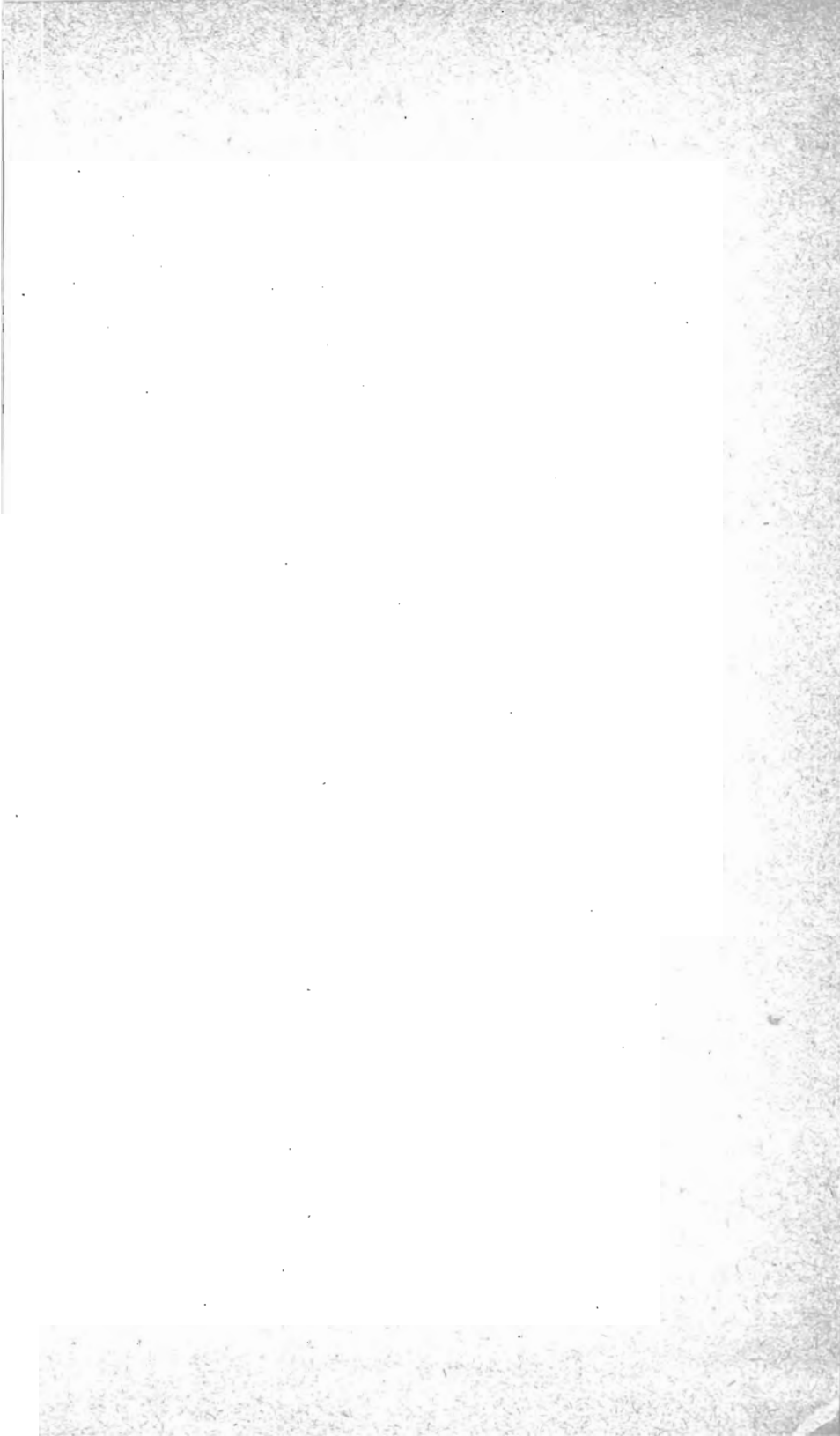
سنی کھر قہو لا ہلتا سے قدر بہ کھنچہ سومید

کوسینہ بلی فریاد پوئی سینگ سچ سید
 کھسے یازنگلی سک پوئی سنی میو سچ سید

ندو گئی فی سینگ لویکے عہد وفا پو ہنر ق سید
 مئے دیر بہ خمین فی سنی سکوم کھر ترق سید

عم پونہ ان عجمی چنگ پو حجازی ان فی

ہندی ہجو سی چرگیگ ہر کنگ پو حجازی ان فی

گریب شدی جواب

سینہ ہزارنگ زیری دے تمہو لا دو گید سوز و اثر
 ہلڑخمہ ہرکنگ لودکھنی ہتھو نوکید دو گید ملے نظر
 چی پاچی سونگنہ دو گید قوت پر واز مگر
 سینا تھو سی کنا بید خنمی منزل کن سر

یود پینہ عشق پو فت نہ گرد سر کش چالاک
 ختو لے خنم کن محقوسے یار بونگس فی نوائے بیباک

زیرس خنمی رگد پو اپوس یوری قرین سو دو کتوگ
 لوددی سی زیرس چھے چھے مین اہل نہیں دو کتوگ
 سکومونی زیرس سر عرش برین سو دو کتوگ
 اونگنہ مھو کھامی زیرید اصلن پو چین سو دو کتوگ

کوانہ رضوان لانی گریب شدی بزوزیرس یوان
 جتینگ نارے تھو رو متکلفی دے انسان پوان

نوس فرشتونگ بگیے آخر لادی آواز پو چین
 عرش پونگ کھوانی زیرید تانگ بگی لینا راز پو چین
 عرش تھون تھون پودی انسانی تگ ناز پو چین
 تھنہ لاپھ فوننی دی قوت پر واز پو چین

چو ادب مید پے دو گید ملتس نرے سکمان زمین
 رام تے زھف مید چینہ گتاخ چو بود خاک نشین

تم می شہیص پو پلہوسی بود پلہر حجتہ اشہی کا برسَم
انہ پسا نامید نرے مسجود ملائک آدم
عالم کیفیت سا، دانائے رموزِ عالم
امہ عجز و ادبی راز کوئی نامحرم
ناز بود قوتِ گفتاری کا انسان کنلا

امہ تم زیر بی دوغہ مید تو رے ناداں کنلا
او گس نہ انتم لہ تم پونیک کھیری دوک لے کشر
بید چینی چھو نیسی چھبانی سری یگی کر پر
کھیری نعرونی سی سکونید دل افلاک دستر
ترقیے یگی تھلے سو گید کھیری ملچو یگی کھسر
سینی مینو گریب شہی بزونیک بیاس کھیانی لیا کجاوا

ہم سخن بیاس کھیری زیر شہیص پوسی بندہ نگ ناخدا
نہی رحمت پو کھیدہ بود امہ سائل پو گرے؟
نیم پوسولا ملتن؟ بہر و منزل پو گرے؟
ترسیت عام نہ بود، جو بہر قابل پو گرے؟
بیگ پاتعمیر شہرے سہ چھو گل پو گرے؟

سونگنہ قابل نیہ سی دو گلکہ چہ بود پھیل چکسید،
تیا زلفونگ نیہ سی سے غدونیکہ گیل چکسید،
فرق پونی ان بودے کھو پونگ کفری سونگ غرگر
بنت شہن کن رگلے سونگس ان دوسے پونگ بنت کرا
امتی زیر بوسہ تو بہن رسول اکبر
سنا اونگ انہ بہر سیم دوسے بونگ آزر

پھوس نادوک لانگ نابہ پس چکتو دوسے سونگ سرف
چھنگ ناچھنگ کھانگ ناہم سرفہ تسی ہونگ سرفہ

دوسے یونگ سنا ڈنسی زرتسی زینت اینہ لالہ کھواں انہ سی میں ذوق زھری عزت اینہ

کلمہ زیر کھن پوجا دبرن کھرمی عظمت اینہ دوسے زیر زیر بے خود و، قبلہ حاجت اینہ

تم فوکر اخفویا سینہ ژون کھرمی ندو بوس سالا

احمد مرسلی اُمرت پو مق می بیالا

شر کھنہ لنگفودوسے سونگ کھیتی فیاسکی نا پوچو رند پو غم سینہ نیاسجی پو اینا پو کھیتی رگو؟

طبع آزادیکہ پوچو گو اینہ! رمضان فی روزو کھیدانی زیر اینہ زچس پو وف اداری پو؟

قومی بنیاد پو چھوس، چھوسنہ برائے خسو مو محال

جذب نابرا لہہ نا گوید مغلل انجم لازوال

میو لیکہ نس نا ہنر میر پی وے بے فن پو کھیدانگ قوم بل دینی زھرا ناگ کھلا می کھن پو کھیدانگ

ختم میوئی برا نگہ ستدے لودی دے خرمن پو کھیدانگ اپو میسپونی قبر ژونگ سینہ خسو کھن پو کھیدانگ

اپو میسپونی قبر ژونگ سینہ زے میوئی سسی

تھو بہ رڈے بت می ژونا چھوسہ پو کھن پوئی سسی

بیاس کھچت سوسی سنا با طلی ہر بتی چتے سوسی فننگس عدونیکہ ژون کھرمی ہر تنو ناگ تھتے

کعبہ آباد سبایے نقیس سوسی فی حرمت یقے رس فی قرآن پو لاسوسی سوسوے ترو قہ تر قے

دو ننگ کھیتی میسپو اپونگ اینہ گئے چین کھیدانگ

سوں گیسے بود بو کھنہ کو سو مہ مگواڑھیو نملانگ

زیرس ایہ کھیانی ز مسلمان لافظ دعد حور

دو گپہ گوس تمپو غلط زیر نسی تم زیر بی شعور

کھیتی لم بو نیکہ کفر دُر و لبہ نا تھو لبس حور و قصور

طوری غیبیل ننگ نہ بود میدامہ میونگ موسیٰ

مید کھی تنگ کھلا رگہ کھن حور و قصور لاسوسا

قومی فنکھیو نا دریسے ان کھیتی نقصان پوچک

ان میسپو لو نا چھو سپو کھیتی ایمان پوچک

ان خدا پو حرم پاک پو تر آن پوچک

تا رے چہ گیگ نا ایہ سو ننگارے مسلمان پوچک

چک با مید سو سونا رکھ ذات پنہ پھوس روگے

سولا ہترس ان گیا میونگنودی بز دیکہ دو گے؟

سوسی کیورس میوریکہ آسین رسول مختار؟

تسی زوم نکھ پولا ہنوسوی عملی سونگ معیار؟

سولا چھود سید نظرینک جنونی دوک لاکنہ شننا؟

اپو میسپوئی بیہ چس چکتومی کاسونگ سو بیزار؟

روحی احساس ناسینی سوزی لنگ نا گریے مید

احمد مرسلی پیغام ناکسل کن سجیدے مید

مسجد نیگ علیہ گو کھن فین مہ می حتی کھن پو غریبا

روزی لزیانگ فی فری ہتوخ کرا ننگ کھتین کھن پو غریبا

نا ایتو سیافری بر مید پائو سنق کھن پو غریب
کھیتی سا پرده ناعزت ہستی کھن پو غریب

یو دایر کن رگیلے نور زانی عبورنگ مای نیشنگ

یو دشگر گونی عودی میول لائے ملتی منگ

قومی واعظا کوئی دے پختہ خیالی سہ ملوس
برق طبعی سہ ملوس شعلہ مقالی سہ ملوس

بانی کھرم پو پوسے یو دوج بلائی سہ ملوس
فلسفوںوس امرہ تلقین مغزالی سہ ملوس

سے نماز یونگ گرے گا سونگ زیرے مسجد کن نوید

یعنی دے صاحب اوصاف حجاز یونگ ایتو سید

چھون غوسید سونگ زیرے میو سیکہ مسلمان نابود
نید زیرید یو دپاگرے گیکہ مسلمان موجود؟

رگوب زونہ دوگ بزونہ لائک بزونیکو نوصای زونہ
یونگ مسلمان اینہ؟ یونگ تھونگے کھریلید قوم ہرود!

تخنے افغان نامر زانا سید تھد پو چھون

نگ کھیدانگ ان گرے یونگ نو مسلمان چک پتون؟

یو دپا تقریری کا تھو نما نہ مسلمان بے باک
شچو کھوے یو دپا امراتی شیدیا نگ کیسریا ک

یو دپا کھوے خوشون کھی متق جو کھری لو کھیننگ
اینہ فرقانہ کھو دینگ ہستی فوق الادراک

رنگ جو چگپو کھوری صہبائی اثر خاصیت

مید پاسونگ سے سوسون فن مو اکیھامینی صفت

باطلی ہر زونی فری اینہ مسلمان نشتر
 اینہ کھوے شیشہ بستینگو عمل پوجو ہر
 مطنین یو دپاہرتے یو دیکرے رنجو کھو کھر کھر
 یو دپاٹا خوف خدا اینگ لادو سے موتی خطر

میدرے علم و ہنر پو اقی، بو نکلہ از بر،

دے می میں بو چیلانگیک قابل میراث پدر

تخنے مسلم سو سو لاچھون تھو بی زانیکہ خسو نید
 دین اسلام ناب لکھو کھیری بیاب ویکہ نو نید
 ہر زینہ سیکہ خلانے نارنگ خمی سب کیکو نید
 اپو میسپو نی دے تخم بیکہ کھیدانگ نام تھو نید

کھونگ لاہر زس یو دپہر تہنگ حفسی مسلمان گوانہ

سونگ کھیدانگ خوار و ذلیل تارک قرآن گوانہ

یو دیکھیدانگ سنگ کھوے کھونگ پادما خش چنیر جم
 ان تب بو کھیتی س کھونگ نور ختم کھنہ کریم
 سوئی تھو گولانریائی چوڑا سو نکلے مقسیم
 امہ پیدایوسی سنا کھیا نی سو سو نیک قلب سلیم

کے تہ فحفور دوتی تخمیکہ بیونگفو کھونگ ان

رانگ نوزن سونگنہ کھیدانگ تلی تھو پی نونگ

سزوق لانگ کھیتی س سزوق لابلہ تھن کھونگ
 چھدے دیکھو کھیتی س تھو می کا سزوق کھو نی تہا
 کھیتی یا تمپوڑا، کھونگ اینہ سرا پا کردار
 کھوئی زھیر کھینگ نو کھیدانگ کھو کھو شہری منی تہا

قوم کن لایہ تیو یو د کھو نی حکایت ناخیر و ننگ

یو دسہ حق پو یکہ نو نے کھو نی کھرا کسی قصونگ

سکرمہ ناز رخ افق تو میکہ روشن سہ کھیدانگ
 بت ہندی رگہ کو کھینک سونگس نمن سہ کھیدانگ
 سونگس چھوڑوک خممنی کا محروم نشین سہ کھیدانگ
 سونگس عمل میدی کا ہرراق دینی کا بطن کھیدانگ
 تسی تہذیب پوسی بیاس بیگی نا خود سہ آزاد

حرم رنگ ناخینے کھینکے ہلاکھانگ بیاس آباد
 قیس صحرا لاکھوین دوگی دے برود پونسہ برل
 شہری سینگ کھول بیگے صحرانی دے کو د پونسہ برل
 عشقی زلوکھ ترانے سنگ تھیا تپی دے فود پونسہ برل
 حسی ندیا نگ میدی بیازری ندانی عود پونسہ برل
 ظلمی گریب سہ مبیا شخیدی شکوہ سہ مبیا

بیاس زے عشقی جھاسن سہ آزاد میگو؟
 تپوان خم مینہ زرخ ان کھوے ہد پوخرمن
 کھوے شیدیا ناگ سہ دنگے مدھ تھنگہ سکھیت ناگکش
 ان چھونگت پودی مے وی میو لیکہ اقوام کہن
 یود ترانین چن دی میووس امتی جیب دامن
 تازہ سونگنکے برہمی دے ایمان پویانگ

بیگ پاسہ سہ زے دوس گرانگے گلستان پویانگ
 زھری رنگ نس زبے لے چھونہ پریشان نگ
 مشربانی سہ شیری دوزیکہ کھوی بیگ سکرمونگ
 مرفو کو ایو دشہ اتنی عودگی میندوغی لونونگ
 خص و خاشاک زوے تھونگہ میور پود غیری غدنک

شکر کھی فیوج بہتس نئے سونگسید خمنی نڈو کپو کھرق لنگ

شربا نیرنی نمی نڈو ک پوسی یارید شر کھونگ

قوم کن میو بیکہ سنول یم ناثر چیدہ سایود میگ لافچول مہ مٹھونگ کھنہ خراں دید سہ یود

سنق جیوننگ ہلتسنہ سوزھید تھیدنا سوبالید سایود زھری کھونق پنگ نود رنگ تلم پویشیدہ سایود

نخل اسلام بھلو چن زیرے میوننگ منے پود

سنہ پی گید کھن کوئی برکت لاکھوئے مپونگ ہرتنے یود

ہنژخمہ ازگرد وطن یود کھیری حبیب د امان کھیاننگ یوسف لوشہر حکمت کھیری فیبا کینان

کھوئے مہ مین رکھ لاکھیری تافلومیوننگ دربان کھیری نورگو سینی تریشٹ پوچہ لودیا گاسامان؟

سنق جی ان کھیاننگ عودی میچاننگ تھوڈے پوریشہ تو

ان توکل نارضا پوسر اندیشہ تو

پغزی ایران ملوناسی لوبید کھیاننگ میوننگ ستورنا پیمانہ، لوسید ائمہ نشونا کھونق پنگ

نوزے یود میو بیکہ تاتاری تھنونا رنجیننگ ہلالا فچول کھن کوئی نژائید لوالا فقر و کیننگ

چی پاجی سونگنہ ہی ان کھیاننگ غنی بخشتی سترنگ کھن

تسپوٹھوٹھن دے دے ہاننگ سکر مہ بیسے یاننگ کھن

یود دوسے زینگ ناہلنگ معرکہ بکناری ان ہرکاننگ گمبیدی فیبا یو سبب بیداری

دیہی مقصد پر مہ میں مسلمی دل آزاری امتحان ان کھیری ایشا نا کھیری خود داری

در و خضو چا ہر س کبری کا ہر کنگہ نوزن چا بیامید

دشمنی بیاسپی کا چھو، نور حسد لاگو امید

مید کھیری ہر کنگ نا حقیقت پورونگت میونگت نون میولی شربا تا تسی مغللی کھیانگ ہر س ان ان

تسپوزندہ بیاسیہ تعینو کھیری احسان نا ترن عالمی قسمتی سکرمو کھیری گیل چھوسپو ان

لسن پونگتہ لوسے بودش کافی فرصت مید سوا

نور توحیدی درونگ میولی کا تکمیل مہ بیاسی

کھیانگ می جو شرو ضلا مدوگ اسے کھیریا جانگت شہری خلونگ نون بیاسیہ میند غی تر یونگ سارہ لاتید

زمزمی بز دیکہ مدوگ تھنگ لرنے عالم پولا کھید موج نمندہ لرنی ہنگامہ طوفان زینگ گوید

بے بود پونگ کھیانی تھوس چکے ان کھیر بود بے انگ

میول پوبوس احمد مختاری مینی کا سنگ سنگ

ان دی میند تھونی غیبلی ملی نغمونگ تھد کھونگ لیرے میو سوگ پنے میندنی لاجید گپار گود پونگ

باقی مید سوگ پنے مرفو میگو پامغلی غدونگ ذکر توحید کجا کھیانگ می تھوب پاپی خونگ

بب فو تھوس چکپہ ذری عشقی انیکہ جنگ بیوس

میول پوا حمد مختاری مینی کا سنگ بیوس

تھنگ کو ننگ دامن کہسانہ میداننگ یود رگیم تھونہ پھربوئی سغوش ناطوفاننگ یود
چین مراکش دوتی مل کتہ بیاباننگ یود دے بنہ خسانگے مسلمان کوئی ایماننگ یود

میوئی اقوام کوئی ہنیک دی نظار و لا ہر تنے

یود مر فغانا تک ذکرک نامتھیبے میول لامنے

سے غدونی میگی تہہ ان حبشیونی دنیا شہد اخسولے کھیتی ایمانی اشیونی دنیا
زن تھدی کاریمینے بچون انگفی دے میونی دنیا دے بلال حبشی تروخو نورونی دسب

پتیش اندزدی منتخ پو یکہ یود خمول چھوتا تروخ

نوری رگیم تھونیک نر کیا لین ملپہ پی ہر بونا تروخ

ان پھلیو عقل کھیری، عشق پورگو لبی شمشیر لے فی درویش! خلافت پوکھیری عالم گیر
ماسوی اللہ تھی گیت تنگمنہ کھیانی نجبیر کھیانگ مسلمان سوئی ان کھیری گرت پوتقدیر

فی محمدا دفا بیاسنہ نیاسنہ کھیتی ان

میول سیکور روح و قلم عرش علی سہ کھیتی ان

اسلامی نثر ہر شے

تھا سنگھی ہر سخنے ان سکر موتی غیبیل بود پوتنک تابی
 نیچی نثر ہر شے نثرے تایولہ سونگس دور گراں خوابی
 ہمتوی مشرق پوئی شیشی ہر شے ونگ سخون کوکھی کھرق زول سید
 دی خساگت بس لپے شید یا نگ بود بخر سینا و فارابی
 مسلمان کن مسلمان بیاس دی مغرب پوئی چھوس مین پوس
 تلاطم سنگھی برکت ان موتیگی زونخہ سیرابی
 اشی پی فیوخ کنہ مومن لاتا یا نگ شردے گوا نیر سید
 ہشتوشپو تر کمانی، تنگ پو ہندی نطق اعرابی
 کھبوی می گنگ نیدی پغزی اثر یودنارے لے بلبیل
 ”کھیانی لودق تن ناخاسکد پونیک سوزوق نعمہ کم یابی“
 زہرینک دو مید پوسکیدس دزم شونی کھا نگ بلی زھنگ تھم چد
 میگوے انک مہ لورخ خمول چھوی شید یا نگ تقدیر سیمانی

دے ہر گنگِ خرابیِ نظرِ پستی تھنوں نے اسباب لا چاہنٹیک
 کھولائل گنگ تھونین چن دوگ سے غازیونی جگر تانی

تہ روشن میندوغی کھوق پنگ چراغِ ارزو بیارگو س
 زہری چرگو چہ یود چکتو شہید جستجو بیارگو س

مسلمانی چھی ننگ یود ابر نیسانی اثر پیدا
 خدا تھنا خلیل اللہی رگیم ژھونیک گیگ گھر پیدا
 کتاب ملتی شیرازہ بندی گوئے شید یا گنگ ن سید
 دی باغ ہاشمی ستق جیونی بے ان برگ و بر پیدا
 سنی ننگ نو کابل دتبریزی چھو د سید ترک شیرازی
 صبا س بید میندوغی تری کھا گنگ سوسوے فیام سفر پیدا
 مہ سوس سینگ کھول اگر عثمانیونیک کمر دہ بنہ دو جی ختم
 تھنگ پوس خلوک پنے سکڑونی کھرق گوید سنگ سحر پیدا
 جہان بانی پنے ہر کھت سپوان کار جہاں سیسی
 جگر پوس بیانہ سینگ کھرق گوید سنی میک بونیک نظر پیدا

سوسے بے نور مٹھوب میٹ یکہ نوید دوستونگ کھیگے نمٹس
 چی دو مہونگ تمہیا قسینہ گوید رنگ ٹھہر نیکنو دیدہ ورسپیدا
 شکرکہ یوسے بلبل گیگ کھیری نانونی برکت لا
 کھے مید پھر گونی ان میدر گونیک نو شاہینی نظر سپیدا
 کھیری کھوق پنگ نوحسانگے یوپی راز زندگی نون چوگ
 مسلمان چکتوی سنیکہ سوزوساز زندگی تھون چوگ

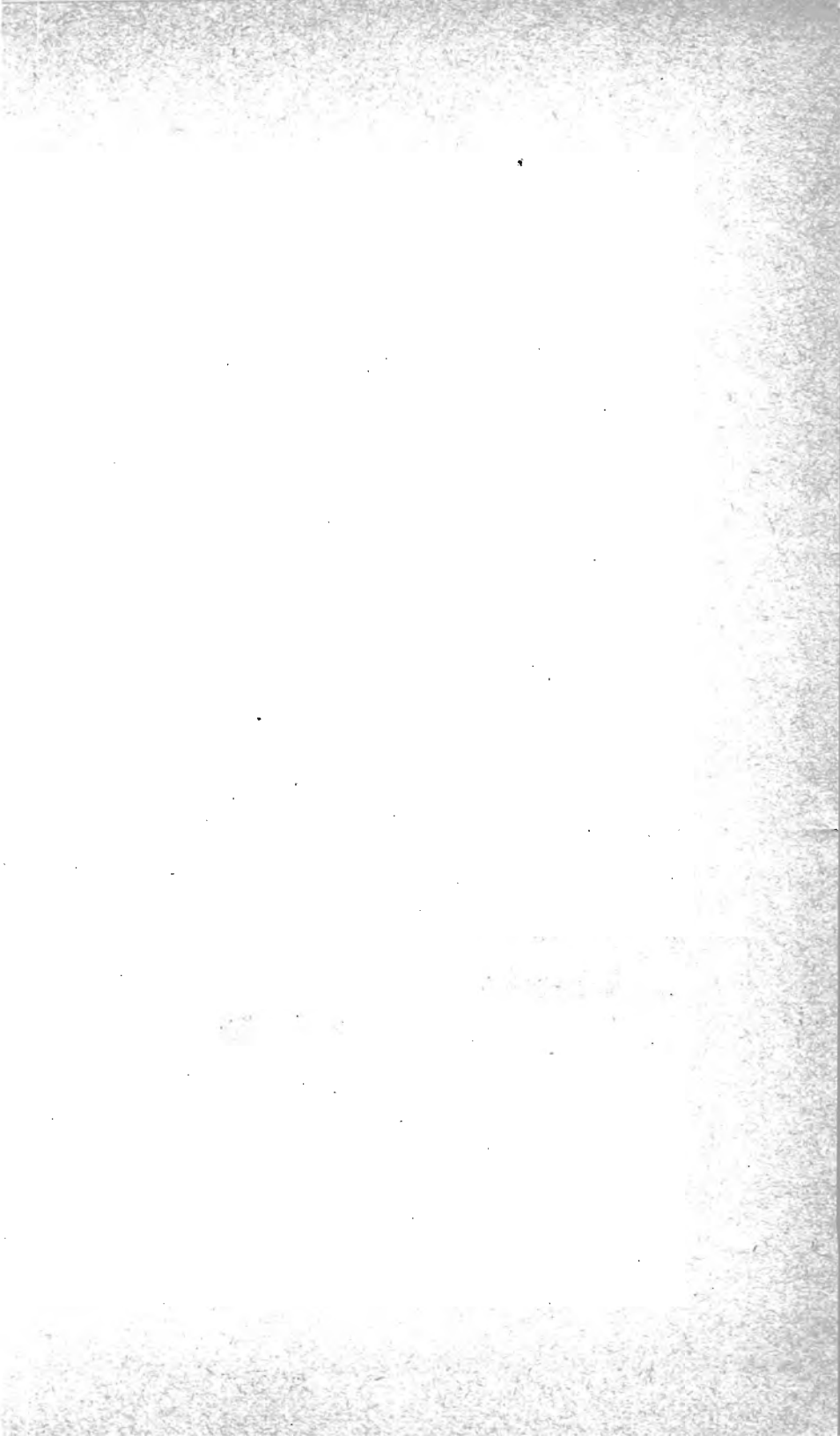
میوان فطرتی مقصد پونا رمز مسلمان
 ساتھوق پونگ نون پھوس گوش رگہ لکھسی گو فراوانی
 تیلے رکھ ذاتی ہونگ چوق ملی لم پونیک فنا گوار گوس
 مہ زیر با سو کھو تورانی تا ایرانی کھو افتانی
 شری گو یکہ فچ سے رھنگ بلبل نزا چھونلا ستروق میکیل
 کھیری ستروق رگونیک نو پھر کھو دو گہ شاہین تہستانی
 مسلمان یقینی بغیل ناعود پوتھکھ بانی میول پونیک
 چہ شوم؟ صحرانی مٹھوب پونیک سپر نہ شوم قنبدیل بہبانی

سَا مَحْقُوقِ لَا قِیَصْرَ وَ کِسْرَانِ مُظْلَمِی رَمِیْہِ چِد س جی سی؟
 دے کھیو د پوزور حیدر فقیر بو ذر صدقِ سماںی
 دینے سنب مرچیکہ احبار ملت کن لنگ جو گسید
 زکوٰۃ پوری ختودین ہلتیدوس نینی قیہ یونی زندانی
 سَا مَحْقُوقِ لَہِرتن پو ایمان پوس تہی خسم لکھ پو کھر کھر بید
 تَنگ جرمَن پَاسو گسید کھیو داننگ کھر کھر پو تورا نی

سَلا چھدنی دے میردوق پوینگ نوگو اچکنہ یقین پیدا
 دے میوسی بید دے وچوینگ شہپر روح الامین پیدا

انتخاب

بایں حیرتگنا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۱

اثر مسونگنہ مسونگ سنانا بیوس تی بے غولا
 نلاچہ رگو نیچی شبنس، ان تابندہ ازاد
 دی تھلپی ڈوقنہ، دی خلونگ ترقنہ، دی خنمی پھل کن
 کرم زیر اناسم، ان دی سق یری ایچ د
 گلآبی ربونگ چمانگ خلونگ تراغی سی ہلزانگ مچوکس
 عجب کے فصل بہاری، عجب کے باد مراد
 قصور وار غریب الدیار ان، اما
 یری خرابو فرشتونگ لایا میانس آباد
 تی نرفہ تھیاق پنے لجد تھیا قیولا زونید لقیہ
 دے سادہ تھنگ نایری عالم زبوں بنیاد
 خطر لا بوس پی طبیعت لافرو د پامید سرگز
 دے زہر پو، مید نے زونگ بنگ دے بنگ اگر صیاد
 مقام شوق یری قد سیونگکہ دمنی لس کھوانگ مین
 دی کھق پوکھور بلا رگوس دوکپہ حوصلو مہ زیاد

۲

سُولارن بیا میا نمی نورگو ، سوزِ آرزو مندی
 می لین تا برن کهر می تمیم بی سکی تنگ شان خداوندی
 یری از آد بندونی چر بیک دُنیا نا عقب انا
 دوسه خونمولا پابندی اکی تنگ یودشیتو لا پابندی
 حجاب اکیسیران کیل کهن کونی فی عشقی سترانگوبونیک نو
 فی زهیر کھی حقی میولا ان تھو فوی کل دیر پیوندی
 مہ گاتر پو یکہ ساجی رگل چکید صحہ انا تنگ یوننگ
 ایشن ذلت شے سید چھین مولہ کار اشیاں بندی
 کرامت مکتبی ان نازیرا ، فیض تظہر زیر نا!
 خصومی ! ہنزا بس سوسی اسمائل لا آداب فرزندی
 بعد پونی زیارت گاہ ان ہمبی اشیونی فیہ
 نسی چھود چکس لمی تھلبو لارا زکوہ الوندی ،
 پنچو کھابے مید چانی حاجت ہر کانی لبیا خپوتا زو پنچو لا
 ہتوسی بید فطرتی سی خود بخود لالی حنا بندی

۳

یارب دی رگلین گوے یری میول پونا مہ لبیا نمو
 ہرزس میدنا میگو حقیقہ، صفا کیش و ہنر منت را
 شوقیانہ فرنگ پونگ لا مہاجن کونی بور سید
 گو سونگنہ سی دنیا سی زیرید کھونگ لاحت داوند
 یری فیوخ لئہ مید عقلی اشی پونگ لائہ شنگ چی
 ہلتوس من موکھونی ژ ہرنا کھیاد کن بخشہ چند
 گر جنگ نو کباب نامہ کلکوں ستدے کھوانگ یود
 مسجد پونی فیوخ لائہ تھو بو موعظہ ناپند
 یارب! یری فردوس پوتھونگ سید گرے سولا
 مغرب پونی بل چکتو بیاسید جنتی مانند
 آوارہ افلاک نی کھوق لو کھپونا شمس بو
 ان لیا نمو چی گیس لڑودی بہوینگ بیاسدہ نظربند
 تلاشزدے بیاسید فطر تی جوہر ملکوتی
 خاکئی نہ نائان، مید ائمہ چانگ خاک ناپیوند

نلامشرق و مغرب پامہ زیر، ان نا خدا مست
 فی ننگ پونہ دلی، نہ صفایان، نہ سمرقند!
 حق ختم فونانا ملک زیرید، چنگ لسه ملتا
 ہر کنگ مید سانا مین مسجدی تہذیبی نہ فرزند
 مید نیکہ سوسونگ سارا نے جنونگ ساتھ کر مید
 زیر پامہ می یں زہر ہلاہل لا تلاقند
 حق شیشی خدا ختم کھانی فیہ، لیگی نامشکل
 سنس پونگ پوتھونین زیر بودو لاکوہ داماند
 نمرودی میدونگ پونگ سانا بود چوپ جدے خاموش
 ان صاحب ایمان، نامین دانہ اسپند،
 یزدانی حضورینگ ساندوگس چوپ جدے اقبال
 بیک پامہ چگی دی کھامی یق چن پونی کھوبند

تلا مشرق نامزب نسکوے میخانہ ایشن تھونگ سید
 ناننگ سننگ تھین می ساقی میڈ کھوننگ بے ذوق بود صہبا
 نہ ایراننگ نہ نوراننگ موس مائے دے چھو غو ستروق کن
 کھونی یا فقر پو کھوانی کو گیت پا قیصد کسری
 میا شیخ حرم پوان ہر کوسے ژونگ سینہ زید یونی
 گلیم بو ذرو دلق اویش و چا در زہرا
 اشی رگیز گوے کار اسرافیلی فی گرشید شکا بیاس
 بے گادی میوس قیمت چہ قیامت پوپا سنا برپا
 چہ گیگ یو پا قیامت چہ قیامت لوقفہ ان شیش نانا
 چہ نید چینوئی احرام مکہ پونگ بود غزیم سے در طجا
 تسی تہذیبی سنود کن ازمے لاگنگے بود چل بل
 مگر کرل کھن پونی نقپینگ نومید پیمانہ الا
 طلاطم ہلز انگمی ان حج چکنہ یارگیم ژھونینگنہ چھر بونی
 نہنگ کوئی نشین کن دے حق لاگیگ تہ و بالا

ما از پئے سنائی و عطار آیدم

(۱)

رگہ کو کھنہ خسانگ ز بسی کھران چھو غوفنی درویشی
 دی ترھو لایو دچھدے جبریل نانسبت خوشی
 سفینہ زام پوسٹو پ سیدگرے سولاچ شہر؟
 فقیہہ ناشاعر و صوفیس، ز ناخوش اندیشی
 نظر پوسونگنہ کھسر، سینگ گیونی بودی تنگ لا
 دی گراخوسینگ بوسی میو گو سفندی و میشی
 طبیب عشقی کسل بیونگس، دیوک ہلتا سینہ تلا
 کھیری مرض پو کھیری آرزونی بے نیشی
 تنگ سولاچ نوزن جان پاک زیر پچھلا
 دی ڈوک نا پھل پو محض آب و نانی ان میشی

۲

لالی عود لایانگ مہ رنگ سنگ سنگس توریے کوہ و دمن
 یانگ نلا بوس چوک پلا، بوس پو پلہتو سی مرغ چسمن
 سپانگ تھانگ لیسو لانا میندوق زیر اگل دوق پری؟
 بود گونے یونسی کرفو سنونو سیر فوسیر سمن
 سنگس سکیوے باد صبا س میندوغی کا زلفی موتک
 بید نیموسی دے موتک پو پو یہ سازوخ چن بزو چن
 جو گے کھوق پنگ زندگی مقصد ناتون گو بیوس نوزن
 مید نلا کھیانگ فنی حاجت کھیانگ لاکھیانگ قنارے فن
 کھوق پی دنیا؟ کھوقی دنیا پور کہ لکھ زھک لو کھنہ شوق
 روس پنہ شے میول پو؟ رنگ فتنہ لئ زھونگ مکرو فن
 لفتو اونگ نا کھوق پی دنیا پوسولا زن زنی تون
 روس پنہ شے میول پو اہرتن مید کوچی سن کوچی سن
 کھوقی دنیا پونگینو میدسک جمی رگیل چھوس نا کھا درول
 کھوقی دنیا پونگینو سنگ ڈوخ شیخ ان یا برہمن

گوئے چھو بلتینگ ماسونگ نلا کھواچک دی تم پو عارنی
جنمہ لاگوز گوپسی لڑینگ سونگس کھیانگنہ جنمہ جان دتن

۳

عشقی پیدا سید نواتے زندگنگ نو زیر دم
عشقی کھیو د ان جسم خاکی نت ناسوز دم بدم
میدنا خاق پو نوزن کھیانگ ملیہ محتاج ملوک
دو نوزن سونگنہ کھیری زگوے کھی گدا دارانا جسم
کھوچی آزادی رانی رگیل چھوس شکم سامان موت
گو خدا میدزیر! کھوچی آزادی خدا میدا یا شکم؟
کے مسلمان! تریس رانی کھوچپولا، ملالہ مہ تریس
لیا خرمیونگ چکتوی شیدیا نہ ستوجمہ گوچا ہے حرم؟

۴

پہ جیکھ مویو د نسی رگوس دو گپہ پھیولا شینی رسیق
دنیاد لہ نفی کنہ ان میو نورونی طریق

ہر تازے، مجھم پوچا ہے شراب خانگ نو؟
 صرف میو فری، کرل کھن پو یو دمہ بیگی خلیق!
 بیاسید شکر گو مریدی نو سے گیو دے توبہ
 خدا سی پیر لاسا شزدے بیک نوری توفیق!
 دردنگ سنا پی طیلی رسم پونیکنو یو دیلے انسان
 زبا سے دردنگ نینگ یو دستان ہمہ عتیق
 نلا ختمید نری اتد رار باللسان پو ژھد
 خدا لا شکر ملا سونگس صاحب تصدیق
 نینگ نو عشق رے یو دنا کفر پوسا ایمان
 تا عشق میدنا، مسلمان سا کافر و زندیق

۵

یو دنگ لا قبول فطر تی چھیب جینہ گو اہی
 کھیانگ صاحب منزل اینا! یالم مونی راہی
 ہر ژس رن چہ چی یو دسونگنہ مسلمان لا کافر
 بید مومنی ہی شانیکہ سنیاں بنگنوسا شاہی

ان کا فری نس پورگی کا نوم سببہ غبوسپو
 مومن رگی ہلب مید پاتھا تک رگد پی سپا ہی
 تقدیر لا جنگہ مینے زگو کا فری نس ان
 سو نکتہ سو سو مومن سو سو تفتدیر الہی
 لین سید نسبی نا خا تک ز نسبی پردونک نایک لونگ رنگ
 کیا تک لا کھریلے بودوس نیتی نت کور نگا ہی

قرطینک رسی ان

۶

فرنگ پی گسیریدی حور کن نظرنا سینی حجاب
 کھوئی بہشت پو محض جلوہ ہائے پابرکاب
 نظرنا سینی نیتو زدوم تھا نا ہشاری کا
 دجودی بحر پو وینک لزودنا سکر مہ ان گرداب

فتوے ہساگوئے ہلڑا بن خنک پوئی سننگ کھول رنگ
 فقیر شہری دی صوفیونگ بیاید بدو نو یکہ حسب اب
 کھیونید پاپ سے رگو لازیلیو دے بزانگہ سحر دنی
 ردید دے سحر دنی فیا سکوم سے منبر و محراب
 رے قرطبہ کھیری سے خاصیت اثر دو کتوب
 نو دیدنی شہر کو رنگ سوز و ساز عہد شباب

۶

کمال ترک مہ میں شعیص نامیول نادوری
 کمال ترک پوان کھو کھفوح کی و نوری
 نے خنک پونگ کھیتی فقیری شیدا رنگ خدا سترونگ تیگ
 کھیتی دی فقیر پو بے دوستی تار سجوری
 دے قوم پو فقیر تارگیل چھوس لہیور مو کھوانگ چلا گیا
 سو سوے لاییکہ سو سو شس کیا تس متاع تیموی
 مکوس ناساتی مہوش لا دو پا دو لبیا نمو
 کھا تر دسپہ چک ندانی زیر پو حشر معذوری

حکیم صوفی ناعارف جماد مست ظہور
 چہرہ تحفہ ان مویختیو کمال مستوری
 نظر کھوئے یودنے زلی بونگینو دو کپو ازادی
 دو میدنا صحن چمن سا مقام مجبوری
 سوسوسی زیبانگے ہلتوسی غومکوسنہ فی تمپو
 فرنگ پا، کھوق پی تب ہی خیالی مہموی

دی اٹھا اٹھا چیرو زیرے سونگس نلا باد صبح گاہی
 سولایودنے خودی نیم کھولا بیور بو پادشاہی
 کھیری زندگی غدونی نو، کھیری ابرو خودی ان
 تقو بنے دو گنہ پادشاہی، چھدے دو گنہ رویا ہی
 نلاے حکیم یانی لمی ہر تہج چہ ہلتا موحق پا!
 امہ مید نلا شکایت، تونہ رہ نشین نہ راہی
 فی دی حلقہ سخن پونگ نو شریک یود فقیر کن
 دی فقیر کن لاسیم یود رہ درسم کجکلاہی

نانہ چنگ می زیر کھیانی ہوس دیکھی کھیانگ لایا خموشیص پو
 نانہ سخی زیریدمہ چھوسوس چنگ نلارسم خانقا ہی
 عبس و عجم چہ چنگ مید کھیسری زیرینی لالہ پو
 لغت غیب مینے من کھیسی سنگ پوسی گوا ہی

۹

کھیسی نظر پو چھومید لقی پوسا کھیسی کوتاہ
 خطا پوشیص نا کھیسی تھون موستن جی وے چہ گناہ
 دی کتبی اشہی پونی کھیسی ٹو ٹو زوم سید
 سنگ ناسوزیریدا لالہ الالہ الشہ؟
 خودینگ نواز حراتی ترولی نے گل مید کن
 ہرزی سیدکا دوک پلا پومید نامید ہے یا ناگ چنگ اہ
 سینی کڑو کھیانی دروش بے گلیم لائریس
 خدا سی بیک کھیسی تقسیم بی شید یا نہ کھیانگ آگاہ
 چہ رگوس پلا ختمی گم دس زیرین فیونید سنگ بس
 خودی شہی سید کھیسی، یوان زوال نعمت و جاہ

تاسینگ ژهرین سکیوے بونگس ختکه نامجید مکتب
 نہ زندگی، نہ رگہ لکھ معرفت، نہ ذوقِ نگاہ !

۱۰

نہ کھیانگ زمینی فری ان، نہ آسمانی فری
 دی میو لپو ان کھیری فیا، مین ہے کھیانگ جہانی فری
 رگہ کو کھسی مے میثرارق ان دی عقل ناسینگ پو
 دو ہوش ہاشی فری ان، دیو نیتانی فری
 دی ژھر پو زدک غونا فری یادگیل بی ان کل سا
 دی ژھر پو سینگ بیوی فیا مین نہ آشتیانی فری
 نظر پو تھونمو، چیر و جو مو، سترو چو سترو سونگنہ
 میوژا ژھد سفیرینگ میہ کاروانی فری

۱۱

عقل پوسی فی نظر پو بیاسید حکیمانہ
 رگہ کو کھپوسی نلا ہلژب سید حدیث زندانہ

شرابِ مید، نہ صراحی، نہ دورِ پیمانہ
 بیاسید نظرِ پوسی رنگین بزمِ جانانہ
 فی سینیِ ژھک ناژھڑانگ کئلہ شاعری مہ مزیر
 تا ان ہے محرمِ لازِ درونِ میخانہ
 ہلتوسی کبولا، ردینِ کومسے یود نسیمِ سحر
 مہ تینگ نو یود فی سینیِ ژھک تمام افسانہ
 ناد تو لا غیب زیرِ ایا حضور، زیرِ کھیدانی
 دی بنگ جماد سوسو اننگ، نا چکچہ بیگانہ
 فرنگ پی یلانا دو گتوک پا، یانگ ساجی چھی کھینگ
 می زومفو یود نلا چھد کھا، جنونِ دویرانہ
 مقامِ عقلی شید یانگ سوگس بدو تو انگ رگلے اقبال
 مقامِ شوغیکہ متھون مانہ یانس نسرزانہ

۱۲

ہنرِ نبی کئے عشقی سی آدابِ خود آگاہی
 ژون کن لا نوزن گوید سنگ اسرارِ شہنشاہی
 عطارِ نارومی دُوک ، رازیِ نافعِ زالی دُوک
 میدلقومہ چنگ اذنگاہے آہِ سحر گاہی
 غدیانگ چھو دکھنویک چا گوید، نے زہیرِ فرزانہ
 خبیو دکھ پونا یود ہر کون مجے ذوق نہ میدراہی
 لے طائرِ لاہوتی ! دے رزق پو پاشیورگیل
 گوا یود نرے یوزوس پنگ فرینگ کھیری کوتاہی
 دارا نہ سکندر پادے مردِ فقیر پو رگیل
 کھوے فقر و فقیرینگ یود بونے اسد اللہی
 ان بونی طر لقیو ناسحق زیر بونا زہف میدگو
 میدشیر خدا کن لاشیص پان روباہی

۱۳

حرم ناگر جوئی سپیر کن! بس گیو دپا لے محبوس
 کھونی نرفہ نیرے اُجرت پوان سینگ کونی بے نورمی
 نقیس لاریں لے ہر کا تمید! یو بی عود لا گیک عطا کھیانگ لا
 دے درویشیو، گو گمید دی بی دو نو پندرار فغفورمی
 کوچی حیرتہ، کوچی مستی، کوچی آہ سحر گاہی
 نیمی زین ستونگ بدل بید رنگ، فی بزود میدرد، مجوری
 خمیر ونگ عشق و جنونی یو د پھول ادر اکی حد پونینگ نا
 مگر چھو دس یا خمیر ونا، سینی شیو انک کھینگ دورمی
 مہ کھور بازو خسی مستی کا تھدیکھوانگ میول لا نو نمو لا
 مگر فی میگی تھونگ لکھ پونینگ نو یو د اسباب مستوری
 سولا چھو دس چہ مین تقدیری منطلق کن سنی نینگ میدنا
 گمے یو د پا چہ کم ترکان عثمانی پڑے ترکان تیموری
 فقیران حرم لا، لقتو ادنگ فوان عجب اقبال
 میونگ فن میر و سلطانی لا غنگ شاہین کافوری

۱۴

تھی تعلیم پوسی یگ زندہ بیاسید سحرِ قدیم
 دی زمانگِ خسو نے دو گپو لارگو سید چوبِ کلیم
 کوٹ لاکوٹ، رگوٹ زو بدل بیدلی ہر یک ستونیکہ
 عشق زد کپہ! نہ کھو ملانہ کھو زاہد نہ حکیم
 عشقی لم درول پونی فیابرا نکسا زونے دو گپو حرام
 گنگہ ان بس پاپا، شے سید آنا بظاہر نامقیم
 گو مہ بچو بیاس لمی رگیاخ ناچہ تخی تو کھپوسی کھیانگ
 تھنگ نار یونگ میدنے طے بیک پاکھیانی مثل نسیم
 مرد درویشی چھو غونور پو آزادی ناشیو!
 ائمہ یانگ کوئی فری شعیص نا، نصاب زروسم

۱۵

خودی لاعلمی سی کھیوود لزوق ناغیتہ جبریل
 خودی لاعشقی سی نزنانگ نا صور اسرافیل

زمانی علمِ ناطقِ عذاب پو نلا تر یس،
 دی و خنہ تسپوسی فنگیدی مینگ نا مثلِ خلیل،
 دی کاروان پو برانگسی برودی فس نینگ یا نس
 ہر کاتنگ نوراحت منزل پارگیل نشاط رحیل
 فی مھنگ نومو دک میدرزے کو لکھ نا ہلت لکھ
 نازیر بی تم نا پھیر ونگ ان مثال تیخ اصیل
 نلا فرنگ پی سبق پو ایو دوسے سا یود
 حضور ی برود پو کجا نہ! کجا حجاب دلیل!
 ژھنی دی ٹھوب پوسی کھیانگ قافلونسہ بزل چگیس
 نا تنگی نغونی میہ دو کھیری فری قندیل
 غیب و سادہ سازنگ چن سادا ستانِ حرم
 دی قصی ریاخنہ ژھنگ سو حسین نا اسماعیل

۱۶

ساغی اُر پونہ یود، جدت افکار گرے؟
 خنکا یود یول یولی یل لذت اسرار گرے؟

لم یوتخزینک نادریسے، لیگی نادشوارسا یود
 اما دی قافلہ دینگ، قافلہ سالارگرے؟
 شیبصنہ خیبر پسا، پلو معکسر ان دین ووطن
 عود کھوے ژلنہ تنگ حیدر کرارگرے؟
 علمی سرحد پایا یکھا صاحب ایمانی فری
 جلوہ چکتو شرے یود لذت دیدارگرے؟
 چھنگ کھانی رگوسی زیرید، ہلتاس نئے ایوان فرنگ
 بیاربا ان، میدنرے سمگ دوگرے دیوارگرے؟

۱۷

بیاسید نواپوسی فی زندہ عارف دعاری
 کھوئی برینگ نسی لزوقس ذوق آتش آشامی
 عجم پے یود صرمی پھن لازمہ بین چین
 جیوئی دوکو سے چدس، جامہ ہائے احرامی
 حینی مقیم بنہ درجو حقیقتی ہرکنگ ان
 مہ کوڈ لاکوڈ فسور وگوکار کونی دشامی

عجب نامین مسلمان لاشزدے سوئنگ نرے یا نگ
 شکوہ سنجہ رفتہ جنسید و بسطامی
 ہنرنا علمی قبا پوکھوے فیسپہ سزے ان
 کھیری میگانگ نازو گید پانی ناغوش اندامی

○

قطع

زبر بزونی دیرے سنیگ لامہ ٹم چھو پے نامید چنگ
 شاید نی خپیر و چھو دنا سنی تنگ چنگ کوسو گایات
 چگ ناخنی پھل رینگ پوچونگ زھن نیمہ تکبیر
 یاسے مانی فنگ منگ ہرتانے تسبیح و مناجات
 دو ستروق رگو لاڑھور یو دپی خدامت کوئی چھوس
 دیوسنور زینہ ردو اسٹنگ نا خون کوئی عبادت

دعہ

قرطبی مسجد رنگ برس پی

فی فری ان فیقپویو، فی فیعی ان یو و ضو،
 یو فی نو اکن چو غنگ کریم سے فی چھین می ابو
 اہل صفائی خمیر ونگ نور و حضور و سرور
 یگی راروس یو تھکر، لالہ لب آب جو
 عشقی رگیہ لم پونگ گھرے سوی پیاسید سولا پھر ذ!
 یو دنانہ میبو ہر تانے نانگ نانری آرزو
 میر و وزیر ی دو نو گوگ فامید گو گپی میں
 دوک سانا بر انگ سو فی یا نگ کھور بانامید کو بکو
 گونگ ہر ژو فی، عود لایری، مطلع صبح نشور
 یو دہرتانے حقین سنی رنگ اس تشس اللہ ہو

زھکنہ زھر انک دروداغ سنگ یری برکت لایان
 یانک فی سزوغی آرزو ایانک فی سزوغی جستجو!
 پیزی شید یا میدنایانک شہر پو ویران شے سید
 یودنرے آباد شے سید کاخ نا ایوان و کو
 سننگمہ دے چھنگو نلا بیوس یانی سی یانک عطا!
 یودنا صرف یو ژالین، حق سینہ جام و سبو
 شزدے نظر ساقیا! نام نا یود منظر
 جلو تیوئی سبو، حلو تیوئی کدو
 یودنی جنوں پواکھ یاری حرائی شید یانک
 بیاس رائی فیلا مکان بیاس نی فیلا چار سو
 فلسفہ ناشعرا ہرکنگ چرچی یود یو یا یانک
 غدوگ لایان بیامی ین می دے سننی آرزو

مسجدِ طبرہ

(ہپانہنی سکھیدنگ فیہے ساقہ طینگ پوسپی ان)

ژھن نانہمی سسلو، نقش گر حادثات
 ژھن نانہمی سسلو، اصل حیات و ممات
 ژھن نانہمی سسلو، تار حیر دو رنگ
 یو بیکہ فچو پسترو قوسپی رانگ لاقبائے صفات
 ژھن نانہمی سسلو، ان ازلی سازی غو
 ذاتی ہلتانید یو بیکہ، زیر و بم کائنات
 ناسہ زیبا شنید یونی سی، کھیانگ سہ زیبا شنید یونیسی
 ژھن نانہمی سسلو، صیر فی کائنات
 سونگ نرے کھیانگ کم عیار، سونگ نرے نام عیار
 زیر بے چر یو دموت پو، کھیانگ نہ نانسکوے برات

اؤنگوناً گوشیس نرے، محبذہ ماتے ہنرے
عالمی کس بے ثبات! عالمی کس بے ثبات!

ریاخشہ ژھنگسوفنا، باطن و ظاہر فنا
عشق پو گو انہ ان، منزل آخر فنا

یود امہ دی نقش پوینگ، رنگ ثبات دوام
بیاس پیز ژوخ بندہ حق چچی چگی سی تمام
عشقی شید یا نگ غبیل بوغید، مرد حنی کس پولا
خونمو ہر کانگ عشق ان موت پوکھوے فیہ حرام
ہلز خمہ نبی سینگ پو عشق، دم پوسا جبر علی عشق
عشق حن رانی رسول، عشق حن رانی کلام
عشقی راروس پوے عودی میند عنی رگو نگ تاناک
عشق پو صہبائے خام، عشق پوکا کس الکرام
عشق فقیہ ہر م، عشق ہر ما عنی ان امیر
عشق پو ابن اسبیل یود کھولا ستونگ ستونگ مقام

عشقی سی برونگمانگ نوئید، نغمہ تار حیات
عشق پو نور حیات، عشق پو نار حیات

لے حرمِ قرطبہ! عشقی سی من سید وجود
عشق ہر تانے لو پسی ان، میدو لایانگ رفت و بود
رنگ نابقبوناسنگ، چنگ ناعروت و صدا
محرّۃ فن پو چین؟ چھنی کھراخی ان نمود
چھنی کھراخی قظرہ چک فوق نرے دو اسینگ لدا نید
چھنی کھراخی رونتری ژھکنہ رگنونا سرد
مکسو کھیری دل فروز، امہ فی غوسینہ سوز
غیبیل لاکھیری سینگ لاعود، فی عودی سینگ لاکشود
عرش معلی پاکم، آدمی سینگ پو میگو
انہ سی کھوے سرحدی، حد پو سپہر کبود
نور لاجھد فونگ لایود، سجدہ میستر مگر
مید امہ کھونگ لانصیب، سوز و گداز سجود

کافر بند دو گینہ، شوق ناپلہتوس ذوق پو
سینگ پونا، پٹیوسی زیرید ملیپہ صلوات و درود

سازنائی سوز پو، نعرہ حق کونینگ نو بود
نعمۃ اللہ ہو، فی ہر شہ ناکھرق پونینگ نو بود

زو خنہ جلال پوکھیری مرد حنائی دلیل
کھوانگ سا جلیل و جمیل، کھیانگ سا جلیل و جمیل
سنگ دو کھیری استوار، غبوس کنی گیگ سوا شمار
پود پنے ژوخ تھنگ کونینگ شامی، ہجوم سخیل
بود کھیری کار گیا ننگنہ زگو، چکتو لا نور ایمینی
تھون مو منار و کھیری، جلوہ گہ جب سبیل
مید پنے ہر گز میگو سیکہ مسلمان مسان
یو دکھوے بانی سکد کونینگ، سہر کھیم و خلیل
مید کھوے سنا تھق کنگھوے مید کھوے افق پواتھانے
کھوے بھری چھور بان، دجلہ نادینوب و نیل

یو دکھوے زما نونگ عجیب، یو دکھوے فسانونگ غریب
 سینگ فی زما نولا منس، کھوش پیام رحیل
 شوقی تھانی ان ہر تاپا، ذوقی اشیونی فسروپا
 کھوے ستروعی چھنگ پور حق، چھو دمور گیو ان اصل

ان کھوتھاننگ رگد پی بو، کھرب پوکھوے ان لا الہ
 چھو دمورگی کریم فاغنگ، کرب پوکھوے ان لا الہ

نونس کھیری برکتی، مومنی خسانگ زبس نارا
 بن کونی کھوے زھدنا زھو، زھن کونی سوزو گداز
 تقسیم بنہ کھوے مرتبو، کھوے چھو غو خسم لکھپو ان
 شوق پوان کھوے رگنو، چھق لکھی بزوان کھوے ناز
 مومنی لقتو ہر کاننگ، ہلز خمہ اشی لقتو ان
 تراقتے، دیبانگ لس فچو کھن، کارکشاکار ساز
 خاکی مگر کھوتپو نور، ژون امہ مولا صفات
 سینگ ترانیکہ یو دکھو میبول نسکوے شیدیانگ بے نیاز

یو دکھوے امید کن قلیل، تصدنا تو نگونگ جلیل
 کھوے بیہ چسی سینگ کھیر نہ لبت ز کھوے یو ددل نواز
 ان حنی پزگاری سیکل، مرد حن دانی یقین
 ان دی دنیا د پوجاد، دھم و طلسم و محباز

عقلی سامن نزل پو یو، عشقی سامن نزل پو یو
 عالمی دی کھور پو یو، گرمی محفل پو یو

بہتر خمہ چھو سی کھیرل نابروس، کھپیونی لوقساز گو سا
 سو نگس حرم مرتبت، اندسی سدر زمین
 دے عربی شہسوار، دے حاجی فیار گد پی بو نگ
 خلق عظیمی اشی صاحب صدق و یقین
 شرکھانہ نوب کھالاباس، کھوے ہلتہ لکھی تربیت
 مغربی ٹھوب کھانگ پو یو، عقل پو کھوے راہ بین
 یونی کھراعی برکتی، یو د دو سیسا اندسی
 سنگ نامتھدے تھوکپہ چن سادہ ناروشن جبین

چشمِ غزالِ عامِ بود، ہنسا سنہ دو سیسا دی بنگ
 بود دوسے سامیگی دونگ، یگی کھسر دل نشین

یود کھوے ہوا پو اجینے، بوئے یمن تاہنوز
 یود کھوے نوا پوینگ نوئے، رنگ حجازی ناسونے

ان نظرینگ سکر موئی، دی کھیری سو آسمان
 سونگس تولے ہائے ہائے کھیری ہنژخہ دی سوئے اذان
 یود دوسے گابرا نگسانا، وادی نامنزل کینگ!
 عشقِ بلاخیز لپوئے، قافلہ سخت جاں
 میوئی کنہ ستور با سونگس، عصمتِ پیہ کنشت
 خصم بنہ فکری نیو، سونگس سہ تھوت لارواں
 تھونگس فرانس پونگ لسنہ میگی سو سوئے، انقلاب
 یوفری زیر و زبر، سونگس کھوئی عالم چہان
 ملتِ رومی نژاد، سنینگ ملاچول بنگ نورگس
 لذت تجرید پوش، دونگسہ بیاسیدیا بنگ جوان

حسنِ مسلمانی رُکونِ یانگِ دُونی بزد و میدی میتو
راز خدا ان دی بزد، یو دنتی لت کھٹ زبان

ہلتوس دی سمندر پو وینگِ ناچہ ٹوٹید زیر بولا
ہلتوس خنمی گمرد شی سولہ نیگمونا سونیر بولا

ریونی دے وادینگِ سحابِ برق ژ پونی مینگِ نوب سے یود
عل بدخشاں کُن، پُنو نگسینہ دُروس آفتاب
دختر دہقانی خلو، سادہ سا پر سوزا
سیننی نیو اسیل آب ان تولے عہدِ شباب
اب روان کبیر! دو گسے چھوڑ لا کھیری
فی سیننی میک پو اتمھونید، رگھنی زمانونی خواب
عالم نو یود درونگ، قسمتی ستو کیو یو لنگ
یو دکھوے سحر لو مگر، فی نظرینگ بے حجاب

لے قریبی مشہور رگیم ژھو۔ یونا نیور لاسر طبی مسجد پو یو پی ان

فکری غدوئی کا نہ ناس، لین نرے پر دونگ اگر
 رکھلا میگوئے ان فرنگ پونگلہ فی نغموئی تاب
 میدنا کھیرنگ انقلاب، خسو نغمہ میں شیبصیہ ان
 قوم کوئی خسو نمو ان، کشمکش انقلاب
 دست قضاہنگ دے قوم پورگی ژوخ ان کھسر
 بیاس نرے گا قوم پوس، کلپہ سوسوے احتساب

رہس پو لوسیدنا تمام، خون جگر مید نرے
 نغمہ سہر کنگ میدنا خام، خون جگر مید نرے

لینن

(خدائی حضورِ نیک)

ختمِ سینک نُو نُو نے یو دیری ہر تخنہ یری آیات
 ان زندہ ناپائیدہ ہر کانگ یانگ لے زدے میدات
 یانگ یو دپو نامید پونلا چنگسا چی چھو دوک پا!
 یرمید پا فسورین دوگ پنہ عقلی نظریات
 لدن کو کھی سرود ازلی سو کسہ نیم مید
 سوا سکر می علم یو د سولا یو د علم نباتات
 تھونگ مانہ دی عالم پو درنگ سونگ نلا چھد کھا
 مید نامے ناختم سید پا کلیسانی خرافات
 تہہ ژھن نا تھی پلمخ نا غدو رنگ نو کھرے یو دکھن
 یانگ تس کوئی حن ان تانگا زندہ آفات

تم چک نا جو فل بیک پا اذن سو ننگ نرے پغزی
 مید چک پادی نو کھینگ حکمانی سہ خیالات
 تھو نمونہی ربینگ سیکہ خسو نے دو گنی دے نمر و
 یاتم پونا کھو قینگ نو کھورین دگس ز دے مید ذات !
 زیر جو خسی زنیو ستمی لی پنگ نا بودید سگ
 گواچک متلاطم ستر و غنی ننگ پونینگ نو خیالات
 معبود شیشے یا ننگ، فچولپی دے آدم پونی ہر تخ مید
 یود آدمی منگ ترودچی کھاینگ زیر سداوات
 مشرق پونی معبود پوان کر فون سرنگ پونگ
 مغرب پی خود و بلخ نامشین کتہ فی لرات
 مغرب پونی لزوق سید دوسے غیبیل علم و ہنر لا
 ان آب حیات مید پی مکرم ستوری ظلمات
 سینگ کھیر رگشہ فچوب زونا، صفائی نا، بیورینگ نو
 رگر جونگ پتہ تراق سید دوسے بک کنی عمارات

ان ہر کنگ پو جو ا، تھوق ہتر می ملتن چسپو تجارت
 فن کھیو چنگی، کک ناستونی فیامرگِ منافجات
 دی علم نا، گریل چھوس نا، دی حکمت ناد می گریل پو
 کھرق تھونگسینہ منمو ہتوسی تعلیم مساوات
 لس مید پونا بے پردگی پھنگ تھونگ مونا سنیا بو
 یونگ ان دی نرنگ پونی تمدن تانفوتحات
 گا قوم پو برائتہ خنمی فیضانی شید یا نہ
 حد پو کھوے کمالات کوئی برق و سجات
 شیبص کھو قہہ ناسینگ، سیکہ کھا درول گوانہ مشینی
 زہور، خشنہ میلو کھسی، نیسے فنگ کھنپو ان آلات
 اتار ناس بزونی شید یا ننگ یونا نوزن گوید !
 تدبیر پولا، شاطر نقدیری بیاسید مات
 چھنگ کھنگ کوئی سمنگ لودو کھیورے گیانگ کن دوسے رسید
 یود تو نگسینہ جوین یا فکرینگ سپر خرابات

شام گوانہ نیمور، غدوٹنگ کوٹیکہ فونمی دے مار فونگ
 ان سُرخِ ناچھنگ کھنگ کوئی شتر دینہ کرامات
 لے ہلترخمہ اشی دوگ سینہ یاٹنگ عادل وقادر
 گوچا پیری میول پونیک نوٹسگر گونگ ہرتنے بربات
 نام گیک ہے غرق، نور لافچو بسی دے سفینو!
 یو میول پویری، منتظر روز مکافات!

گدائی

رندِ زیرِ کِ چگی زیرِ سِ حِجِ چکِ دی تمبو چھنگ کھاننگ
 ان تتی دی شہری والیو، بونگنی ژل کھن بے حب
 تاج کل سید گو یکہ کھوے شہری پھے مید گو ستونگ کوئی !
 سکوشن کھولا رگو یکہ پسر مید پونی سی زیرِ قبا!
 کھوسی تھونگمی لالہ ژوخ چھوان سگید پا ژیر فی کھرق
 تھلہ ان تب سوئی دنیا، کھوے فری ان کیمیا
 ان کھوے نعمت خانی چرگو چکتو ژل دو دی سی مال
 دیونگ جمادی گول بیہ کھنپو؟ ان مشگر گو بے نوا
 من زیرِے فشیرن پوہنژانگ کھن، صدقہ ژول یا کھونراج
 سوئی ان زیرِ یا مہ زیرِ! ان میسر و سلطان ننگ گدا

(انوری مشیدیانہ اخذ بیاسپی)

ملا نا بہشت

یو د پال دن چوک کھنی رگیز گو یکہ دے وحلا ناسہ
 شزدے گواچک اشی پی فیوخ کنہ ملا لہ بہشت
 نسہ مب زود پا جو فل بیاس! لے خداوند جہاں
 مکہ لافرو د پی نامین، مور نا چنگ نالپ کشت
 چھوسی ہر منگ لاٹوٹھت بے تے شنگ نو کھریم مید
 بحث و تکرار بیاسے کھرلی بودی بندوئی سرشت
 سکیور نروغین قوم نا چھوس فشکپو ملوئی نس کھا
 بے تے شنگ میدھنہ مسجد نہ کلیسا نہ کنشت

بانگ

سکر مونی سی سکر چین لاسوال ژھن چیلادو بیاس
 سواتھو نگسید اچنگ آدمی بواند ژھدے بیدار

کس شعیص پو لالتق بریری ستودین میرنجی دوزیر کس
 ان دی فرا نو فتنونا هسرتانے ند لاسزاوار
 زیر کس زہرہ سی کھیانگ نانا لاجی رگو سپی دی ہر منگیو
 دی ژھن بجر می بسترن بونا، ندانگ لاجہ سکار
 زیرس زوم بیاسینہ لزودی کھوان سے غدنی سکرچین
 کھیانگ تلیہ شیرید ژھن لا، کھو گوید بن لا نمودار،
 سونگ نالے نوزن پغزی کھولا ژھن ہترانی برود پو
 تراخ فن کھو تر یا پسہ، ان خاک پر اسرار
 کھوا شنز دے بیاسید ہتر خمہ اشی سی دینے غبیل چہ
 غبیل پوینگ کھوے ستور وک تھو نمونخمی ثابت سیار
 ناگاہ فضا رنگ نو سکورید غونگ بانئ سکت پوس
 لذب گلکس دے بانئ سکت پو کوسینہ دل کہسار،

ابوالعلاء معری

رکھ لاشامزادو گبے تھے گنگ رکھو معری
 ہر کیا ننگ سینک ناسکے جس کو نیند بیدنگ گذراوقات
 کس خلونگ سینہ پی تل چہرہ رکھن چس کھولانج چک
 شاید دی طہرتی کا گیکاشم سینہ کھو امانات
 زیرتھو گمنہ دے تازہ و ترخوان پومسریس
 اپنے چھو غوسر و ق صاحب غفران و نژدات
 لے زدک پنہ بق کھٹ بیہ بو! کھیانی نلا دوزیرا!
 دیوان کھیری گانیس نا خطا پونی مکافت
 کھیانگ پھین مورے اننگ نا چہ گیک پا اینہ ہے ہے!
 ژھیو کھیانگ لامہ شہس فطرتی نزل جس نا اشارات
 فتویٰ مینے یود قسمتی قاضیس ازینگ نا
 ان جبرم ضعیفی لاسزا، مرگ مفاجات

اے عربی زبانی مشہور شاعر اے اردو ننگ دلا تیز زبرد اے معری مشہور شو قہو ۲۷۷ معری قصیدوں کی مجموعہ

سخن کا

دی زمانوں لا اشارہ ناکنایہ بیور پامید
 اونگمہ سامیدناگ لائم لارق فابین پھردنیونگمی فن
 نم باذن اللہ زیربی ہلڑنمہ ستردق کن میدستوی
 سخن کوئیجگ نو بود محب اور کن ٹوسے یا گور کن

رباعی

دی گردش پوزانی حب اور دانہ
 برافینک ان ہر کجا پیا تو کجا کجا
 گم سے سو افتوا اور گم سے گم سے ناہسکے
 درنگ پوان کھیری جبق نازمانہ

انجی در خواست

جو اید پاعن از علی حسد او ند جہاں لا
 سو نگیدے ژا رتق ژوخ تسی میونگ نیگی نابے باک
 کو نجس پورگشا، ستر و پوشی چا، رگونا ٹو کاٹک
 کھوق پوسکر اتنگ ہرتنے، ژھوژنگ پومہ چالاک
 مشرق پی شریعت پوسی بیاسپی چھڑ و گنگمہ
 مغرب پی فقیہہ کوئی سی فتویٰ مینے بیاس پاک
 یانگ لاجہ خبرے اشی پا! جنتی سور کن
 گو خشم سینہ ویران بہشت بود سکیدے غناک
 ارباب ستیا کوئی لین سید دوسے فی کھق،
 مید چنگ سا ضرورت دو سینہ فی تہ انلاک

باغی مرید

تھب عود لا دو گید مکپہ مرید ہر کونگبوٹا میہ پرا
 بیاس پیری ناہر کھانگ مھوڑے من کجلی سی روشن!
 کار یود نسی یود، زد گپہ مسلمان مہ ترانگ مو
 بت ژوخ لافچولیب زدک پونی سی کعبی برہمن
 بن ان حرمی پیر کونی کھیرنی نذر کن
 یود مکرئی یو کونگ چکتوی ناغنگ ایب سے مہاجن
 مقوب سید ارٹنگ دیونگ لادی مسند پوناہیم بو
 قضینگ بیہ روخی یود لوسے چھین مونی نشمین

کریموق ناچھین مو

کریموق :-

کنگ تھق لاگوین چہ یو دناہرتنے خوار و درد مند
ہلتوس گو کھیری مقام پوسکر مونگ پسا بلس

چھین مو :-

کھیانگ یو دتھے کنگ پو گو بورے سینگ زتی لزانے
یو دتی نظر پو ختم پاسہ ترا قسے مھو سے مھلے

رُبَاعِيَاتُ

سُوَلا سُوَلا سُوَلا نَمَنَ نَمَنَ نَمَنَ نَمَنَ نَمَنَ نَمَنَ
 نَمَنَ نَمَنَ نَمَنَ نَمَنَ نَمَنَ نَمَنَ نَمَنَ نَمَنَ نَمَنَ نَمَنَ
 نَمَنَ نَمَنَ نَمَنَ نَمَنَ نَمَنَ نَمَنَ نَمَنَ نَمَنَ نَمَنَ نَمَنَ
 نَمَنَ نَمَنَ نَمَنَ نَمَنَ نَمَنَ نَمَنَ نَمَنَ نَمَنَ نَمَنَ نَمَنَ

کھیری ان رکھو نورمی پاک ان کھیانگ
 سرخ دیدہ افلاک ان کھیانگ
 بدو نو رنگ پو کھیری حورو فرشته
 کہ شاہین شہر لولاک ان کھیانگ

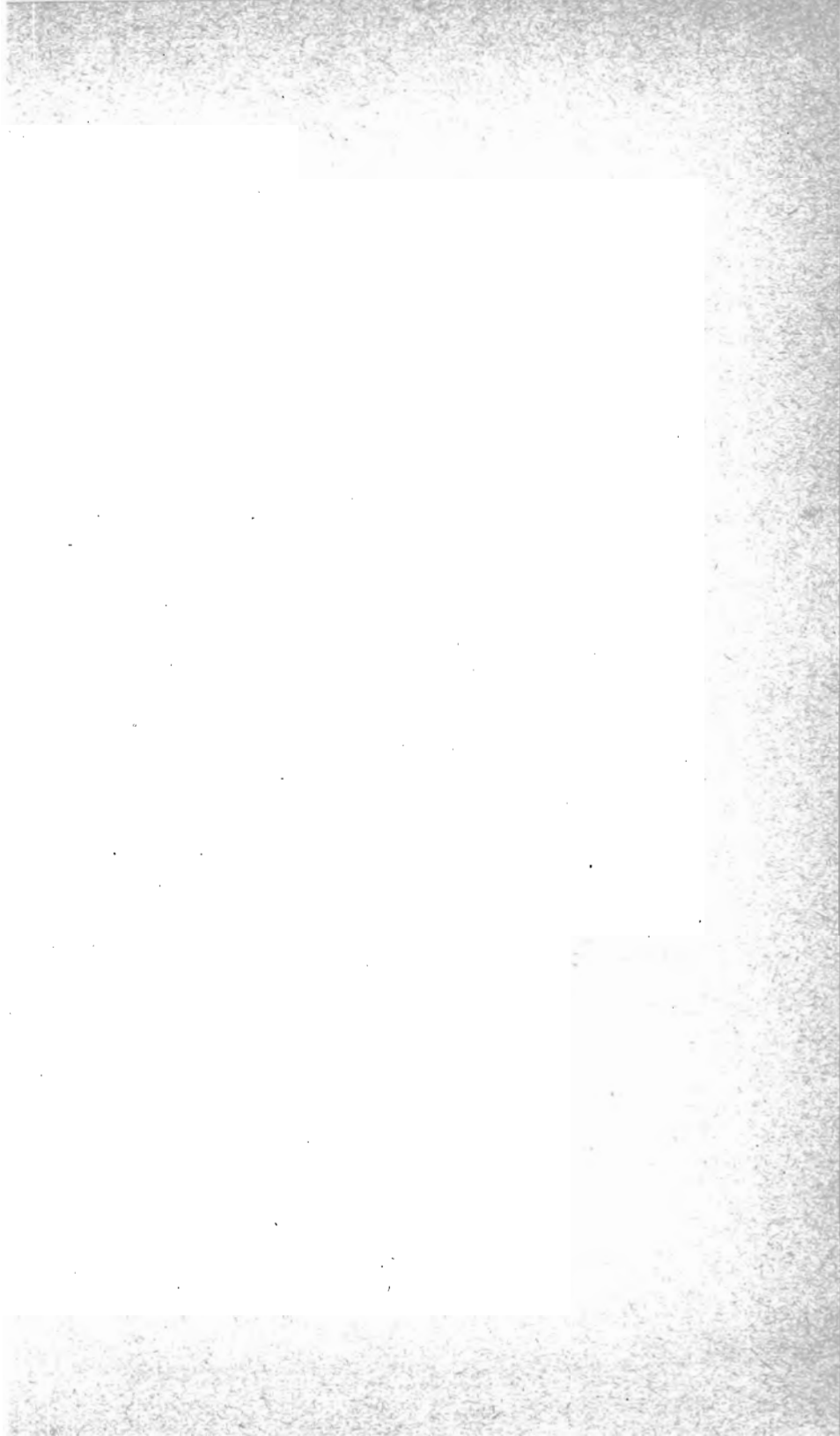

یری میول پو جهان مرغ و ماہی
 فی دنیا پو فنانِ صبح گاہی
 یری میول پونیک نو بودلق کھٹ نامجبور
 فی دنیا پونیک یری رگیل چھوس ناشاہی

انتخاب

ضرب کلیمینا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

”ناظرین لا“

خسوں لکھسی ہر رنگ پوچھتوی کامیدنا کھیری نظر
 ہرگز گوچس چہ مین کھیری شیشو حریف سنگ
 دیو فرقی ائنہ کھیو دنا زو و زھون تنگی ان مقام
 تھنگ لا تھنوںے ژالید اینہ کھیانی نوائے چنگ!
 سینگ پھین می کھر تو ان کھیری سدا یہ حیات
 خسوں لکھسی رنگ پو کھر قخمید کھیانگ لا دوچھو رنگ

تقدیری دونو پھلی فنکمرہ

یا قرآن پوینگ تہ محسوبید ترک جہانی تعلیم
 بیاسپی ان یوسی مسلمان مہ دی پروینی امیر

کھوئے عمل پوش پھلی فنکسید دو سے تفت یرمی دو نو
 میدنا بود پا کھوئے ارادینک نو خدائی تفت یر
 حق سنورے ونچوسوی جنگمین بودو سے لیا خموبیاسید
 ہتوس بدل گولا ، غلامی اثری قومی ضمیر

مسلمانی زوال

اگرچہ میو لیکہ ان خمیر ساق ضعی الحاجات
 تو نگر می شدید امید ، ائمہ فقری دے شزدیو
 فی قومی ہمبندہ کھریل بود پی بونگ جوان سونگت
 سکندری پڑے کم مید ، قلف یری کرل بزو
 اصل وجہ پونا چین زیر بود نوزن کھیانگ لا
 زوال سونگفی سبب پومہ میں نتی سٹیا لیو ،
 اگر ساق حق پو یکہ نون سید نے فی جو ہر پو
 تو نگر می عودی مین ، ان قلف یری سکل پو

اجتہاد

حکمتِ دینِ گرے یو دسوی شید یا ہندی سکھیادینگ
 ستورے مید لذتِ کردار نا انکارِ عمیق
 خصامی جراتِ پوسا مید، شوقِ نازوتی کھورینگ
 گیو دپا تقلیدِ نازون کھیریم پوزوالِ تحقیق
 بید بدل میونی تران لاسوسوگوا مید تبدیل
 سوگس دی حد پو یکہ فقیرانِ حرم بے توفیق
 ژون غلام چکنومی خیالنگ نو قران ناقص ان
 مید دی شو قبوس ہنزا بامون لاغلام کوئی طریق

شکرنا شکایت

ان بندہ نادان! مگر شکرے رگیز گو
 لاہوتی دے خسانگ کھنگ پونا یفسید نسی پویند

لزوق سیدنی ہر بن سینی کھوتپانا سنی نینگ نو
 لاہور ناتا خاکِ بخارا و سرقند
 ہلتوس نی تمی تاثیر پو لاسنون لاسہ بیہ بونگ سنگ
 فی صحبتی کھورینگ نو دو گید لگی نا خور سند
 اما یری رگیز گوسی سکے چکس نا دینے یل چنگ
 یو دی یو بی میونگ ملبہ غلامی کارضا مند

توحید

اینہ توحید پو میونگ نو چھو غو قوت چی
 دو سے دو چین؟ محض مسئلہ علم کلام
 ستروق رگوے ٹھوب کھنک پوسونگنہ دی نوری سنگ سنگ
 خود مسلمان لا نوزن گوہر کہ مسلمان مقام
 نلایو دھونگے یری ہر مقبولے فی ہر ماعی گو پا
 قل ہوا اللہ رگیو مید پی چھو فی ستو خمہ نیام

مید دی خنک زبن پونی ملانہ فقیہہ نسو لانسیم
 لسی کا چک رے مسونگنہ، تمی چک پوان حنام
 قوم نوزن دو گپہ رگوسید، قومی امامت بیالا
 تھو نمو ہر کہ دی لسی ہر کنگ پو یکہ رکعت نیسپہ امام

علم نادین

دشیس پوان سوسوے ہلوئی فری خود ابراہیم
 بیاسید خدا سی دشیس پو ہلتہ لکھنہ سنینی ندیم
 زمانو چک نئی خسون لکھنہ کائنات پو چک
 پھومید ہلتہ لکھسی اثر قصہ جدید و تدیم
 گوچن چہ مین ڈھرنیگ تربیت کھونگ چکتومی
 مسونگ ناقطرہ شبنم اگر شریک نسیم
 دے شیس پو کم بصری ان دے بنگ نومید نا اگر
 تجلیات کلیمی، مشاہدات حکیم

جہاد

فتویٰ پوشیخی دو، قسمی تس زمانہ ان
 مید دونسری تنگ نورگی رکھ لا کارگر
 اما نوزن میدا دی زماننگ نو شیخ لا
 مسجد کوئی دے وعظ پولا مید، تاحپانی اثر
 کار بود رگی ناتواق چہ مسلمان کوئی نشیدیا؟
 یودناسی مید شہادتی برود پونی چنگ خبر
 تعلیم کھونگ لاترک جہادی رگوسید دوسے
 یودمیول لا دیسی پنجبہ خونیں پوے خطر،
 سترونگ مالا دبد بودی دنیا دینگ نو باطلی
 مغرب کھراینگ نو نوب سے تھونید دوش تا کر
 جوابید نیاسی شیخ کلیب نواز لا
 شراننہ مشرقنگ نو تھنوں مغربنگ ساشر

حق رگوس کھنی فریگیگا بیورمودی تم خپیرو
اسلامی فیامحاسبہ یورپ لا درگذر؟

قوت نادین

چنگیزنا اسکندری قوت پوسی میونگ
رین ستونگ پوبیاسید حضرت انسانی قباچاک
امت کونی تاریخی پیام ازلی یو
لے اہل نظر! قوتی غبوسپومہ خطرناک
میک ٹھوب ناراروس قوتی چھوئیمین پوئی دون لا
ان شیمس ناہنر عقل و نظرینگ نفس و خاشاک
چھوس میدپی دے کھیودان پونا ان ، زہر ہلاہل
چھوس شرونگ مہ لا کول نارے ، زہر چکتو لا تریاک

فقر ناشاہی

فقر میدان لا بُویند مید پارگی سنیگ پھنگ گنگ
 ان زدو ژھون دشمنی فیا بود نرے رگوینگ قلبِ سلیم
 کھوے لودین بوقفی راروس ہم بنہ جبکہ مید پوسی
 تس تُنگ تازہ یاغید قصہ فرعون و کلیمؑ!
 اونگمہ نیرسید تا کھیری دور سائے فقرِ غیور!
 فوس فرنگ پی ہر ژینہ ساتر اقصے ہوائے زرد سلیم
 عشق و مستی سی بیاسید نیکہ حرام چو چد پو
 مید نرے نام یاسید پاکھو بے موج نسیم

سلطانی

مقام فقر لاستونگ تقسیم بایود نوزن مید سوا
 تھوئید دے فقر لو وینگ ہلتا سنہ روح قرآنی

خودی لانا نام سا کھوری تہا ہری نوزن سونگت
 میا مقام پولا زیر بن ہر کا تینگ نوسلطانی
 میا مقام پو ان مومنی بو نو کھسی محک
 میا مقام پو ان اصل ظل سبحانی
 ہر پولا ننگ نا جبر مہ زیر ان دیو عشق نامستی
 جبر نا قہر یکہ سوا بیایا نیہ جہا نبانی
 بو رینہ ژون کھرمی غدو مبتلا غلامنگ بیاس
 مہ گوانہ فقری دی منصب پونی نگہبانی
 برید پا عود کھیری سجدی دے داغ کن لاہرتانے
 بدو نوے کالینس فرنگ پونی دے مسلمانہ
 کھیری زوخی کاڑھی گید پانیماناز و دی غزوی یک
 دوسے کھوس کھیری سکر مینگ نو دے در خشتانی

ہندی اسلام

یود و وحدتِ افکاری ریٹو س لاسو نے ہلت
 وحدت لازد و کھر تھون می دے اہم پورا لحاد
 رگوس وحدتی سترونگ لکھسی فری فرقیہ نارگوینگ اَن
 مید فئمہ دی سس پوینگ نو صنف عقل حاداد
 لے مرد خدا! میدنا دے کھیو د پوکھیری ستروق رگوینگ
 بیوس سونگسے بہ صوینگ ژھن نیمہ میک ٹوم سے خدایاد
 خدیانگ چھو دنا، عٹلامی نا، پھے میدگو لاتصوف
 تخنی دے بدو نو دین پو بیوس تا کھیانی ایجاد
 ہندی سا کھیادینگ یود نکلا کہ فیت بے اجازت
 ہرکنگ مید لاسا مید یود نتی اسلام پو آزاد

کرداریِ مستی

صوفیوں نے طریقت پر محض مستی احوال
 ملائی شریعت پر صرف مستی گفتار
 شاعر کوئی زیرِ بنگ ساگرے ذوق ناستردق چہ
 خشمِ بنگ نوراروس اما نہ خوابیدہ نہ بیدار
 میدتھونگہ دینے مردِ مجاہد چہ ساحتوق لا
 کھراق ناہرژہ نارگوینگ یو پے ، فقط مستی کردار

کافر نامومن

رگیم تھوے تھانا لا خفٹی سی گوندے نلا دوزیرس
 کھیانی ژالیداز ہر فرنگی فری تریاق؟
 تم گٹ چدینہ یو دنی شیدی لا، چھو دمورگی ژوخ
 صیقل زدہ ناسیکی کھسر روشن و یراق

میںوں لگ ستوںے گم دو گپو ناران کافر ہی ہر تھخنہ
ان مو مہنی ہر تھخنو ہر تانے یود کھوئے لڑا لا آفاق

مہدی برحق

دنیا سوسوسی رہنمائی دے ڈول پوینگنو کھرے یود
شرفیو خسی توایت نافرنگ پی یوئی سیار
گو انہ سا ان شیخ حرم پیر کلیسا
گو بنگ سامہ مید حبت گفنا نہ کردار
ہلتوس اہل سیاست لا گو لید زد فی مکر کن
شاعر کھوری یا زد گب پا خیال پوینگنو گرفتار
دنیا فی ندی سمن پوصرف مہدی برحق
کھوے برکتی گیگ زلزلہ در عالم افکار،

اسلامی دُوک بزو لنگ بزو

زیر انا کھیانگ لا مسلماننی زندگی ہر کنگ پو
 عقل ناہم بنہ گرب گزل نا زھور، کمال جنوں
 نمی صفت پونا زوخ ان کھوئے شرو کھوانگ کھوئے نو بو
 زوے میدسا، اما زمانو نا زو نیو گونا گون،
 نہ کھونینگنو و خنہ زمانی دے کھری میدی بزو لنگ مید
 نہ کھونینگنو مید موتی و خسی فسانہ و افسوں
 کھوئے سمنگ دو یو د ابدی لدن لوکھی دے ہر کنگ کنی کا
 دی لم پو خسون لوکھی لم، مین طلسم افلاطون
 کھوئے بزو چدے فشو سے ذوق جمال روح قدس
 عجم نی حسن طبیعت عرب نی سوز و زہل

نکتہ توحید

بیان نکتہ توحید لایمیکوئے ناچی یود
 مگر دماغ پو بت خانہ گولامید چارہ
 ندانگ لارگو سپو جاد لالہ انگ بھنگ یود
 ناتیوئی زیر برزو فقیہانہ گولامید چارہ
 حاجی فطری سیسے باطل نارگرد پوان رگنو چن ،
 مگر دے برود پونا بیگانہ گولامید چارہ
 چہ بودک تصوق لافوزن مید پے بندہ محلا
 کھیری نظر پو غلامانہ گولامید چارہ
 مقام فتری دو نو یگی بفت موان شہی
 مگر بیہ چنس پو گدایانہ گولامید چارہ

مردِ مسلمان

مومن لائیشی ہر ز سپو لو غید تمھیم بنہ بروس شان
 زیر چس بیہ چینگ ان کھو دے ژو خمید اشی برہان
 خش ترود ناہر پونگ نادریسے ہلز انگ فنہ جلا لت
 دی لس نابجی پوزوم فنہ گوید یز انگمہ مسلمان
 جبریل ناننگ ز دیت سے دو گید بندہ خاکی
 کھوے مکسا نا بر انگ سونہ بخارا نہ بدخشاں
 مید رکھ لادی خسا نگ ز بسپو نوزن سولا سا مومن
 ظاہر پونا قاری ، امہ ہر کنگ نا تمھیسے تہر آن
 لدن چوک کھنی تون گونی ترہ زوان کھوے ارادونگ
 میونگ نوسہ میوزان قیامت لسہ میوزان
 لدن بوکھسی مرد و ازلی ترہنہ کھوے ن کن ،
 سازینگ نوزدے مید میولی کاچوں سورہ رحمان

فی فکری دنیاد پویکنو کد ایند ژهن نیمه سکر مونگ
کھیری سکر مونوزن بیوس کھیانی لے مرد مسلمان

عربی امیر کُن لا

زیردگ پاکانہ بندی سی تم چہ حب اُتیکہ
مسونگ نرے امرائے عبیر پی بے ادبی !
دی ہر کنگپو چو قہینا لاسولا ہلز اینس دی اُمت پوا
وصال مصطفوی، افتراق بوہسی !
حدودنا سرحد یکہ کھوئے وجودمید قائم
محمد عربی عود لا عالم عربی !

احکامِ الہی

تقدیری لزا درول بیو ایند ؟ پابندی احکام
لیگی بدو تو یود شیش نادی نکتولے خسرد مند

گوید رین بگیہ بدل آن چگینگ شیش نرے تقدیر
 تقدیری مُقلدِ دو سے ناخوش دو سے خور سندن
 بید سنور ژبینہ رووے ذات کئی پابندیِ تقدیر
 بید مومنی پابندیِ احکامِ خداوند

نورے یودپی سرکن

دے قوم پولا تواق رگی میسر چانی حاجت
 دو گئے کھوے جوان کوئی خودی صورت فولاد
 ہزارس مید نیمہ نالزو دلا دونگ عالمِ مجبور
 کھیانگ نقتو بکشن یودپی اشی عالمِ آزاد
 چھور بوئی دے بزومیر پومحض ذوقِ طلب ان
 خسانگے تھافورینگ یودپی دے دولت پو خدا داد
 چھین مولاچی یود پھر بنہ خلت پے تھورو بو دپے
 کھیانگ انہ فوٹے کھیانگ کسہ مید خط رو افناد

خودی خسوں لوکھپو

خودی کھیری خسوں نے یودنارے فقیر پو شاہی
 مہ مہد ہے طغیرل و سخر پاکم شکوہ فقیر
 خودی کھیری خسوں نے یودنارے رب تھو گیدر گیم تھوا
 خودی لایودنرے ان رپونگ سا پر نیان و حیر
 ہنگ یود کھوری رگیم تھو نے محیط پونگ ازاد
 ہنگ مردہ لاموج سرب سازنجیر

ہندی مکتب

اقبال دی نلسیکہ مہ بیوس علم خودی ذکر
 چرگوشپی دی مکتب کونی نیا علمی مقالات
 ان لیا خوب بری فونی نسرے خسانگے زباسے کھڈ پو
 چین موئی خنہ تن ناکھوے احوال و مقامات

شقِ شید کونی ہش گنگ پو غلام کونی لوکھور ان
 ہمتوس زام ثے گورید فسور بولاچک ثون کئی اوقات
 ازادی جیشی ہر ژس پوپسپام ابدیت
 ہش فیونگ رسی محومی فری مرگِ مفاجات
 بود شقِ شیدی خسم لکھ پو ہر کانی نوریکہ سنگ سنگ
 خسم کوکھپو ژونی ملپہ گرفتارِ خرافات
 محوم دوگید پیری کراماتی کا نوم سے
 ان بندہ ازاد سوسوزندہ کرامات

ترتیب

خسون کوکھی مقصد پویانگ چی ان شیمی مطلب پویانگ
 زندگی سوز جگر ان علم ان سوز دماغ ،
 علمی لزا دولت سایود قوت سایود لذت سایود
 ٹیا قپو دو ان اونگہ مید لفتوڑھے گنگ ذاتی سراغ

یوڈنگ اہل نظر کمیاب شیس کھن پوایشن
 کھیانگ مسونگ حیران لغوی لوس نرے خالی ایانغ
 نام سنینگ لاعود برید شیخی سبق ہٹب زونیکہ
 نام سپرنی کا برید کبریتی کا برتی چہ انغ

طالب علم

زمانی چھور بنہ طوفانی کھیانگ لانیم سونگ شیگ
 کھیری سمندری چھربنگ نو سکیو کنہ غم سپیانگ مید
 دوگید مہ رھن نیمہ شو قبومی کارگب سے یوژا زیرین
 دی زیر بوینگ چی ہرکانگ شو قبوشیسی زھو شانگ مید

مدار

ان دی تسپو ملک انموت کھیری فیاشیص نا
 سترو قبو فیونگے کھیرے ناشزدے بیاسید فکرمعاش
 بو بیاسے چپونگ کوئے رگد پو لا درید کھیانگ جگسے
 ان کھیری خسون موساشیا مید پنا رگو نینگ ذوق خراش

چھوس نا تعلیم

حرمی پیر کوئی اندازی نلا یودھہر تخفہ
 دی خلوص مید پوئی دعوا پو محض لاف و گزاف
 دی کلیسا پوئی تعلیمی طرہ یقونگ شیص نا
 ستانگ نا کھر وک ان نئی دوک لانگ نا تئی دینی خلافت
 یودھے سپل بنگ چھدے محکومی نا مظلومی برس
 پیامہ یں نارے خودی نا دیریسے سولا انصاف
 فطرتی سی رانی لس تھلامہ تھونگ زم سابید
 امہ مید فطرتی بیاقومی خطا کن لامعاف

جاوید لاجلہ

چھوس لاهیڈی تنگی ان زمانہ
 کھوق نو کھپو زمانی کافسانہ
 دربار شہنشیہ پاستونگ پیچی
 رگیل مرد خدائی آستانہ
 اما دی زمانو سیمیری تئس ان
 میونگ چکتوی بیہ چپو حبادوانہ
 خسون نو کھسی چھومیگ پوسکسے رڈسید
 دی لوسپونہ ان مئے شبانہ،
 گاریود دی تنگ دے ہلزخمہ ستروق کن
 دونی ان پہ نظر پوتازیا نہ
 اما ان کھیانگ دے تنگ پونی غبیل،
 بود دو بی بیہ چس پوعارفانہ

یودنا جینے لالا الہ سرکنگ لا
 مید جھکھ موزِ علم کا اندانہ
 میندو عنی شہ یکہ بوس ، دسیکن
 فچوس غیندتی زدوؤ یکہ آشیانہ
 انسان سپے سنگ نوان سندر
 قطره زیرے بحر بیکرانہ
 سکيون پغزی سہ گید پونی مہ بیاس نا
 گارو زیرے گوید ہزار دانہ
 شنگ زہور بیا سے دوگپہ رگوس دی غزینگ
 نس مشیص ناہنہ رگوسید زمانینگ

(۲)

میدنا کھیری زندگنگ حرارت
 ژھیو لوس کھیری زندگنگ نوحامی
 شنگ نادریے سپانگ چی یودنا دلونینگ
 نگ سنگ نوح چو خفی کہنہ دامی

یود "یونگ درونی چھوٹا" یا دنیہ دینگ
 ان شرط پو اما تشنہ کامی ،
 غیرت پو طریقتِ حقیقی
 ان فقر پو دوہنی زوختنہ حامی
 ہرگز مہ می بینے میگی عودا
 چھین موسیٰ بیہ روق دوہنی غلامی
 میدہہ کو نمونگ متاع گفتار
 ستونگ انورسی یود ہزار جامی
 میونگ نوہنی حیثیت نامتقسیم بو
 ان صرف فنان زیر بامی
 حق زیر ن فری میوہنی عود لا
 نامیولی میگنگ نو یود گرامی
 تھوس چپو فوخت رائی لس ان
 ارشنگ می تھوہد بلس نامی

نچھپیہ سوسوے بولا جلتہ بین چن
 زیر سید دی زمے مید نچپیہ و نظامی
 سونگنہ سوسو کھواں می مین ناہر کس مید
 فی بوزیرے کھیانگ لاہرژس گوچس مید

(۳)

پلو مومنی فی دی ژھنن کن
 مذہب ناسودے ، متار بازی
 میونگ ستورے مید عمل بیہ کھن می
 باقی بوسے یود نفس درازی
 کھیود یود زے ژول و فقری تقسیم بو
 ان ہر کنگ پوے فقر پوے حجازی
 دی فقر پوسی ناتنگ نو پیدا
 بید خالقیشان بے نیازی
 چھرگون نا برمی فوی فری ناموت ان
 کھوے تقسیم بنہ رتبوشا ہبازی

کھوے عود لاشانی غز بیگ لعود بوقس
 بے سرمہ بوعلی و رازی
 گوید شزدے کھوے فیو خنہ شان محمود
 میدنا کھیری لدن لوکھنگ ایازی
 بود ہلتا سنہ دی میول پوے سرائیل
 محروم ز ذوق نے نوازی
 ہلتب زو سینہ بید دنیا دالہ لنگ لمینگ
 پر دینگ نو کھوے سپو کار سازی
 دی فقتہ غبور پو لقتو اونگ نا
 نیزہ رگی مید پا مرد غازی
 ان مومنی فیا میو امیری
 ژول ژھن نیمہ کھیانی یافتیری

امید

دی تَس نا وِچو نا رگد پو نہ نا رگد یدِ مِلپہ
 ہر کا تَنگ سپاہی سا نا مین نہ مین امیدِ جنود
 تو زن نہ مید تلا دیو شاعری اینہ یا تَنگ چنگ!
 تلا عطا نہ بیاسید ذکر و فکر و جذب و سرود
 خدا نہ چگ پوئی پل پَنگ نو شربی دے نبیل پو
 میا جلال پو ویکہ گنگسے یو دِ ضمیرِ وجود
 دیو کا فِری سا میگو کا فِری پا تم سا میگو
 خدا نہ چگ سینہ گو عبدِ حاضر و موجود
 فکر پو چپا؟ چیلاید؟ لیا خود و رسا یو دِ اونگمہ
 ختمینک نو سرفہ ستاروں سا اونگمہ یو دِ بہ وجود

لے بہتری اشیونگ !

لزو د نیمہ مشتری ہش کھٹکی غبیل ناسنگ
 عشقی سی بید پاؤ ارغیرتی ہرکنگ نا وجود
 کھو قپی حرم پوا کھیری نقبونا کرفوے چی لس
 ان کھیری فیا عارونگ سرخ و سپید و کبود
 ذکر نافر کرمی تھنو ان کھیری غیب خودی
 شیس نا حضور خودی عالم شعرد و سرود
 ژون کھرمی ند پوکھیری ستروق رگولا برا نگید نرے
 رھیس کیا لی میول پوکھیری دیر و طواف و سجد
 پنزی نوزن سونگ نرے کھیانگ لاکھیری مرتبہ
 ان کھیری ہرمنق در پونگنہ میونگ کھیانگ دنی میر جود

سرود

خلیفہ بوی سکہ بنگ نو گارنا جگ سید نوائے مے
 بیونگ سو پھو کھن پوے سینگ پو ایند یا کہ چو پے؟
 سینگ پوچر ایند؟ کھوادی راروس کھیود پو گارنا لوقس؟
 کھل ہب لزو غید نظر چگی کا چا کھو تخت کے؟
 قوم کن کھوئے زندگی ارنیکہ زندہ دو کیو چا؟
 چا واردات کن لا بدل گوید کھوے پے بہ پے؟
 ہر کنگ پوچر ان دی سینی اشیو فی میکنگ نو ترل
 مید چھود پائنگ و سلطنت روم دشنام وے؟
 دی سینی تمپو نام معنی لا چھود زے
 خسوم سونگس دے جتلا مرحلہ ہائے ہنز کھوے طے!

شعرِ عجم

بود شعرِ عجم بیگی ناسور سوراخِ دل آویز
 بیا امید اُمہ دی شعر کونی تیغِ خودی تیز
 سینگ کھول خندے شوم چگ نرے یا سکت پوٹی ہر کن
 رگیل چوپ چدے کھواں دو گپو لے مرغانِ سحر خیز
 فونگ فتاقی کھیو دی فرق پتہ ٹٹک پوچھیا کھویک
 بوانہ بیوسی زیر دزبر دولت پر ویز
 ان ہر کف لسی سپیو تبی زمانہ دی زمانو
 اقبال کھیانی بیوس گابد تو لُس چکتو لا پرہیز

پھوس مید پی سیاست

حاجی کڑوئی شید یا ناگ خسانگے کھڈ پی مین ہرگز
 عطا بیا سیدنی خدا سی دلِ خبیر و بصیر

تھی سیاست بے دیں پونی نکا ہنگ نو
 کنیز اہر منی، کھو قہ رول فی مردہ ضمیر
 گو تھر لادنی ہر تاسو نگس حاجی، سکیو رے چھوس کھرم
 چران فرنگ پی سیاست پو؟ دیو بے زنجیر
 مہ نام سا جنونی نور گونگ سینگ نو چھو دنی کتہ
 دے دخلان کھونی ہر مت گو کلیسیا تیفیر

سیاسی پیشوا

چہ غدیانگ امید سیاسی دی پیشوا گونیکہ
 بیہ چس پو ان کھونی تھل ہر زس نا تھلبہ نا پیوند
 کریموق نا بیا نگبو لازگو گے دو گید دی حضرت کن
 ساحتھوق لادیونی فائید عنکبوتی بزویکہ کھند
 دے قافلولا مبارک دوتی گو پوئی سرد یو
 فرشتی خصم بنہ ہم بو نہ بند بہ ہاٹے بلند

ژونی کھوق لوکھ

ملتی نڈ کوئی اسباب نوزن گوشہ ہر کہ یود
 نابیان بیک پاپھسل بلچیم جو غی بید کوتاہی
 ژونی شیخ کتہ امام کن لاچھو رنگ سنگیونی
 چہ تھوئیہ؟ ملپہ تھوئیہ فلسفہ روباہی
 سونگ زے قوت نہ عونی سو در پردہ مرید
 ان حائنگ ملتی لعنت دے کلیم اللہی

ژون کوئی بے فیاق پو

نلا مجاہد ترکی سی ترسیں فیاعی لزیگ نو
 دی دو گپو چا سکیدے سجدینو رینگ فیونیں چہ امام؟
 کھو سادہ مرد مجاہد کھو مومن آزاد
 چہ ہر تھخہ کھو اچہ دو گید صورت نماز غلام

ساتھوق لائندہ آزاد لامیدڑھے گنگ لس کھوم
 کھوے لس ژھر انگ پو یکہ بود لانگے میوئی گرن نظام
 میفونگمہ سجدہ لارینگ یانگ چوبیک بیہ پس میدپی
 غلام لانگفندہ زگو نینگ گوید ژھور باخون لوکھی شام
 خدا نصیب گوچوک شیک نتی امام کن لا
 دے سجدہ، تلتی خسون لوکھی بود دے بنگ پیغام

فلسطینی عرب لوک لا

دو سیاتہ زمانہ سینگ نو بود پی دے میو
 تلا نوزن ہرتنے حقین کھیری دوجوینگ یود
 کھیری دوا پوجنیوا نہ لند ننگ مید پن
 فرنگ پونی ستر دعی ہر ژد نچہ یہودینگ یود
 نجات امتی، کوسپونلا غلامنگ تا،
 خودی خسو لوکھنہ دریسے لذت نمودینگ یود

مُحْرَابِ گُلِ افغانیِ حَسَمِ بونگ

(۱)

لَدَن لَو کھینگ نورگو تھور و عشق مہ مید مثل ہوس
 چھین موئے شو قہنویہ کہ ممکن میگو پر واز نگس
 زہری دستور بدل بویچھو غو بلچوس چینہ میں
 گوار گو سید بلبلی فیاز ہنگو گر اں مشل نفس
 بیس لا بونگ کھن لایہ لونگ رول زریے زیر باچہ گو سید
 چنگ بید اقا فلفہ موجی سی پر دے جس
 یوق لَنہ مکتبی چھپرونک میونگکھ خوسنے یود پاتھوئید
 سترونہ مید ہش پوکھونی مغربی سی سنیدنی نفس
 بیاس نی یود نائے سنینی نشود نما کھیانگ لا اگر
 مومنی ہلتے یا نگاہ غلط انداز پوس!

(۲)

قبیلی سینگ نامیگی عود پو یا جوان پو ران
 جوانی یود کھوئے مہ بے داغ ، ضرب پو کاری
 تھاننگ نو کھریل زے سینگے پاتراقے یود ہر پوم چن
 رگر لکھنہ زوم لکھی لکھ سینگ غزال تاناری
 کھوئے سوز پو ہمہ سوز انہ زے عجب چینہ مین
 تھاننگ نو بلچین مہ لائے ہر ژ والا چھوقش چنکاری
 خدا سی شندے بیاسید کھو اشکوہ سلطانہ
 کھوئے فقری نر پونا ٹو ، حیدری ناکراری
 کلاہ مید پولا کھوئے غنڈیر یکہ کھیانگ ملتوس
 کلاہ مید پو ہر کاننگ مایہ کلاہ دارمی

(۳)

یوبی غبیل ناعودی کاٹوس کھری ننگ ننگ شرب دوش
 یوسی روشن نیری بیگ پاچہ سراغ خاموش

حوصلہ مید کھنی بید تکیہ زمانی گریب شد
 مرد آزادی فری نشتر تفتیر پو نوش
 تسی ہنگامہ نایاتھونگی جوان کن رگدو گا ؟
 کوانہ مرغ سحری سکد تروسے کھواں گوید مدہوش
 فروخیا ینگ یودنا درونگ سنا، نلا جیکھ مودو گوید
 بازی چن یودی ندرنگ پوننی شکر پارہ فروش

(۴)

لادینی نالا طینی ! دی پیچ کوننگ کھریس پو !
 ان مید کونی سن پوان لانا لب ا لا ہو ،
 صباد معانی لایورپ پیکہ غدیانگ چھود سید
 ملسو نامہ سینگ کھیر چن بے نافہ مگر آ ہو ،
 بے اشک سحر گاہی ہر کن ننگفو خودی مشکل
 دیو لالہ پیکانی ان رگیال باکنار جو
 کافر کونی کھو ینگ بید مومن کونی کھوانگ ینگ گوید
 دی دیر کہن پوان بت حانہ رنگ و بو

فیونگ مسجدی ننگ جونگ نائے شیخ دی فیوکنونگ سق
سونگید دیونی فینق پوکیک محراب ترش ابرو

(۵)

جرات پورا روس می پنی دے عشق پو رو با ہی
سوی فرق پلا ان یودنا، دو عشق ید اللہی
نرفہ نیرے ناز دک پو اسباب سفر شیشی
گیو پیا تو لے لے چھون دک استور سید دوسے دے ہی
وحشت خساموان رنگ خصم، لے مروک میدانی
تھنگ ریونی دی چوپ چد پوان درس خود آگا ہی
دنب پو رو ایاتی، عقبے پومناحتی
میول نسکو لاغنگ کھیونگموان اصلی شہنشا ہی

(۶)

نید آدمی کھو قپوسی دی ہرکنگ پونی شہادت
شیشندہ بدو نولا لقتو اونید علم فقیری

فولاد لا بھوٹو زرخ چھوڑ مورگیونگ نام کد انک پا
 سوگنٹاے کھوے کد ن لکھپونا کھوق لکھپو حریری
 خود دار اگر فقہ مسونگ نارے قہر ان
 غیت مسولا یود نرے تمہید امین سری
 ژھور مید دی فرنگ پونی ندانگ ساس تڑے میدنا
 ان مومنی منصب پو بشیری نانذیری

(۷)

ان قوم کوئی موت پو مرکز ناحیہ رائی
 مرکز نا تھو نے لوس نا خودی چین؟ حرائی
 گافتہ پوسی دو خفنه بیک و خسی شکایت
 دے فقر پو دینگ خسوم لوسے یود بوے گدائی
 ژھگ مید نرے ذوق لقتو میونگ کھیانگلہ تھونینگ نے
 نے بندہ مومن! ناژ الید کھیانگ! تو کجائی؟
 شرفیو خسی یولی فتنہ مچھردل بیونگ نے نیما یانگ!
 سکون برق نائی ریونگ چکتو لا ملبوس حنائی!

(۸)

دی تمپو ہمتوس چینیہ زیرس شیر شاہ سوری سی
 قبا ئلیونی پتہ زھن پہ زیر بو ان خواری
 سو سوا وزیر می نامحسود زیر بوسیگی ژھا ژھا!
 کوید اجماد نڈانگ افغان زیر بے چنگ گاری؟
 دی کو ہسار پونی بیاس پونا پو مسلمان
 قبیلہ چکتو سوسوے ہونی سونگے زناری
 حرم نالات و مناتی مقامی مید بر فیس
 خدا نصیب بیہ شیک کھیانگ لا حضرت کاری

(۹)

نگاہ سیر فونامرفوے تمیز گولامی زیر
 نگاہی شان پو محتاج مہر و ماہ میگو
 فرنگ پیہ مہ ایکھا یو دہے مومنی برانگسو
 مہ دوگ ہے نل ژھویکہ دو انتہائے راہ میگو

سینے فری فیسے یقید فرنگ پوئی چھنگ کھنگ
دی تازہ علمی راروس کن ہرکانگ گناہ میگو
میانرور پوڈینگ یو دکھیر می قضا گنگسے
یقین میدنا چھونی زیر بو لالہ میگو ،
بے گا ! فی تمپو لاسنا ! خانزادگان کبیر ؟
ناکنٹھ گونفی فقیر ! صاحب سکاہ میگو

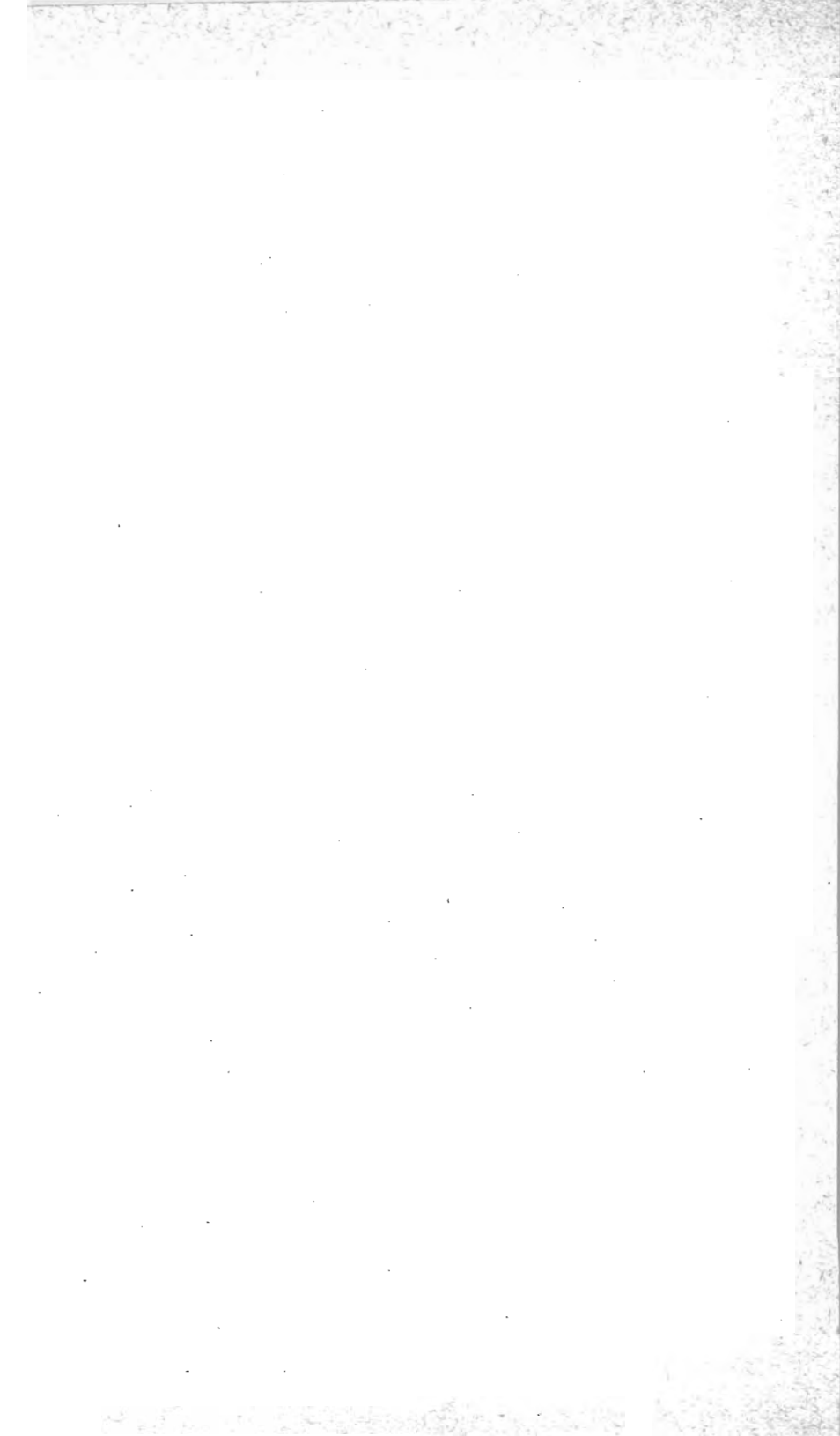
(۱۰)

بید لرن ٹو کھی تو ٹوگونی ستر ونگ مکھنہ نگہبانی
چک بندہ صحرائی یا مرد کہستانی
میوننگ نو محاسب ان افسول گردی دوگ لانگ پو
کھوئے فقر و فقیرینگ یو د سرمایہ سلطانی
دی زو پھونا جو چھو چا ؟ دے کھیو دنا ہشتو شپو چا ؟
بلبل چستانی ، شہباز بیابانی
دے شیخ مہ لب خمویو دیری مکتبی حالت پو
رگیانید امہ صحرائنگ فاروقی ناسلمانی

لنگی ہر کونے گوید پیدامبولنگ نوحریف چی کھوا
 چھوڈ مورگی چھوڈ لکھ پو صہبائے مسلمان

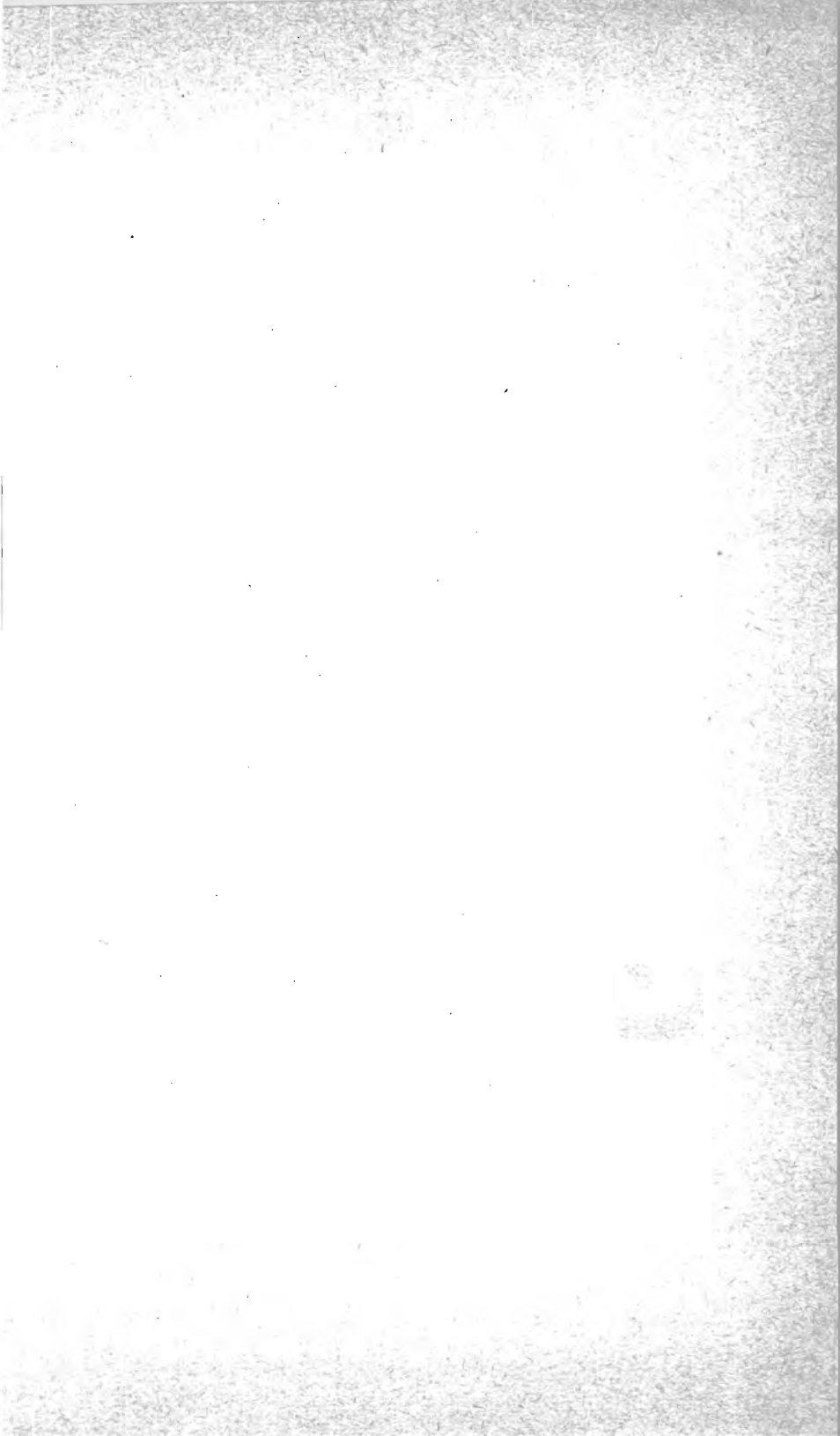

چنگت پو اکاری مطلب پو نوون!
 از مقامات علی چاک دوسد ان
 متنی فیادی ہرہ لوٹ بنیا پو وینگ
 نسون می لم میڈ مید نا کوری سوونگ

انتخاب

ارمغانِ حجازینگانا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

آشی پی رگیز کو یکہ

سو سوں نقلایے یود پونگ سنینی ژون
دی گنگمہ سمن مہ مسید پی ان ندی ترو
نیہ کار سجدہ گار! نئے ہلتر خمہ رگیز کو
مگر بے خبر لائب جی لین مسید اسو؟

گوچوک فی رولتری ہنگامہ میوینگ
بیوسی اوق تھوق دی میو لپوسونگ الشن ٹھوب
فی سولا یانی یانگ آدم چہ لدن چک
دی ہر کیا نگ فن خود لاہتے بند ویانی روپ

یری برن ان یری رن بزونیگنو دو کتوک
 مہ گامپومی زون یانگ مید ناراضی
 مگر زیر زیرے سکل ناسی کے رگیزگو!
 می زیر بونگ بونگ ناسپ تازی

○

فے ملت پولاشرچوک زیرے جوا بید
 فقیہہ کن کھوے مہ سینگ مید بے سوادے
 می تھونگ مونگ رنگ نلا تھونگسید کے رگیزگو!
 ”مراے کاشکے مادر نہ زادے“

○

چگی سینگ لفتو کھیونگنوک زیر بی ہرکس مید
 ژھڑانگ ژھگ سینگ لامید پوسینی میتوان
 بوے ستروق چنگ می شیس تھلے لایانی
 نلا شیسینو صرف یا زانا شیوان

اے دی مصرعو سعدی ان

دینے تیس چہ دی خنم پورا نام تھونگ سید
 کسے جبریلی سینگ سا دو خسینہ مشید
 ہلتوسی سترنی ہلاکھنگ نابجو فقی ہونگ لا
 پچولید مومن کونی کانسہ کونی فچوید،

مسلمان فاقہ مست رگوے کا گہ مھومید
 کھوے لس کن تھونگسے جبریل کھوانگلہ دو خسید،
 فتونگ ہتوب سمگ دوزون ملت چگی یانگ
 دی میول پویکہ دی قوم پو دو مبہ فوقسید

یری میول پومی نن کونی لاغنگ یل
 فرہ نگہ بید ان چسی ناکس کونی فییا
 ہنسہ چن، کارخانوننگ نو تونگ سید
 تانیہ ستروق لاسوسوے کرگس کونی فییا

مُریے ناقہ مستی شیخ لا دوزیرس
 نئی رنگین گوا نئی ٹوکھی خبر مید
 نیمور دوگتوگ نئی شہ رگ پو پاس
 ہلتون پوپا مگر نزدیک تر مید

چہ گیگ لس حب گپودی رگد پودنیادی
 توہم تل گنگ میلوں پوشیدہ ققتدیر
 مہ بیوس رسوا نیا پیش محسد!
 حساب نابین مگر از او نہاں گیر!

رسالتی رگیز گوکہ

نازوں سیدیشہ بی لم دی نسوے کا
 بوسین چہ باس و ر عا شقانه
 دے شوق تنگپو نازوں بل بانہ تھنگ لا
 ژالید شوق نازگو نگ فیسے نا آشیانہ

ستا نو لازیرس کھیری شزدے کوئے در دل
 کھیری کا جو نفی میو انمید نا پیر ان
 فی تمپو اسنامہ بیاسونگس سکیپہ سیک تیز
 بیہ نو دی تھنگ پوے کھوانس ش حریر ان

مہ زیر با کھوانگ فی سنینگ کھولپو نو نے یود
 میو کھوانگ اسنان ان زیر نا لزوق سے

مسافر پومہ اُتمید، لم پو کھش کھش ،
 شئی سید عود پوسا، یود ژھن پو یکہ فوق سے

○

مسلمان ان فقیر کج کلا ہے
 نہ ژھک چہ میہ سٹی تنگ نے سوز آہے
 غوبید سینگ پوس مگر چاہید؟ نوزن میہ،
 نبی کا یارسول اللہ نکا ہے

○

سوسوکیل جگس کھیانی سی رنگ ناتری لزا
 چہ یود چوقنہ برائے نا، ہر کن رے یود
 کھولا چھین موی ہیو ہیونی چا قدر گیگ
 فی شوے سکد پو یکہ کھو نوم سے تھدے یود

○

کھوے سترونہ رگولائونگ یانی سی دق چھل
 سنینی مانگ پونگ تمنا چکتوینگ زدوم
 کھیری تھو بود چھدے، خلونگیو مہ ٹق ٹق
 شی کھا تھو گھنی عودی لٹ کھٹ پوچک خصوم

ملوکیٹ پوچین؟ ان شیشہ بازی
 کھوے جو رینگ نودوگید رومی جازی
 یری رگیز گو یکہ کھینونگ سید ملتتی جو!
 امید بود بیک فی مولاس دل نوازی

مسلمان تھونگ جو خنگ لیگی تا انجن،
 تھونید لیگی کھرے سمنگ ردونگ لاپلتانہ
 ہرژا تھک شیس کھن حکیمی زیرس ہتا سینہ
 کھوے سترون رگولینگ نودوگید شی کھا نہ

مسلمان کُن تِسِگ نُو بے سِپاہ اِن
 مگر کھوق نُو کھنہ زوم سے بادشاہ اِن
 عطا سوئگنہ سَناپی تھیم بو کھولا یا نگ
 کھوے زوخ سترُو کھمو جلالِ بے پناہ اِن

○

یو دی منپو مجید کُن گنگمہ آباد،
 مسلمان تھوئگسے رگیلفونگ کھوانگسا در سید
 یقینی میو سنی نینگ لاسوئگنی لزینگ نا
 مسلمان استہ نوئی فت لاپیر سید

○

عطا سوئگنی دے شو توپو نیکہ فورس نا
 نری نعمونی سوزی سوئگینہ ننگ
 دے مومن پو، اجل پو کھوانگ لاجبگنی
 مہ تھوئس عودتنگسے ژلنا سی دنیا دینگ

تا زهن چلیا جو فل بیاس توین خدا لا
 مسلمان زد فوحپا؟ یارِ اِلہِسا!
 ندا تھوش دوسری زد سید مسلمان
 دیوئی مید سنگ کوننگ محبوب لا ملسا!

ہلا کھنگ فچویدا حرم سترونگ کھن کئی سی
 یقین ستور سید کھورید غدیانگ کلپہ غیری
 کھوے خصم بزونا کھوے ملتب زیکہ نوزن گوید
 کھولا مید رکھ لاغدیانگ اسباب خیری

نیاز دکیونی پچوینغدیانگسے نا ملتو ان
 شکر گونی خپیرد، سنگ بس نا تو ان
 یاغید کھوین بیاسے میکپو اتھوشید سنگ
 نی فیازیر بوئیس، چوب چد پو زد تو ان

سہی تنگ ملا کوئی مید ترھک زھرہ انگ غم
 تھوئید ہلتید، غیہ تری میک چھونا کھوے سکم
 نا یونگ تھونگسینہ شور سید مکتینگ نا
 بیہ تنگ مید رکھوے جازی، آب زمزم

○

سر منبر ملوئی تم پو ملک ملک
 گی لید زیرنی دے شو قبوسنی کہ نوم سے
 یری رگیز گو اکھریلے نا جو امبیا س پن
 ملوئنگ یود ایونکھ سور سو، رائنگ لاشوم سے

○

سوسوئی محفنگ سا بس پا ان نا
 یانی زیر اسوی شید یا بیک ہرکت لسی ہر منگ
 تی خنانگ زبئپو توئید خصم سینہ چکھ سے
 مہ شینگ پو کھوانگ لسنہ نا زیر بامید چنگ

فی سینگ نا فیونگ لے مولا لیا خموڑ ہر چ
 چھینتی چھو، فی، سخن لالہ آمینہ
 میورنا لے نیہ تیغ علی نا
 گو چوک ہلتب زو چو ششیر علی تیز

یری فوری کامیک پوانا لز وغینہ عود
 تھوئید لزود نا تھی ہر کنگ پوتی میک لا
 درید بیانہ مسلمانا نا دعوا!
 بدو نوے مین سجدہ ہو معبود چیک لا

حجازی رگیلفو یا ننگ ان، نا فقیہ ان
 مگر ہر کنگ شیبھی میولی نا امیر ان
 ساق تھوق لا لا الہ عود لا رگیا خفی
 دے میول پورا برا نگسا مہنی نا ضمیر ان

کھیری کھر تو پوسین گنو میدے ژھد ناژھک پو
 مه مشکل رگی نھو ویر اینگ نو لاله
 رگی شوپ پوسا جسد و ژوخ لا خالی
 دے ویر اینگ نو شو قبو تختشی گوا له

فرنگ پی ہونی لزا پی سینگ پو یل سید
 ہلاکتگ تھونگے ملوس مشنگ ستر وقتہ رگو لا
 بجیدینہ نانگ لاناگ سونگ ستر وقتہ جمنہ!
 مونگس نانگ لا نوزن ہلتا ناسو سولا

یہ دونگ کے ہم نفس! کو غیبیل بیا سے ٹویک
 ندانگ نسکو شہید زوخ ناضیائی
 سیننی تون گوزدو سے زدم سے جو فل بیک
 خلانے گومبی کا غدونگ خیسر الوریائی

تا لم تیسم بیاس مہ درویش دے لم پو یکہ سو
 فی خورمی فنج موبی سولامہ شیص مخ
 شہنشاہ اہم! یا نگ زون مہ ادنگید
 نلا تخ سید غزل خواں بیوس یانی شیخ

ملتی رگیز گو یکہ

مہ ژول فی کھا نگ کلام عارف نہ
 فی یود لدن لو کھنہ کھوق پو عاشق تانہ
 دی ژہر پونیک لالی رنگ یود پی چھینی چھو
 تابید تاس زلفہ نا ژوخ دانہ دانہ

ملتی رگیز گو یکہ

خدا خشم سے نبی لم پو یکہ درول شیک!

۱

لزا گوے لزود ژوخ لا خپیو دمنزل لالمپہ
 سوسو رگیاخ چکپی فیا، عالم پوسکل شیک
 دی میول پوینگ مرتبہ متسیم بارگو میدنا
 خدا خشم سے نبی لم پوے کا درول شیک

○

سوسوے رگیم ژھوینگ ناچھربا ژوخ لالھر سید
 موئیک ژوخ لالٹرینگ نانی سوسوزید
 تسی نرودمی ر نمونیکہ دو ان ،
 حرم فچوے فیانسی نرفہ نیرے بید

سوسوے تبجیر پوکھو قپنگ نازون چوک ،
 می کولبوچا سوسوے سینگ دوگے اکیر
 خودی لادوک کھریلے ستر ویکہ، تھدے ددک
 مہ من غیر ی لاغنگ قسمت ناقتدیر

خودی میدنا سلمان نامم ان
 خودی شیس نارے رگوینگ خوم کھو غلام ان
 سوسولا کھیانگ سوسوے نورگو خسامیدنا
 سوسو املت ایچھا ہلتو کھواں حرام ان

مسلمان کن لاسوننگ نارے سوسوے نیم
 مہ گارگیم ژھوینگ ساکھو بز انگمہ موینگ ان
 دی میول پوینگ کھیانگ لاکھیانگ بجیدنارے پغزی
 کھیری فیاشیونا خسو نمونسکوچک ان

ناقتدیری ندنی کھانگ پردہ لین سید
 نبی لم پو یکہ درول مید کھیانگ لاجنگ کھرش
 نی تم پو یکہ یقین مید نارے پنزی
 چکدنا سکودیا چھوسنہ کفری کاشیس

دے ملت پوا خدا سی منن رگیل چھوس
 سوسوے تفتدیر سوسوے نقپی کا فچوانہ
 دے ملت پوچی رگوسی بلترخمہ رگیز گوا
 کھوے نرفوزدو جباد جنمونی گوانہ

۲

خودی

خودی کا لالہ پوسوسی ہر تراقتہ
 کھوے نو ننگنی جبرنی سولایانگت پونیدیک
 دی قسمی بوئی تھو لقیینگ نویوق شینگ!
 دی بوئی بید کنڈینگ لزود نیماچاک

کھرے سٹینگ پوینگ یودا چنگ داغ پنہاں؟
 یودا ستروق پوینگ تبا تا ب مسلمان؟
 دے چھوی کا کھیانی نوم چکسید خود می ترھسہ!
 دے رگیم ترھوے چھوینگ تلاطم میہ نہ طوفان!

۳ انا الحق

دے ملت پوا انا الحق سازگار ان
 کھوے کھر تپوس ہش لزوغید گایرگہ چوق لا
 جلال پوینگ نو کھوے یود خسانگسے جمالے
 دی خبم رگو یود کھوے تھونگ لکھسی لایوق لا

○

برینگ اُمت کوئی والامت م ان
 دے اُمت پودی میواں نسکوے امام ان
 دوئید دن نو کھسی نس چہنوینگ صوغزبت سے
 صوت فیچھد گل تا بند ازنگ موجب ام ان

فضائنگ نسر بی لکھ سنگ کھو یگانہ
 کلے میک پو بشاخ آشیانہ،
 اسیر ان کھوے دو لنگ نو سکر منہ لزود
 کھوے یود لفتینگ نو تفسیر زمانہ

زھرینگ کھو عندلیب خوش صفیر ان
 تھانگ کھو شا بہار زودو گیر ان
 کھوے نیو کیو ان شہنشاہنگ فقیر سی
 فقیر یو کھوے بدر و لشی امیر ان

۴

صوفی ناملاً

کھری سید صوفی ناملاًئی دو لنگ کھیانگ
 قرآنی کا خسو نوک زیر بی سنانے مید
 کھوے آیونینگ نا کھیانگ لارگو سپو یو ان
 زیرے لیسین، شے و خلا بدو نو انگ شید

فی بوملآنہ صوفی فیوخی لانتھون پوک
 کسل کن تھون چکپد یونی حسانی
 چہ زیر بگیا لبو دیونی تاویل کوئی کا
 حسانا جبریل نامصطفائی

۵

شعراے عرب

مُلمان بندہ مولا صفات ان
 کھوے کھوے سہرہ چہ از اسرار ذات ان
 کھوے زوخ تھونگی دے نبیل پو نور حق ان
 کھوے ہر تن سو کھوانگ ضمیر کائنات ان

○

کھوے سولا لزوق دینے زھک لوکھنہ زو چخی،
 کھوے ٹھوب زھن پونگ نابونگنوک آفتابے
 دینے نغسے لاریوخس برکت لادیی
 عطاگیگ ذوق و شوق انقلابے

۶

خلافت ناملوکیت

درونک میونگ بنی آدم عن سلام ان
 نظام کتہ کھوبے نس چکتو خام ان
 دے میول لافغزہ منہی فقہری ناژون
 کھوے چھوس کھریم پونگ ملوکیت حرام ان

○

رگہ لوکھپو کھوے ہلتہ لوکھپوے عود لا کھر کھر
 کھوے خشو عشق و مستی فیہ عیار ان
 کھوے تقسیم بو عبده نا ان ، و سیکن
 جہان شوقی کھو پرور دگار ان

○

ملتی بوٹونگ

توسی کھوق لوکھنہ خسم بو بے نقابی
 کھوے سنینگ خود پو، نمود رنگ و اسب ان
 خدائی نوری کھانگ ہڑوب میول لاسپر بو
 دنیا دستگ بید، دوگید فق لاجبانی

دی میولی ہسرتن نا کھیود پو اتہات ان
 کھونی کھوق پو امین ممکنات ان
 دی تم گٹ پو نوزن مییدنالے پغزی
 دی ملت پونی لس سنگ بے ثبات ان

فقیری جلتہ لاسنا بیاس نا پغزی
 مہ گا اُمت پوشینہ کھیانگ می شے ان
 بتوی درول رزے بنگ میولی شیدیانگ ایب
 زیزی شبیسر چی گی کھیانگ گوے ان

دوسیکھی تپو

جوان کُن لادی تپوسی غونی ہلڑا بس
 شبِ شیطان لادی تپو نیسا ان
 چیلانغہ اٹالید کھوے نفتلا کھیانی
 دی تپو پردہ مید پی بے ردا ان

مُسلمان کوئی چک بیاس فتر و شاہی
 کھوے کھو تپوس ہر کم سے فنگس باقی نافیانی
 خدا سترونگ شیک دی تس نن پوے شیدیانہ
 کھوسی شیطان ناہر کم سید حکمرانی

۹ تسلیم

ادب ہرکنگ یودنا برکنگ مید حکمتوی بیور ان
 مبارک سوادب چن سونگن میونگن

چہ ہر شے رن گیگ مسلمانِ دے بولا
ادب پونا برائے سونگنا شیشی رنگ

○

سہنی ننگ سوی لالہ بر انگسہ ستدنا
لزو غید مکتب مونی فیوخ کنہ غدوگ
مہ مخپیود کھیانی دے شیس پونا چھوس پوا
کو غید دونی نئی تک سینگ نالقیونگ

○

سنا نولا زیرس کھوے پھروسی سینگ ترانیکہ
خداچہ تھونگمہ میدگار ہتاس ناتھانگ لا
اتوسی زیرس درونگ گرید چکنہ کسنگمو
نوزن گوا بود خدا سا کھیانگ سا، کھیانگ لا

○

۱۰
 نیہ ہنگ پوسی پھر لازیہ
 سوسوے پھر ولاچہ لیا نموے زیرس نیہ ہنگ چیس
 نتی چھوس پوینگ حرام نزل بو کرانہ
 چھوزر کنتہ بزورے پھر بوہنگ نا رگد نا
 نتی فیارگیم ژھوگنگ مہ آشیانہ

مہ میدرگیم ژھونگینو کھیانگ رگیم ژھو کھیہنگ یود
 کھیہری جوہر پوان طوفان نارگد پو
 مہ ہش گنگ کھواں تلاطم کنتہ برال نا
 دے جق پوان کھیہری فیاروز بد پو

عالمِ انسانی رگیز گوہیکہ

۱

می منگو گوندے فکرینگ دُگسینہ جوید
 دے گوندیوشیس مہ تھونگہ میک لاہکے
 رگنوجن ان دے میونگ "امروزی" فننگ
 چخے سین دُگسے پلچے نیدسنگامونی ے

○

زمانی زدکنہ دوسبی سکیور شکایت
 مہ ژھب نہ جیکہ مونگ سوچو نگنہ منگ من
 میداکیانگ لا نوزن نزموہر کوئی چھو
 چھو فیار لاچھو نگنہ چک گوید لگی زوخ چن

○

نانہ تروخ کھیانگ ساپود رنگ لا زبا سے غد رنگ
 رگنوجن ان سوسو، گر باز یابی ،
 ناچھوس نابزال چکید ن پاپتوتن پوس
 چوگید بزال چھوس نا کھیانگ علم کت بی

۲

موت

کوسید شنیو "سی جو فل بیاس کو خدا لا
 پھینے گش گش چلدن سید سگ دی سولا
 نا کھوے ستروق پینو فیونگمولا کھریلے شید
 مگرزل کھوانگسہ مید کھریل باکھوشیو لا

○

کھولا ہرتن لزوقنہ کھوان میولی رگیلفو
 کھوے تھینگ یود رانیو دی کانساتی
 شنی کھو نیننی کاشیا گوے ان سبب پو
 کھولا غد رنگ تھونگنہ مید نور حیاتی

۳

خودی

خودی غبیل پوز نور کبر یائی
 رسانی کھوے ز فیض ناریائی
 جبرائی کھوے وصالی تمہیم باچک ان
 وصالی تمہیم بوتنگ ناچک جبرائی

○

مہ گا کھو تو پوسی سنگ میندوق لامن نا
 سنیا لید ند پوسی گوید زھور میدنا ہوش مید
 نفس پو خون نرے رگو لا زھد دید ند
 نفس پو سونگ نرے رگوی ژون دے میوشید

۴

دل

رگہ کھ پو چین؟ تاثیر ان ہلتہ کھسی
 سہ کھو چین؟ برکت تیر نگہ ان

دی غجُو فونگ بیاس فی یود نارے سنی لنگ
دی لنگ پو صند نچیر نگه ان

زیرید کھیانی سی سینگ پو خاک مَخُون ان
کھو دی دُنیا تی تی پنگ نو یلے یود
اگر چه یود نسی سینگ پو نتی رگوینگ
نڈانگ دی سینی نور گونا بر الے یود

سنی میول پو جهان رنگ و بو مین
دی سینگ پوینگ تھوس ناھرس مید کاخ و کو مید
نہ ختم چی مید نہ سے، مید فیوخ طس چی
سنی میول پوینگ بحس اللہ ہو مید

بہ یارانِ طریق

یہ شوخص بیک تاساغی سی امتی تون
 رگدوک تاخسون لکھی تھنگ نیگ سیکر قچنگ
 دینے فریادچی بیک شہری مجید پوینگ
 نتی غوتھونگ سینہ بچی بنگ تاملی سنینگ

بہ یاران طریق

۱

اونید مس منفی تری منطق لاہلتانہ
 دلیل کُن کھوے دلیل نا تمامی
 چھے یودپی دے زگونگ چکتو تلابید
 شعر نیس زیر بنا رومی نا حنامی

○

تسی پرویز کُن لا زیر فی فیوح لاناگ
 چہ بیگ نقینگ کھوے ستیبو مین نا فر باد
 فی ستینگ پوا زوکھی ژھو تپوے ملتوس اثر پوا
 گوچوگ سید ستونگ ناک لا یوسی فر یاد

○

دی میول پونی میگنگ ان سینی درول لم
 جی تھو درول کھنپو، یونگ اما بومید
 ناڑھڑھن پانہ سنین دون چکٹوز بیا نگید
 سوسونگ پاسا نلا جھنمے ناسومید

عقل پو گنگ رگیہ کھوقپو د قسے یودنا
 فقیر کھوانگ انہ سی دے میوامیران
 علم چھوس مید پی فیوکیپوے دے تبا پو
 کھوے چپو کھ منیکہ پالان حیران

توزن سونگنا مسلمان لاچھوسی ہر گنگ
 رجوع بیا مید بڑھی ستروقنہ رگو سی
 خنی گردش پوکھورن فنگ مہ کھورنا
 دی دنیا پوسکوریدلق ردیکہ کھوسی

نمازِ عاشقانہ ان دے فسیق پو
 رکوع پو کھوے سجد زورخ محرمانہ
 کھوے یا تکبیر چگی زورخ نا اثر پو
 می چھو د پد در نماز پنجگانہ

ابلیسی مجلسِ شوریٰ

۱۹۳۶ء

ابلیس

ان چھونامے خلونگ ناسے دُونمی ہرژنیوڈ نیاتے دُون
 بیاس دی لس بزوش ساکنانِ عرشِ شمس فونگ چق نبوں
 یادنیاد پورنیکپی فیآ آمادہ سونگسید کار ساز
 یوسِ یقِ فنِ پادی میول پو امنگ جہان کات و نون
 ناس ملوکیت پارے لزوقسید زنگپوننگکھ ہوس
 ناسی حق سید دیر نامسجد کلیسانی فسوں
 ناسی تقدیری سبق من سید چھے مید کن چکتولا
 ناسی لزوقسید فیو کپونی کھوقپوننگکھ نور زانی جنوں
 سوا یا نید کر انگ چکپہ میونگ دی سی حق چو گنی میو
 یوددی ہنگامہ چو غنگ ابلیسی تناگ سوزدروں

ناکیدے ہتاس ستر ونگ بسایے زھر چینی ستق حیوتا دوسے
 میدیشن سولاسہ بیک نے یرنی دے ستق حیو سترنگوں
 گو مہ گوے مشیر پو

تمپو سحتی ان شک نامید، یود ہرتن پو ابلسی نظام
 یوفر می سو نگید مہ پنجنہ ژون کھری منگ غوے عوام
 یود اینہ ریانشنگ نادی بوس مید کئی پیل بنگ سجود
 ان کھونی لدن لکھسی ژل چس پو نماز بے قیام
 سنا گو چس کھوانگ مید کھونی کھو قپینگ نو پیدا ارزو
 پغزی سو نگناد و ساشید، مید نا موسید مس منمہ خام
 ان نتی ز فذ نیرے بیاس پی کرامت ہتاس نے
 صوفی نا ملا جاد سو نگید شہنشاہی عن سلام
 لیگی بیور سید یا فیون پو مشرقی کھو قپونی فیا
 مید نا قوالی پا چنگ یب سے یودا علم کلام
 چنگ میگو حج نا طوانی یود نسی سے غد ونگ لازینگ
 کند سو نگید مومنی لق پنگ نو تیغ بے نیام

تازہ فرمان پونگنوزیر سید ندیا ننگ چھوڑینگ کیلنویسی
 تادی س پونگ نوجہاد بیوان مسلمان لاسلام
 نیسی رسی مشیر پو
 شرایینہ خیر ان سنگ سلطانہ جہوری راؤ
 تازہ قتنونی شیدیا ننگ شاید میدوگ کھیانگ بانتر

گومہ گو مشیر پو

چا خبر مید! سنگ خبر لوی، میولی کا یودنی نظر
 ان دے راوشاہی لانگنی ہیوق، ندانگ لامید خطر
 خود ندانی سکون فی ان شاہی لاجہوری لباس
 گوانہ چھون چی آدمی بونگ خود شناس و خود نگر
 کار و بار شہریاری ہرکنگ نایودزل چسپو لوخ
 مید وجود میر و سلطانہ کا دیو چنگ منصر
 مجلس ملت نا دربار شہی گوانہ انہ ان
 ان دے میوسلطان، جنمی سیکہ سوی یودنا نظر

مغربی جمہوریت پوچھیں؟ تو زن کھیا ننگہ میاں؟
 غدو ننگ پونگ ننگ کھو پو پو چنگیز پیا تا ریک تر
 خسومی رسی مشیر پو

روحِ سلطانی خونے لوساے مید نینگ کھول چہ چنگ
 دی بہودی دی شرارت پو اید الزوقی جواب؟
 کھو تھلی مید پی موسیٰ کھو صلیب مید پی مسیح
 میں پیمبر، امہ چیم فلا کھوے یود کھو کتاب
 پردہ ستر اقبی کافر می ملت نہ وچہ ان؟ ناچنگ می زیر
 شرکھانوب کھی قوم کن حکمتوی فدری روز حساب
 یو پڑے نینگ کھو تپہ فطکی لس چہ یونگ یا ننگ گیک
 ختوب سے فنگید زون کوئی آقا کوئی ربونی طناب

بجی رسی مشیر پو

یود دی سمن رومتہ الکبرانی دے ایوان کو ننگ
 آل سیز ریانگ بیاسید سیز رساے محروم خواب

بجر رومی موج کُنہ سوبیا رے بود ترهن نیمہ
 کہ زھرید مثل صنوبر گاہ نوید مثل رباب
 خسومی رسی مشیر پو
 مید نانا جوک خشمی کھو قبی کا کھوے چنگ اعتبار
 بیاس فس رنگ پونی سیاست پوری بزودیکہ بے حجاب

غے رسی مشیر پوسی ابلیس لازیرید

لے دے سو بیاس کھیانی کھر کھر میوی لس کن تم زریے
 نام گر کیکھ نا کھیانی بیاس گا پردہ چکتو آشکار
 تھلبہ لاچھد فونگ کھیری ترود پو کیکہ لدن سید سوز و ساز
 کھیری سبق پوس ابلہ جنت بیاس سید دانائے کار
 کھیانگ پاترا قسے آدمی محرم دے سو چکپو میگو
 چنگلی مشیس ترانگونی دو لاسخنے بود پروردگار
 اینہ کھونی سپو ہر کیا نگ تسبیح تقدیس و طواف
 تا بد بیاس کھیانگ گیا لے کھونگ سرنگون و شرمسار

ان فرنگ پی سے خیز چن کن رنگ کھیری لیا نمو مرید
 مید دیونی لس شخیص نائنگ پو یکہ نلا تا اعتر بار
 دے یہودی فتنہ گر پو، مزد کی روجی ظہور
 کھوے جنون پوس گا قبا کن چکتو تا بیک تار تار
 لے فوروق کن لا دو سے پھین مونا کھوانگ نونخ ان خمید
 ہلتوس چی شو نمو یکہ بدل گوید سگ مزاج روزگار
 کھیدس دی گو خیز کن چہ شو نمو یکہ ساتھ قوچ پکتو یکہ
 مید نرے اینہ نئی خم بنگ نو دیونگ مشت غبار
 اونگہ یود پی فتنوئی ہلتوس خوف ناہیبت پولا
 دربار یا خمید کو ہسار و مرغزار و جو سبار
 لے فی آقا گو انیمور یود تا دے میونپو اوقت مھتوق
 یر ی سیادت پو یکہ یود پی اینہ دے میونلی مدار
 ابلسی مشیر کن لازیرید
 یود دی رنگ چن میونپوئی اختیار ی لقی یونگ
 سے چی ہر منگ لزو دنایمانا آسمان تو بتو

تھو نگمہ یو د مشرق نا مغرب نسکو لانابے ہر ژ بیونگ
 ناسی ژھو سکوز فیکنہ یورپ لاخل جس میں مسو
 دوک امامان سیاست یا کیسانی شیوخ
 جو گفہ یو د دے ریس چگی بیاسہ چگی کاناسی ہو
 آئی ناکھنگ ان ختم سے یو ڈھور میدنا چک ترا کنکند دیو
 چھسے چک ہلتا سارے دی تہذیب پوے جام و سبو
 فطرتی تقو نسی چپنی دے گو نگہ تری چھد فولا
 مزدکی منطق کوئی کھب سکود پلا گو امیسا رفو
 اشتراکی ستر انگبو ستر انگبو اکھور بوئی سو ستر و قبی ان؟
 مید کھو دانگ ژوخ در بدر غلت پاکھیو لے کھوز کھنچہ سو
 یو د نرے جبکہ موے ظلا یو دیادی اہت پوے شید یا نگ
 یو د کھوے تھل چت پوینگ خونے دخن شرار آرزو
 خال خال دی قوم پوینگ دخن سا یو دے قسنی میونگ
 شرکھنہ ظالم کوئی سی بیہ چھینی چھومی کا وضو ،

کھوٹے سید، کھورازدانِ باطنِ آیامِ ان
اونگی فتنو مزدکیت مین، دواِ اسلامِ ان

۲

یودنلا ہر تھنہ دی اُمرت پولا میدت سرائی مَخ
ان ہرتانے نور زانی لڑا ستروق سکیا لبو یودینِ مبین
یودنلا دوسا نوزن مشرق پونی ٹھوب ژھن پونیک
بے یدِ بیضا حرم پونی سپارین چھون آستین
خوف پودو یودنلا وحسی تفت ضونگ نا تھیسے
نون مہ نون شیک میو بیکہ پنپیری شرعِ مبین
ناژالید فنس از آئینِ سمیبر، الامان!
بو ستریتی ناموسی پردہ، فرقہ چن مرد آفرین
ژون کھیری فروسنہ چوغی فیالان دی آئین پوجل
ان دی آئین پونگنو ژوخ فغفور خاقان رہ نشیں
بید دی آئین پوس کثافت چکتوی کھانگ دولت پوپاک
دولتی مالک پوبیدے مال دولت پوے امین

یو پوہ یا ننگِ خشم لکھنہ کھو پونگ پھینو گنوگ انقلاب
 مین نورگیلنو، ان کو سے مانک پورب العالمین
 نو سپاٹے خسانگے دی آئین پوسا تھو قلا، لیا خموان
 ان غنیمت خود مسلمان یود پو محرم ورم یقین
 کھڈ پو لیا خموان ہرتانے بختیاب الہیاتی لزا
 کھڈ پو لیا خموان یے ت رانی تا ویلا تی لزا

۳

بیک کھوئی تبکیر کو فی باطل طلم کائنات،
 دی خدا خشم کھن میترھو نکلہ نم ملا ننگ شیک درحیات
 ابن مریم گیور سیدا، یا زرن زنی فیا یود خسو نے؟
 ذاتِ حق نا کھوے صفت کن لوخ ایندیا عین ذات؟
 فے او نید زیر بو محب دے؟ یا مسیح ناصر ی؟
 دو کپہر گوس دو بنگ نو ابن مریمی جملہ صفات
 ہلز خمہ قرآنی پھلونگ حادثہ اینا یا ان قریم؟
 کا عقیدہ ننگ اُمرت مرحومی یود کھوم لکھ نخت؟

یا زماننگ نو مسلمان کُن لایونگ کافی میگو؟
 دیونگ البتیناتی بجز قسے فوجی پسی ان لات منات
 عالم کردار نادیونگ بر فیسے یوق نینہ ترے
 بیاس نادو گوا یود بسا زنگنگ نو کھونگ لامات
 لیا خمویو ان حشر تھون تھون لوسپار گوس مومن غلام
 ایونی فیار انگ ہر کیا نگ بیسے یوق چون ہن بے ثبات
 خیانگسے دو کپو لیا خموان شعر و تصوف پو یکہ کھونگ
 یوسی میک ستر اقسے می تھونگ مد جلوہ کار حیات
 سینگ گو کیدنی، نڈر ہا دید خشم سینہ دی اُمت پولا
 ان کھونی دینی تفتاضو، اجتناب کائنات
 مست یوق شیک ذکر و فکر صبح گاہنگ نودی میونگ
 نیگی کھر کھر بیوس مزاج خانقاہنگ نودی میونگ

نسوز ہرمہ بلوچی بولا جلتہ تید

سونگٹیک کھیری فیافہ نمویبانی ہوا پر
 مرگیال کھیری صحرا پوپا، دتی ناخجرا را
 کھورگار کھوریدنا صفت سیل رواں کھور
 بنگ ان کھیری فیافہ، ان کھیری وادی کھیری صحرا
 غیرت پوپا رگیالے نادوی میول پونگنومہ چنگ مید
 دروش لاسکونید غیری تاج سردار را
 کامل چگی کھانگ ہلڑوب کھیانی دی حانگنی ہنر پو
 کامل کونی سی فچوید لوشیشی لوکھ زگیورے خارا
 یودلتی تفتدیر پوانفادی لاغنگ نو
 گامیندہ ریرے تفتدیری ستارا
 غواص لامید اونگمہ لاغنگ دولت دریا
 دوگنارے کھریے سترو بیا سے زھیومہ علی تھوالا

ازاد اگر سوئگ نرے ملت برائے چھو کس نا
 ان شیعنہ دی بُزوے زھونگپو مسلمان لاخسارا
 یانگ روح نازگے کشمشنگ یود کھر یسے دُنی
 تہذیبی سی یانگ ختس ہونگ منگ نازانگ لا
 یود ہتر خمہ اشیا مومنی ہرتن لکھ پو مکھ چھیس لکھ
 ابلیس لامغبر بی مشین چ کتومی سہارا
 اخلاص عمل ژول چھونو سردق کوئی شید یانگ سنے
 شاہاں پچہ عجب مگر بنوازند گدا را !

ندائے غیب

غبول ناگلوٹوس لانسیب مید نے نصیب دام و دود
 ان صرف لوق یوق لایود پوننی فری مرگ ابد
 دیونگ لینگ ستروق لوقی مین زیر ناسی اسرافیلی سکد
 زند گنگ سا انپہ دیونگ وحی شید یا نگ خالی جبہ
 شیسپی لزینگ یا نگ زندہ گوان مرد آزادی صفت
 انندہ سی آخر لاستروق چھق چکتوی منزل پولہ

قبری سی سٹی میولا زیریڈ

بائے لے ظالم میولی کا محکوم انک کھیانگ اینہ
 سونگفی انک دوسری فی سونہ ملسو سوزناک
 بیاس کھیری روسی فی ٹھوٹ پو پیا بیگی ناٹھوب
 بیاس کھیری میت پوسی فی پردہ ناموس چاک
 الحذر محکومی میت پوے شید یا نگ ستونگ الحذر
 لے سرافیل! لے خداوند جہاں! لے جان پاک!

دوزخی سی زیرید

میونی سی فچریدِ مطلبی فیامیولی ہلاککنک پوینگ
 ہفت چول کوئی بیدے کا مرنارے حسد ایا د
 ان فیقپو سا بے سود، ہلالہ فچر لپوسا بے سود
 یو دزد کیونی سپل بنگ چھدے زد کئے غونا فریاد
 ختم کئے تھو گید ہر ژ گے کھیریا چھو غونگ کن
 سوگس شہر جماد شعیص نرے ویرانہ آباد
 ہلتوس تیشہ فرہادی چر یو دنگ بیسے سپل بنگ
 پرویزگی لیت نوم سنے، ردید سکو مسینہ فرہاد
 دی شعیص نادری حکمت ناسیاست نادری زھونگ کن
 گوانہ سی رگیل چھوس پونی ختم لکھ کوئی ایجا د
 ستونگ شکریری رگیز گولا ابجون کھیونگمی نی خطو
 یو د مغربی زھونگ پونی شیدیا ننگ ستروق بوردے آزاد

خودی کھیری خسو نے یودنا کے موت پوسہ حیات
 ختدینہ موت، لے نید عشقی امتحانِ ثبات
 خودی کھیری خسو نے یودنا کے کھیانگ سمندر ان
 دو گیدہ تنے کھیری زھیر کھنگ نوموج نیل و فرات
 خودی شی سید نے کھیانگ خلونگ تراغی دو نو پھونگمہ
 تہ زندہ یودنرے کھیانگ ان امیہ موجودات
 نظر بو یودنا، تجلی چیسگی شید یانگ محروم
 اے میو لی جملہ تجھ بیونگ تلافی مافات
 دی خنم رگو پو پوسہ یودیا ز موسنی کلسو
 دی میو لی تقسیم بنہ منصب جمادات معنات
 حریم ذاتی یو نو مرد مومنی برانگ سو
 نہ قبری ٹھوب پوکھوے ملہ نہ جلوہ گاہ صفات
 دی خاکدان پورنگ شیشی ستروق کونی سکیورسید
 طلسم مہر و فلک چھسے خنم کوننگ فورسید

غیبی سکت

گیو خچی کا تھونیدِ عمر شی کنہ سنیکہ دی سکت پو
 آخر چہ بیاسے کیا نس کھیانی سی جو ہر ادراک
 تحقیقی دے نشتر پو کھامیہ سو نگفی وجہ پو؟
 بید پا کھیتی حکمت کوئی سکر مونی جگر چاک
 بیور کھن پو کھید انگ اینہ خلافت ناسہ تھوتلا
 میل چے کو سید اسونگفے غلام خس و خاشاک؟
 لزود نانیمہ سکر مونی می بیو چا کھیتی تم نسیان!
 کھیتی میگ ہر زانار ہنز وینگ نومی کھور بوانیہ فلاک؟
 دخن سادر وین دو گسینہ رگو نیکنو کھراغی یور بونگ
 نرمید کھیتی کھوق پونگ لا، نہ خسم بونگ کھیتی بیباک

تھونگونا تھونید میونپو، گوامیدامہ برانگ یوق
 میدنامیگی یو لونی نہ غنگ نو نگہ پاک
 یو دکھیانگ نامشیا شیس کھیری آئی نہ ضمیری
 رے کشتہ سلطانی و ملائی و پیری

رباعیت

بیوی اوق تھوق دی میو لی تڑھتہ نن کن
 سہ نا چھوی میول پو زیر و زبر بیوس
 یری دوک شیک حنائی ملپہ بے داغ
 خلوص میہ پنی تی سجد ونگ لا حذر بیوس

نا ان سنیاں بنگ سا محسود امیری
 زورے مید بود غیہ رنگ نو، فی فقیری
 بزورے دوک شیک دے درویشی شید یانہ
 ہلڑا بید مومن لا دوسی سر بزیری

زیرید اقبالی سی شیخ حرم لا
 سوان دی مسجد رنگ او نگسینہ تیا نفو
 جو اینگ مسجدی رنگی رنگ کوئی دو زیرش
 سوان نقلان رنگ پی ہلونی یا نفو،

تمنا چکتوی میو کھیانی سی لاپوس
 مسلمان کوئی رنگی رنگ نو کھر قپو گر انگید
 فی لادینی مبارک ہلونگ لاسونگ شیک
 شیسے مید چھیس لکھی میو چکیہ سکیا نگید

حدیث بندہ مومن دل آویز
 جگر پڑخوں، نفس سنگ سنگ، نظر تیز
 چہ گیگ پاسونگنا کھوے دیدار چی جج چک
 مگر یود محسلی بیور پو کم آمیند

مہ بیوس دریس لکھنہ، بربے کھیانی میں تھک
 ہر کانگ ان اصلی خسون مو خود نمائی
 موتک نارگیم ژھولا میب د خنود پاچنگ سا
 اگر سونگنا دی نکونگ نوبدائی

عقل پوسی سفینی میک پوے کا ہتاس نا
 دی میونی سنگپو، غبیل ان لا الہی
 صند ان گیونچہ نا گونگفینی گردش
 اگر ہتاس نامیگی کا مہر و ماہی

گجے رگیم ژھونگینو پھر نی بز دیکہ لدینگ سے
 گجے رگیم ژھوے سنی ننگ لب کھیو د پو خسون چک
 گجے رگیم ژھوے تھا نونگ گو مہی کا تھتسے ،
 خودی تقسیم بورانی میونگ نونون چک

تلا عقلی فوکھٹ پوتھونگسے دوخ سید
 تجلیونی نرادانی لانا نوید،
 غدیانی میک پوئس بنی کا یق پو
 ہلتہ لکھی نامسانی لانا نوید،

میلو پیو چاکھیری رگیم ژھونگ نو طوفان؟
 میگو چاہے خودی بزائنگ نامسان؟
 چیلابید کھانی ژھیتوقت ریری گریب شد
 عجب ان کھیانگ میگو تفریر یزدان؟

گلاب ناژھوق نوزن بیو در حقیقت
 تھانگ سی خلونگیونی روشن ضمیری
 میگو میندوق ژھونگ میندوغی سترونگ لکھ
 ژھوغی کھوق لوکھوسونگنکے حریری

ملا زادہ ضلعیم لولابی کشمیری سیاض پو

۱

کے وادی لولاب چھو میک کن کھیری سیاب
سکہ لیا خمویہ بونگ کھور با تھونید شرکھنہ بتیاب
کے وادی لولاب

غیرت نھن تن مید نا چہ بیک منبر و محراب
خوم مومنی نیا چھو سپو چہ ان موت اینہ خواب
کے وادی لولاب

سینگ ستر اقی وزن کن چو غی بو نگسونا س تاران
بگیانگ مید پی چہ بیک تار پولا چھون ترودے مضراب
کے وادی لولاب

ملائی میگی شنگ عقلی نورینے مید
صوفی سکور و گاڑھ گنتہ اثر مید پی مئے تاب
کے وادی لولاب

ہائے ہائے تھسانی سینگ بوسے شنگ لڑچی دے ترو قپو
 سونگید دوسے دی قوم پو وینگ نادر و نایاب
 نے دادی لولاب!

۲

موت پوران یگی ٹیاق منگ پو غلامی دی
 نام کھورید خواگی مکر یکہ زرد کپہ غلام
 شاہی شریعت پو وینگ لنگ خیمی سس بزنگ لاپتوس
 صوری ہینگ پو حلال، محشری برود پو حرام
 سونگس غلامی شیدیا نگ ترو قپو کھیری مضحل
 فچس تاسینی کھر پو وینگ کھیانی خودی فیان مقام

۳

گیو دپائے تس ن درنگ شمشیر زون لق کھٹ فقیر
 میدان سناسترو ق پو دگنی زیر بد پیا ایران صغیر
 خنم کھور یکہ خنم ردی بید سینگ بوسے قیونید افسوس بید
 حق لازگورے بونگ گوانرے مرعوب سلطان دامیر

خشنه زهڪ ميڊني تسي خشميد پونا زهڪ ميڊ پوهرزيد
 ري چهانگ يودني زدوگي پھتو ڪھوڙينگ ۾ هقان پير
 لق رگنه تنگ چنه ان حس قوم پوڪيه چيوينگ تھونيد!
 حشري هرزي هرزي ميڊني دوکٽوڪ لے خدائے ديگرير؟

۴

ثرون ڪھري منگ نويودني قومي ڪھرتو لاڙهو ڪھور باچڪ
 ختم سلا ڪھيا خشا اوئيد دنيا تي رگوينگ تنگ لوسپه ميڊ
 تھڪھ نابن چڪتوي شير يانه بلتر ختم گويد انساني سنينگ
 ٽھوب پونگ گويد لم بيونيد لق تھون ميگي چنڪ لوسپه ميڊ
 تنگ عقل لاڳي نائروب ۾ ددسونگ فونگ عشقي سي
 ڪھب ناسڪود پاميد پاڙيم سه چھدي هر ترح ڪھوانگ لوسپه ميڊ
 حاکميت غد ونگو شيشه سنينگ پور ڏواڙوخ يودني بلے
 هرزا قسه فوقنه زھون ڪھيگ هب اُرنا خدنگ خلنگ لوسپه ميڊ

۵

شاہینی دے شوکت پوری فونگ لادوسے لوقسید
 بر فیس گوا چھین مونا بری فوی بود گیا لے صیاد
 سونگسید دوسینہ قوم کوئی خسم بز و نکلہ تلامم
 سونگس حشر بپا مشرقی فیا ترا قسینہ بیداد
 بیاس لدن کوکھی ژل جس کوئی سی حشر یکہ محبہ
 میدنا شیمی لانا م کو سید پاتسی فریاد

۶

یود کھونگ لانونن بیاح مویکھ صوفیونی کحالات
 میدنا سی نونے رند کوئی میو لیکہ کرامات
 رنگ شیبو، خدامت گو، سوار کھ لا میگو گفو
 ان دیونگ دے خدارل بی نور و میونی مقامات
 کو زگو سنہ خدارل کھنی سی غیہ خدا لا
 کھوانگ ان شیمی، کھوانگ قبرسا، کھوانگ مرگ مفاجات

۷

چیل جو گید چي لا! بيدنا ادا بيوس رسم شبيءِ رى
 دى شن کنگ بلتا نهي سنيا لبوان صر سنيگ کھولند و گيري
 کھيري چھوسنه ادب پولا لاس! ار بهانيت حين سيد
 شيگھا تھو گھني دے اُمت پوے ميوان عالم پيري
 شهنشاي شياطيني مي گنگ نو بود ديسه حب ادوي
 سوسونگ سونگھوني سنيگ لاوغيدسک ذوق نخچيري
 تھانگ نابے ئي غوے نيو خلا ميگ زنگور کھوانگ کو ملتوس
 راروس ناز و چوسو کھيرس ازسيه چشمان کشيري

۸

خيم ناي سنيگ پوقطره خون ميد نلابيه تھب
 ان شيصنه کھيانگ لاسنيگ پوهر کانگ جذبہ بلند
 سکرمانه لزدوي گردشي بزوسنيگ لاميد پسند
 سنيگ پوسوسوے سحر ناسوسوے شامي نقشيند،

کھوق پنگ نو پوردی سووی جینے آتش چنار
گرانگ جس چرین میوئی کا ان خاک ارجمند

۹

آزادی دو گیدرگ پومہ ڈیا ننگ مثل رگ سنگ
محکومی دو گیدرگ پومہ ہسم چو رگ تاک
محکوم لامید تھد کھار گنوے شو مے دو گیدرگ تھو،
آزاد دو گیدرگ پیا سے، لیگی طر بناک
آزادی سڈ یو سننگ چھو غونا ہسم بنہ جرات
محکومی چھو غونور پوان، دیدہ نمناک
محکوم لا اخلاص میلو کھنہ چی تعلق!
ہرکنگ مید پی بڈرنگ منگمو فابنگ لیگی ناچالاک
محکوم نا آزاد دے گو لیگی محال ان
آزاد خوجا ان غنمی، ژون بندہ افلاک

۱۰

ان نوزن سوئگنا زمانگ زندہ قومِ ہر تیخ پو یو
 حق زانی کا گوید بدل دے قوم پوے تقدیر کن
 زندگی ان دیونی من تھنہ میلو کھسی لے تھو یور
 فطرتی سا بید معاف دی قوم پوے تقصیر کن
 سترو کھ مناشانگ سکندر پو کھنگ درویش زوخ
 ان دی زھوشوب نامپھول بونگنی کھسر شمشیر کن
 ہم بنہ غیبت پورنگ شنیس ستروق کئی سترو کھمانہ زوخ
 دیونگ متن ان اصلی شوقبومی ایونگ جماد تفسیر کن
 عیدی زنگ زانگ ناچھو غوجھو لانا مین زیر بامید
 میداشی پنگ نو قبول اما ژونی تجیر کن
 نی دی سازی ہرکنگ پوچھو دپی میدکمی چھن لاسنود
 عقلی سینگ لبیار بوہر کا کھوق بچیک میٹھوے تدبیر کن

فرنگ پی کھوق لوکھپوتا جرانہ، تہی خیمی لوکھپورا سب نہ
 کھونی دیا کوٹ لاکوٹ تغیر بدل مہ گو امید تہی زمانہ
 تھانا لاگیم ژھوے چہ زیر س خضریٰ نلا باندا ز محرابانہ
 سکندری یا قلندری ان ہرکاننگ نو دیونگ سحر ساحرانہ
 دی خنکا پونگنہ دی خنکی روگنک لانا کھوتی دشمن حریت سید
 دریدنی نالونگ لاجکسینہ کھونگ بجائید زیرے سنگ آستانہ
 غلام کن لاکھوے علم و عرفانی فیوخلنہ گئے اشار دیوہ ان
 ساتھو قلا دو خنامہ بیوس فکر چنگ، خنمی فضا کن لامید کرانہ
 چہ زیر دی لس بزد لانا گیلے یود، خدا فریبی کہ خود فریبی؟
 عمل مسلمان رکھ لاسکیور سید یا سینہ تقدیری تھتو بہانہ
 اسیر گو اچکنہ ناگلانی دی زیرنی تم پوکیہ بنگ سپہ شوم سید
 گی لیت پانا، فی شری کا فچوانہ دی نئمہ خواں پوسی آشیانہ

۱۲

لے خط گُل شرح و بیانی حیدر ضرورت!
 فی سنینی کھراغی ہر ترح نامونو گل لالہ
 تقدیر پوشیص نارے مکافست عمل ان
 تقدیر لانیید نشد پا حیدر ایان ہمالہ
 رگو نیکہ پچر مید رگوئی سکم چگی دے خلونگ پونگ
 فیو کپو لاسکونید یونی ہنر پوسی دوشالہ
 مید دولت دنیائی دن سولسہ اونگفا
 ہرتن مید پونا بزود مید پوکھوے ماندر غزالہ

۱۳

خود آگاہی ہی ہلڑب نارے سوچک لاتن فراموشی
 حرام ان دے مجاہد مرد غازی فیازرہ پوشی

۱۳

غریب شہری سی بے غولا بجزی سنا بیاس تا
 کھیری سا کھوق پنے سینکٹ یو یگ نو حشر کیگ آباد
 فی نور گو ان فی غم آلود سینک کھوی نا نو نگ
 مہ ہر کون مویو دی تے سنگ دولت دل ناشاد
 قدر مہ مید پی دی س پو کیہ یو د تلاش کوہ
 فی بے فرہ لکھ پولا ہلتوس تخفومحنت فریاد

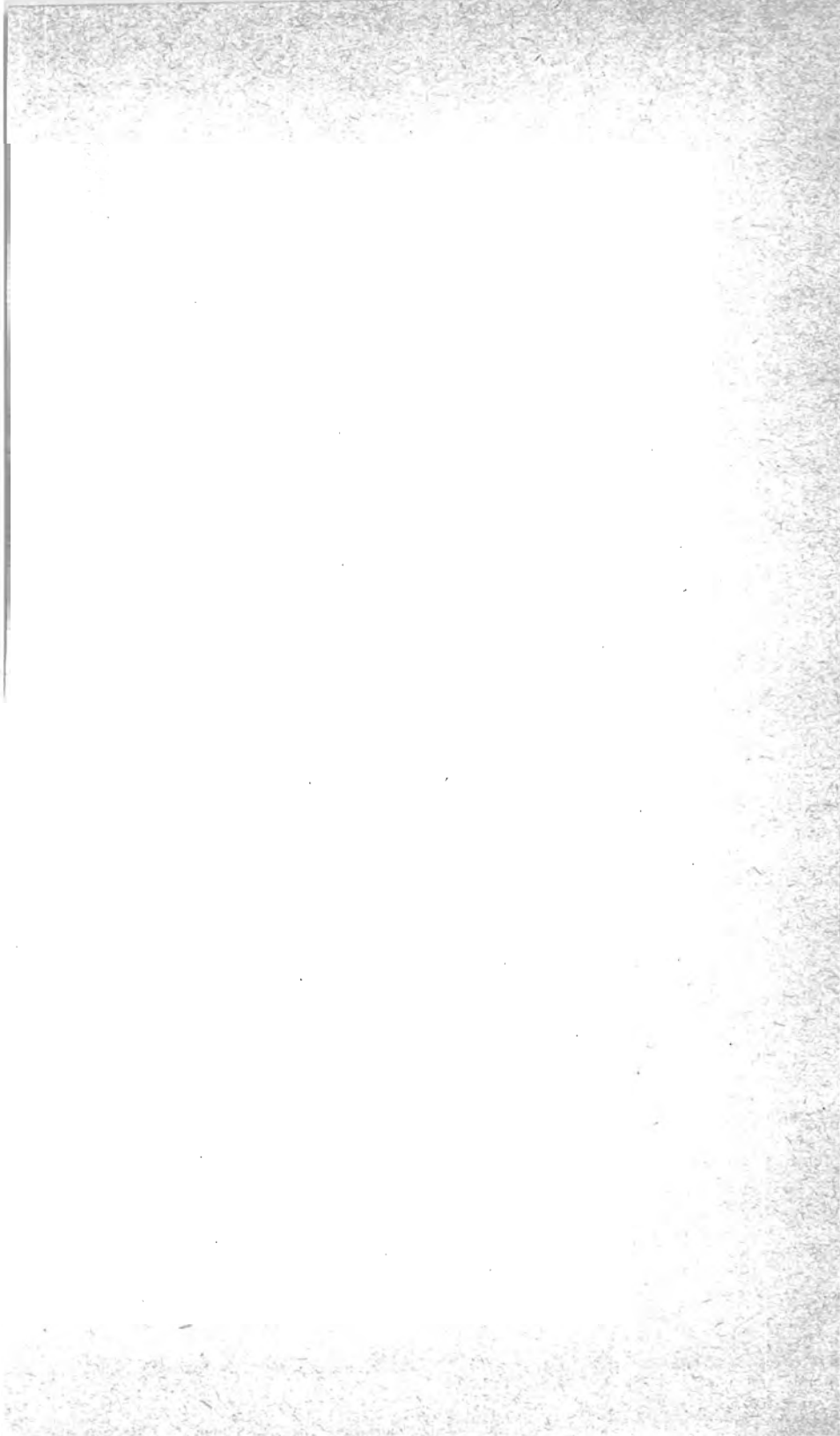

حضرتِ انساں

دی میول پونیک شینس ناتھونگ لوکھنی ملتوسی یوڈر اشرے ازانی
 مہ چنگ ساکھڑ پرمیہ خانگے دیشے یوڈ میول پو نورانی
 سترانو یوڈ فطرتی پردونگ اگر سنینگ فسنے سوہتاس نا
 نوئید دونگ فرشتونی تبسم ہاں پنہانی
 دی میول پو دعوت دیدار نبی آدم جمادی فیبا
 مہ گامستور چکٹوانگ شزدے سونگید ذوق عسریانی
 ساقتوق لا آدمی بونی بھی نوئی رول تری سونگید
 عطا دے بلزخمہ رگیز کوئے فیوخ کنہ ریم شھونگ لاطنیانی
 دی ختم پو امید خبرد حسن دی میول پوسوی فری لدن سید
 دی سکر مونگ چکٹوسی بیدسوی شبتانی نگبانی
 اگر مقصود کل پوانسہ تا، نی ماورا پوزیر
 فسورین رنگ کوئے نی ہنگامونی زھنگ سے اتہا پوزیر؟

انتخاب

اسرار و رمزینکنا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

گوئندے کھو رید پا عود کھو لے شیخ شہسدری کٹری
 بیول زھونگ کونیکہ روس نلا، انسان چی ژالید
 دی نور کو تھو نالزوقیہ فرو پوشیکہ گرانگسے سنیک،
 شیر خدا نارستم دستان چی ژالید
 نازیرس ژل فی اپنے نیا سا، مہ تھو بس مہ لا
 زیرس یا ژالے سولامی تھو بو، رگوشی ان نلا

(مولانا جلال الدین رومی)

علی مرتضائی میں سخن کو ننگ پو پی سر کنلا

شرح

مُسکِ اَوَّلِ شہِ مرداں عسے
 اہلیت لارگی فیانا یودخسونه
 یونیکہ یودمیکہ نرگس نا زوخ
 دوسا کھوے عود، لودنا زمزم رگو ننگ
 تھلبہ اینپے رگہ لو کھپوش بیاس میلونگ
 غدننگ لکھوے پیغمبری فیانیک فال
 زیرس نبیس کھوا قوت دین مبین
 تحسن رسول برحتی کھوا بو تراب
 سوانوزن یودنار موزہ زندگی
 تھلبہ لاجھدنی دے رگے میں تنچوتن
 عشقی فیاسرما یہ ایماں عسے
 رین موشے زو خلا مہ ترق زھل نانونے
 ان تری جیم زوخ یونی زھم پرنیک کھو بوجخ
 تھلبہ نارگے کد انک پک چھنگ یا ک کھوے ذی
 ہلتا نہ کھوق پنگ فی نو اوجامی تھونگ
 کھوے ہشو شتو ملتتی جاہ و جلال
 یونی عود لا میو بی غدامس امین دین
 زیرس خدا سنی لقبہ درام الکتاب
 گوید نوزن کھوا سر اسمائے علی
 بدید کھوے شخیر میدش عقل چھنی چھانی چھن

نغم لاکھنم بُوگودے رگو لے قسلا لیل
 بودھوے یقینک طعی غدنک نیسپہ رگی
 شاہ مردانی دی سوسنجیب ریاس!
 کھوے رگیوں بیاس ہتپوروشن کو کسے زھن
 مرد کوشگر کیسہ کھاری سی بید
 سونگ نرسوسے غدونی کا بو تراب
 رگوے آب جن ہر تولا تنگہ شیس ناپور
 ردو پی اوق میونگ شکوہ خیر است
 بیدید اللہی خودا کا ہی شیدیا نگ
 ان علی دروازہ شہر علوم
 تھلبہ گوان مذہب پروانگی
 ردوانہ زرخ ثیاق سونگنہ لے نازکن
 تھلبی رگو آدم کو چوک لمزوق دولا زوخ
 کھیانگ لافچو اکلننہ دیوار و درے
 زھیبو نھنی کھروش زیرین چاود نغمہ رنگ

تھونگہ ساسید میک لاکھ اسامید ہسبل
 میرونی بیا کھوے تم لس لا اشی
 چنگ می کھوے سینگ ٹھوب دسوی کیریاس
 بو تراب سونگس فتح بیانہ ملک تن
 سترد پوتروق زھور یوز نا خوداری سی بید
 کھوس کھیونین ٹوب کھنک نالزوق سے آفتاب
 فرازہ کونگ لایو با زوخ گیل چھوس لاسبور
 اختر لاکھو تقسیم کوثر است
 بید شہنشاہی یڈ اللہی شیدیا نگ
 یو دیوق لاکھوے حجاز و چین و روم
 سے ببا کو شیس نا ان مردانگی
 گینگ پاکھیانگ نیسیا دیوار چین!
 فچوس دے آدم پولا میول چہ عودنا زوخ
 فچویک کھیری تھلبو لاکھنو دیگرے
 یو غوبین جام تو از بیداد رنگ

ژھیبو غوناف ریاد ناما تم پوچپ
 خسون لوکھی مضمونی براگ سوان عمل
 نوگس ازون یانگ میبول چر بیا لودناتون
 سنینگ می زوم میو پونا کھیانگ زومنہ اگر
 کھیانگ لو سونگنہ، سونگنہ کھیانگ پختہ کا
 تم نیہ نینگ لغزی مہ دوکتہ زھن نیومو
 اوقنہ تصوق بنیاد موجودات بیک
 گمردش ایامی کھورنگ لافودوک
 بیک سو سوسوے ف رقی انیکہ آشکا
 بومی ترکیہ خسو تموان مردانگی
 زانگ زبانیہ سوی بودنار گونیک قلب سلیم
 عشقی سی بیدیلہ ہرکت نس نا تھنو
 بونی لق تھونو پلہتا نیہ مردان کار
 سنینگ میدی لپو سنی ننگ کھون یقپوان
 ستر و قنہ رگو لالزو قپوان، ان زندگی

براگ ردونین بے گریہ پیہم پوچپ
 لذت تخلیق لامید چر سابدل
 مثل ابراہیم مے کون ملق پو کون!
 قنہ ان یو کھیانی میداننگ سپر
 کھورنی ان میگ نینگ کھیری لیل نہار
 کھورنی ختم پونا کھوسی بے ان تھنو،
 ستر و صورت چنگ بدل حالات بیک
 چرخ نیلی فامی کھوشنگ لافودوک
 تازہ میول چر گو ابسی دوسازگار
 میدنا شیو کھوانگ بومی ترکیہ زندگی
 کھراق چوکیدرگو درمہات عظیم
 مینگ نامیندوق چوخیل تھوا گورگنو
 بیدرگدے ہرکت لسنہ، جو ہر آشکار
 ژھیبو مہ کولبا ستر و قنہ رگو چھون یقپوان
 زندگی لالزو قپو سترن، ان زندگی

عفو بے جا سز و قند رگ کھراک کرا کھنکھ ان
 ہرزایں میدی ذلت لا عزت تخفنی ان
 ناتوانی سی چدید خسون کو کھسی لم
 کھو تو کھوے گوید کا نور و چکتوانگ تہی
 دوک شائنگ نے صاحب عقل سلیم
 حربا نازخ ان کھوے سپو سورا بورنگ
 خوش ناز مو کو دچہ گوید کھوے پرہ دار
 کو دچہ غدنگ نہ بید کھوسی مجبوری فاعنگ
 چھون دوگی نڈ پو سپا رے کھیانگ بیاس رل
 ان کھرانگ نے یو نا کھیو دان پو تو ام
 زندگی تب سادے تب سی حقوق پو ان
 مدعی لایو دان کھیو دان، ان حبیل
 کھوسی لدون زیرنی کا تک کوثر لدا نید
 نے زاد آب امانت بے خبہ!
 بیوس نوزن کھیانی رموز زندگی

خسون کو کھی مٹی وزن مس کا کھنکھ ان
 چنگ می جو کھنکھ لافناعت تخفنی ان
 غزون ناجیکہ موسیٰ فی کید کھو و مبدم
 ن لا کھیو و لزوق کھنکھوے رگے فرہی
 ملیہ زکوک سنگ نو گوید شنبہ غنیم
 کھوے شیدا نگ ملیہ بزورے دوک سائے تنگ
 کھو کو تید کو دچہ رداے انکسار
 کو دچہ غدنگ نہ بید کھوسی مجبوری یونگ
 بیاس بو لو کھنکھ کھیو نا سینگ مید پو بدل
 رنگ لاسونگ نارنگ نوزن پو جام بسم
 زندگی رمزی شرح پو ان نشن
 مید کھوے عو او لار گو سپہ چنگ دلیل
 خیر لاشرزیر نا کھوس دو شر لدا نید
 میول نسکوے فلسفہ کھیانگ شیننا اگر
 سکیور کھیانی غیر از حسدائی بندگی

الہاس نار دُوخ سَوِی خَمیرِ

نازیر تید تم چہ حقیقت نا تھیسے ،
 ر دُوخ سَوِی الہاس لائیرس لئی رگہ کھن
 کھیا نکتہ نا کائنگ دُو گید تھیبو بیاسے فر و
 نا دُو گید کائنگ بہر تانے سونگسے سُو مید
 نی بزومید پوسی گو چکسید نا کھی تھو ننگ
 حقیقہ چک ٹامن کائنگ کھید کو دچہ سنگ
 ہر تیس میدی کنگ تھقلا کوئی سکل نا پو
 نی سُو مید کائنگ پو یکہ سونو سنہ سق
 نی چھو غونور کوئی تو دپی ڈم پو ان
 کھو قپنہ زو خپو کھیری سکرمانہ زو خ
 گاہ مگی عود لہ اند کھیا ننگ تیسری
 کوانہ دیونگ الہاسی زیرس لئی نکتہ بین !

بیاس نانا کھو خ شخصی سونو کھیا نی فیسے
 رے سید جن ستر و کھم جن بزوخ جن بزو جن
 لدن لو کھنگ فر و دُو کسینہ بزینگ زو خ میگو
 بادشاہی تاج نا کھیا ننگ بیور مو گو یید
 زو خپو تھو ننگسے یو د کھیری حیران میلونگ
 تھگسے تھل چت گوانہ گو یید سنگ لڑینگ موناگ
 ستر و قلا نی مے بلچین ہویوان میونی رگو
 ناناگ لانا ننگ زو کچہ شیسے گو یید نینگ نی کھرق
 کھو قپی نسق رگو میس قری زم زم پو ان
 بزوبہلتوس عود کا کھیری ننگ کئندہ زو خ
 گاہ دستی بیور لہ اند کھیا ننگ خنجر سی
 تھوب دی سونمن مانہ لہ نمہی ان نگیں

بیوس سوئے کنڈر لایوڈ پونگت عوڈنہ جنگ
 پختگی برکت لانا ذوالنور سوگس
 گوید دے بانگ کھر کھرنانچتہ مثل سنگ
 کھوق پوہلو و فی شید بانگ معمور سوگس
 کھیانگ سیاید خوار کھیری وجود خام پوس
 سوگنہ نوکھ مید از غم و دوسواس کھیانگ
 گوید وی نوریکہ عالم مستنیر
 ہرکنگ نازوم سے سنگ اسو خاک ان
 رڈوانہ زوخ سمن نارے گیالماس کھیانگ
 سوگنہ رے سو سخت کوش و سخت گیر
 تھون منہ کعبہ ناسنگ پاک ان
 لکن فوجیتوس پھیس لوکھی کا کھوا فرادید
 طور پاسہ ناصر مہتمم بنگ تھالیہ

ان نا کھیوڈ پو آبروئے زندگی
 ناتوانی تا کسی ناچتگی

دوک کھاشنگ میک شنگ ساتھ قلا نیر مہ نیر
 خصم فوئل دنشہ تلا گو زیر نا زیر ،

پیش قاضی دُگس تصور دُتنگسینه گو
 فیوضیه چک لازد کپ معمار مضمحل
 زیر سلطان سی سپوزینگ ناممحل
 زیر قاضی فی القصاص آمد حیات
 عبدلمحم می گو احرار پا
 خوانده دی آیت مراد یو پاسه شول،
 تهنونم چک دمدعی لادومه تھیا قس
 زیر نابخشش بید خدا تھد پافری
 تھونش کرمیوق چیلایلیمانیکه رگیل
 تم مہ بونگس سلطان لاف صنی زبرو
 بود ایگھا سلطان دوران مُنمفل
 بیدنا اقرار شخصی حد پوینگنه نارگل
 زندگی لایوس لزو غید ہرتن ناشبات
 خون شہد رنگین می گو معسار پا
 فیکس فتونمک پنگ ناگھوی نقیو پھردل
 آیه بانعدال والاحسان لاریا خس
 بید نابخشش مصطفیٰ تھد پافری
 سونگس نبی امین پومیونگ ہسسل،

پیش تہ آن بندہ نا آقاسہ زروخ

بوریانہ مسدیب سہ زروخ

اسلامنگ سبک ترخ ان

(سلطان مراد نامعمار)

کھسپہ گیانگ ہر ترک کھنچہ از سبک خجند
 فچوس کھوسجد چہ بہ حکم شہہ مراد
 یود پاکھو اغدیانگ گیگ تا سلطان لاپسن
 لیگی اسچن جن فی کا سلطان سکانس
 زد کپہ مہارچہ فی لقیو اکھرق غنارین
 چہ فی لقیو تھو نمہ چک قاضی سی تر لیس
 حق سخی پو بر فیسہ بیوس یانی شیخ
 تھوس دی شخید پو نیکہ ڈھگسے سخ
 شخپہ کھن قاضیس بدندان خستہ لب
 رنگ فسورین قرآن لاجبیس تھون مراد
 یود پارگیانگ ہر ترک پنگ کھوے مین تخیو بند
 ان پاکھو صنعت گرفتہ ماد زاد
 اما کھوے لس پو یکہ سلطان نزل مہ لن
 تھوے کھوے لقیو زد کپہ چھون لقیو نابراس
 سونگس قاضی زونہ کر گونا غو مین
 قاضی لامعاری شخید حکیتو تھوے لیس
 یود نوزن یانگ لانی آسینی مخ
 بیوس یانی قرآن نازوم سے تانی شیخ
 بیاس سکے سلطان یابانگ لاطلب
 نونگسپہ کون جگین چہ پیش عدل داد

اسلامنگ آزادی چیلاریریدینا واقعه کربلائی

سپر لوچین

سننگ تزانیکه بئزخمه رگیز کورے کھوزاناندا بنگ
 عشق و مومن چکت جیگی بیور زورخ نانو
 عقل یود سفاک کھوسفک تر
 عقلی ان چھوشکور پو، اسباب و علل
 عشق، فرقی اننه کھیود پوے کارگدید
 عقلی نور کخوف تنک چین بر جبین
 عقلی سی فچوید لزننگ نوبر باد بیافرئ
 عقل یود خلونگ و خلا میونگ نوکھے نو
 عقلی منگ ر و بخت و تکواری کا یود
 عقلی تونگو کھوانگ دو نوکھیونگ نیر بو ان
 ژون کھیمی غڈنگ چکتوری تنگ نیر بنگ
 عشقی نیا هرکت لس جمادگی بد و نو
 لگی چالاک لگی پاک بے باک تر
 عشق، رگیل کھیر کھن بمبید ان عمل
 عقل مکاری سی هر میکت سید سنو سدید
 عشقی نور کو کھیونان علم و یقین
 عشقی فشکپور لزننگ نو اباد بیافرئ
 عشق هر کونمو، مید و جور بوسه بد و نو
 عشقی زونچو هر کنگ نافراری کا یود
 عشقی جلتنو ستر دمنه رگوز بونگ نیر بو ان

عقل جنونک نادری سید از کتاب
 عقلی زیر پوشاد دُوک آباد دُوک
 حیتت پو عشقی فی آرام جاں
 کوسپہ میدانا، نازیرید وقت نبرد
 ان امام عاشق کوفی پور بتول،
 اللہ اللہ بای بسم اللہ بے بوی،
 ان منہ شہزادہ خیر الملل!
 کھو کھرا غیس ونگ بیاس عشق عینور
 امتی کھورینگ نو اں کیواں جناب
 موسیٰ نافر عون شبیہ ریزید
 حقو زنده یقو ان شبیہ سی پو
 غدو نگ خلافت پوسی لزوق فنگ از قرآن
 بیونگس تھا ننگ سر جلوه خیب الامم
 رحمتی نم کھور پو خسو کس رکر بلا
 حشر حقون حقون کھو استبدادی نر

عشق شزدے عود، سوئے فی احتساب
 عشقی زیر بو بندہ دُوک آزاد دُوک
 حیتت پو کھوئے سنانوے فیاساربان
 عشقی سی عقلی حرات بیاسپوسرد
 سرو آزادے زبستان رسول
 معنی ذبح عظیم ہلتر خمہ بو پو
 ہلتر خمہ چوکھمو احمدی نسیم الجبل
 بیاس کھوئے من تھکپوس دی مصرعو مثل طور
 قل ہو اللہ احد ذروح در کتاب
 خسون لوکھی یگی شید یا نگ سونگسید پدید
 باطلی نس چکپو گیو دپی داغی شبیہ
 حیتت لایک حقوئے اندر دھسان
 قبلی نم کھور ژو خلا باران در قسم
 بیاس کھوئے کھر تو پوس لالہ زار ویرانہ ما
 کھوئے کھری چھیر سیکہ نو مس سلامی زھیر

کھرتنہ سینک غمِ سینه منس چھوس لپناہ
 تون گوانک پانکھوے رگیل چھوس گکر
 رگونگ بہنی زمزم نادر و چپو لانتہ
 بہر ابراہیم واسماعیل ان
 کھوے ارادوری نادر و چپو استوار
 صفت دینی عزتی فیہ ان رگی
 میں مسلمان رکھ لاغیر اللہ ہی برن
 بیاس می خشاگ زبپو عیاں کھوے کھرتوسی
 تیخ لایا چکنہ کھوس شوب نافرول
 یانگ نانی کھوم کھنجاتی رپس برات
 نو بن ندانگ لامر قرآن از حسین
 کھوسی چپو کھا سکونی کا یودسترو قلاتنگ

یوفری سونگید بنے لا الہ
 بیک یا چادی بزدو کیکھوے فقیپو سف
 فیون کونی ہر تپو بہ بزدال ہم عد
 دے کھاتھوس کونی حسین تفصیل ان
 لگی کھکھریگی نت چن کامگار
 ان کھوے تون گو حفظ آئین نبی
 زکھے مدین فرعون لکھوس تروق یوہی من
 ہلزانگس نیدینگ ناقوم حسینی فقیپوسی
 باطلی رگوے ہر تونی کنگ ہر تری ہر تری گول
 لڈنس کھوے کھرتوسطر عنوان نجات
 لزو قس کھوے محشعلونی تروق لازیب زین
 لوقس کھوے تکیری غیبی ایمان لارنگ

تھغیری فرن کھیرنی لے باد صب
 نی چھی تو تھون چوک بشاہ کربلا!

رکلیوز بہر اہلسلمان بو سترینگ کو فی فری مکمل نمونے

میم ازیک نسبت عسیٰ عزیز
 رحمۃ اللہ لبینی میگے عود
 میوبی ستر و قید روگنیکو متروق جگس کھو عود
 ان اشہی پو تا حب راہ سل الی
 رکلیفونی رگیفونکر شخصید کھو رینگ
 مرکز پر کار عشقی ان زیزی
 چکپوان شمع شبستان حرم
 کھون نا کھو دل یول چکپی فیالاتنگمی فیا
 ان اے بو اعرار کن چکتوی جو جو
 زندگی لاختن نارہک ہلثب فوحسین
 بیا تھو گو اولاد انونی ان خسو کھو
 ان بتول چھیس لکھی تب فی کو متھوق
 زوم سے نسبت خسوم نانسوس نہر عزیز
 ان کھو مسل نا بنیونی گو کھی تھو د
 شردے سیاس این ساتھو فلا سینگ خسو دی
 مرضی مشکل کٹا شیر خدا
 ان رگی نا کھو پو کھوے سامان پورینگ
 کارواں سالار عشقی ان زیزی
 ستر و نگے کھوش جمعیت خیر الامم
 لقمہ پنیں رگیل چھوسنہ تنخ تاجی کن
 میوبی شق شید کن چوئی لوقسوز کو سو
 حیت زلفونی کارگب فوحسین
 کھو قپہ رنگ رنگ کو انونی خوش ہلہتہ لکھ
 ان انونی فیا بتول لم ہلہتہ نمی بلوق

سنجس دترے بزود میدترگر گئے تھو نگسینہ
 دو کسینہ دریونگ نافرشتونگ تم نیاننگ
 شخص ضارن لوکھسی لمپوڑھیوڑ لین
 سنس مہ ترنس تھباقی سنے مسیکہ کلین
 جبرستلی دے بھی نونگ تھوس از زمین
 سترونگہ رگوکس اقبال لا حکم خدا
 بیاس شگر گئے روح و خون پوڑونگسینہ
 دوگس ترھے گنگ گنگ اشپی خد متینگ
 لقی کارین طحق سکورین قرآن زیرین
 شخص فہ غنگ سانون پچیکر کولا فچولین
 زلفہ ناٹوخ تبتس برعش برین
 کھور بارگوکس سالا حدیث مصطفیٰ

میدنارگیوے قبری کنڈر لاکھوین
 بیک پانا سجدہ قبر پولا فچولین

لے اسلامی یونگ شیخنی خانوں کن

یاری غیبی پوجلوہ فانوسِ ما
 دینی قوتِ ملتی کھر کھر اس
 لا الہ بکس لا نوں بد چو قیہ سنا!
 خصم بزونا گفتارنا کھر دارِ ما
 بیاس ہون پون تھانگہ برقِ یونگ حکوتونگ
 یو دیتی کاشِ ریرینگِ نو سوزِ دین
 ان کھوے کھور پونگِ دینی نور کو اراہزن
 یو دکھرے دل پونگِ کھوے جملہ ناسپاس
 یو دیگی میک شوق کوئی پنجو مہ نیز
 سو گنہ لنگ آزادی کھیو تھونفہ خسامید
 ملتی نور کو ہرتاے ستر و نگھوئید انگ
 درول نوری لم پونگی حق تابیا سے دور

یری دغون پو پردہ ناموسِ ما
 یاری کھوق کھپو بیاسید رحمتِ خداس
 ہنوسِ تیتی بزائمہ خشی برکت پولا
 فچویدرگہ لکھنہ خشیو سی اطوارِ ما
 ان تیتی فنگھونسی ہونق کوئی زھنگ
 حقیسی آئین پونی نعمت پونے ایس
 نژ زھونتی تس ان دی سپو پرفتن
 میک پو ٹھوب ناسینگ پوزداں ناشناس
 یو دہنتہ لکھ پولا جینے رنگ ستیز
 بق لاکھوے شہس پونگ لاکھونگ نغ خسامید
 لزوقس سیدانی نخل جمعیت لارا انگ
 رنگ خشی، فتنہ خنودی لزا یا نگ کھور

کھرلِ حیا پوسِ نانیِ لُقِ لامہِ زونگ
 خوسِ سوسوئے فنگِ ستانے فرونگندہ بونونگ
 فیسپہ مید شو قز گونگ زھری بونی دارونگ
 زھنگ بونتا تھزنگ سیا سید تپوسی کھونگ
 فطرتی جذبونگ بہتی فیہ نور گوران
 سیرتِ سہرائی کا درول زھتہ سن !

گیگِ حشینی کھانگِ مینتی زدو بارور !
 یانگِ سنائی زوخ لاشروگ تھرو پونگ نوغیر

انتخاب

پيام شرق و غربت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

لالہ طور

۱

فی کھوچی غیبی پوہر کیا نگ سوزِ درونِ ان ،
 جی بود چوقِ خالیو فیضِ اشکِ خونِ ان
 مسونگِ تیک سوا نوزنِ خسون لکھی ہر کنگ پوہ
 بیانِ سوشِ عشقِ لایا سہ نہ جنونِ ان

۲

رگہ لکھی برکتی ہر تہس سبگ لانا گوید
 دیبانگِ سبگ لارگہ لکھی منخ نابود مید
 سیننی داغ پوکھو لالہ زھریگ سکید
 مگر نعلِ بدخشا نگ نو تر و دمید

۳

دی زہر پونگ میندوغی تری ڈرخ کھوریدنا
 تری رگوں پوچی ان ناگک لا نوزن میند
 سیننی تون گو بیوتید یا میند بہر حال
 تمنائی لنگک تا تروق مینے شید

۴

تھانگ نا بللی زیر س باغبان لا
 دی سینگ نو سینگ کھولی ستوق جو ہاید
 تھانگ تھوق کن رگا سیندہ کرفو گو ہلتوس
 زہر نیک میندوق جوانی زگانگ لاشیدسک

۵

فی کھو پنگ تم چہ بود کوس کے مسلمان
 غیبے لنگک دور شک جان جبرئیل ان
 تسی آزر کونی کھانگ خسانگے بودنا
 دی خسانگفوسہ اسرار خلیل ان

۶

زیرید تم گٹ چي ناس سوسامہ زیرف
 اگر خسون نوکسی جلتہ کھوریا یودنا
 کھیری رگوینگ میدنا ستروق چہ شین یا ان کھیا
 اگر یودنا، می شیا ستونگ شیولا ہر مودنا

۷

”عدم“ نا بودی پھوس کور پونگینہ کھیانگ نیونگ
 دی میول پور گیا لبہ میولی فیار گیہ لم بیوس
 سوسوے رگوینگ نو خودی فیا ہر ترک کھیانی کھر
 براہ شیم تروخ لا تمعیب حرم بیوس

۸

بدل بید کوٹ لا کوٹ دنیا سی رنگ کن
 بیک صورت تہرار زندگی مید
 کھیری گوندیو ”نہ تروخ سونگنا درنگ“ پو
 کھیانی خسوم رگوینگ تہرار زندگی مید

۹

کھوے چنگ پوش فی حرق پوجام جم بیاس
 فی قطری کھوق پودینگ پوشیدیم بیاس
 عقل پوسی ہلاکھنگ نذید پاخلت پنگ
 خلیل عشقی بت خانو حرم بیاس

۱۰

مہ ترس آزی شید یا نگ قرآنی معنی
 نئی کھوق پودی آیونی دلیل ان
 عقل پوس مے پچے نید بنینگ پوزھی گید جوید
 میو تفسیر نمرود و خلیل ان

۱۱

چھوزر لانام سہ مجلس مہ مستود
 چہ نزموے یود نوائے زندگانی
 نشائین چھو جگے پھر بنگ رکھیم ژھونارگود
 دی رگد پوان حیات جاودانی

۱۲

رگسے کھیانی اگر رڈوے کھوانگ لاہتاس نا
 زفیض آرزو دے رڈو کجہر گوید
 کھیانی کھیانگ خیر نامسکور! بندہ زر
 کھیری شتر دے نظر پوس ر پوزر بید

۱۳

سوسوے کنگو مہور تقدری ندس لا
 دی مبول پونگ فراسنہ لم بود پو لٹھوے مید
 مہ چیس نا کھیانگ تی تم پو لوانگ سیرق چنگ
 فرالکھ کھوانگ بیاسنہ مینونگ نو میگوے مید

۱۴

رے فردخ یل ایشنگ بیاسے کسب ادبوس
 مسلمان لاسکے سید ترک نسب بوس
 دی روفورونگ نا کھرق ناشے کا
 عبسکھیانگ سیدزے ترک عربوس

۱۵

می جکھ کھن سوئگنہ رے سینگے سا لو ان
 مگر سینگ میدلا د نو سا پلنگ ان
 سنی ننگ زیم می کھنی فیار گیم زھو تھنگ ان
 تا بغزی جکھ نا چھور بونگ سا ہنگ ان

۱۶

سو سوے لم پوسوے لقی پی کا فجو ان
 ایونی لم پو یکہ درو لبو دو عذاب ان
 کھیری لقی کا نا در لس چہ لدن نا
 گناہ کھوانگ انہ سی کار ثواب ان

۱۷

کھبوی کھانگ بلر تے سینگ انخون لوکھی ہرنگ پو
 تھونید ظاہر پو دینگ باطن پو دتے
 بیونید میند و قبولت موسینگ نا سیکن
 نظر پو یو دینی بوی کا کھو یقتے،

۱۸

گھرے اسکندری رگیل چھوہ نہ اُر پو!
 ملوس تیخ و علم حبہ و حشم مید
 ہرکاننگ شاہی پا ان کھر کھر پونت
 دوسے ایران یود کسریٰ ناجسم مید

۱۹

جوان بیاس ینگ نی نغمونی عجم پونگ
 سکیدے نورگوئی رن کھر ش کھونی گوہونگ
 تھاننگ نولم ستوے یود پامیدم چھی
 نی زنگل پوے سکدیکہ جوگس لامنگ کھونگ

○

زندگی

ز همن چیلایزس غبیری نم کهور پوسی نوین میکت چو خلو گلین
 زندگیو میوبلی فقط گرتیه سپهسم ان سگ
 کوانه دی تمبو برید طوچه زیرید برنی لزالا،
 زندگی شعیص ناهر کاتنگ خنده یکدم ان سگ
 بلوق نانم کهوری خیر و سوسی زهر نیک نو مخنون چگس؟
 سکیدس کفش کهنپو، ناهل تانه گل و شب نم ان سگ

غبوس ناغور

گنگ می سی زیرس ری ہر کوئی چھو اقیاقسے ناغبوسے
 کھیانگ تھونگسے گوید نیانہ ایشن دوختے شرمسار
 گوید گو سپارین گیلے سوئے چھوی سکت پو کی تھدے
 آوارہ کھیانگ نا زرخ چرمیدوک میونی کامہ گار
 کھیانگ ریونی حساندان نا بوری بو محال ان
 چا زیر با کھیاتی ان فی سکے سو ابر کو ہسار
 تھوس ہمس ناف نالین کوئی کھیانگ تھن نیمہ سی گید
 یا لمپو کھوانگ سکیورینہ لے شوخص سوئے مرغزار
 دیونگ کو انہ زیرس ہر کوئی چھوسی چاسنیگ لافوق چھگید
 دی غبوس پو لیا نحو میں تکبر تمہ بیوس ہشار

نا گوید کھیانگ نا بوری مومسونگ نارے، تمپو چھد!
 کھیانی نیی تھدی کنہ کھیانگ سترونگسے یقتمہ تھد!

خدا انسانا برینگ خمیرا کوید

خدا

سہ چکنہ چھوچک لانی لدن چکنی منبول پو کھید رنگ گیا خسی ایران تانا روزنگ بیاس
نیاسے شیریا رنگ بزمہ فولاد لدن چگس کھید رنگ لاجھو دے تیغ و تیر و فنگ بیاس

ستائے ملتوس ستائے فچو نہالِ حسن لالا!

ملتوسی زریل بو فچو طائرِ نعمہ زن لالا!

انسان

یانی زھن پولدن چگس چراغ فچوس نیاسی چہ رقی یانی لدن چگس باغ فچوس نیاسی
بیابان ناسپانگ تھنگ نار یونگ یانی لدن چگس دو لار زھنادر و م شونا باغ فچوس نیاسی

نیاس لودو الایور لوز قسے آئینہ لدن چگس

نیاس تک پوتر چگسے نوشینہ لدن چگس

عودِ بَرَبی سپانگِ سترن

نلا سپانگِ سترن چڱي کھانگِ کوشس دی تم پو
 کرموق مین نا، خنودے چک لاڙها چوک پنی
 ناسوی تزن کل مہ کھوربا بَرَبی عود ان
 نامین پروانہ، سپر باچکنہ توک پنی
 مہ مٹھوب دلموئے غزی میک تروخ یودنسی زھن
 ناخودان غبیل ناسنگ مٹھوب تھن پوکوک پنی

خطرینک خسو نمو خسو نمہ ان

زیرید دلموے سی دلمولا سنینی ژھک
 میدوک تھانگ لکھیروک کبیک نا فغ رَا
 دی ینگ سپونی تھانگ ڈوک چوکپہ کھوانگ مید
 دوگید تونگ تونگ مانگ گونگھن ناگیو خپ
 دی ینگ سپونی مشیدیانہ ستر ونگسے نوس نا
 ندانگ لاسا نصیب سینگ کھوم چرگیگ پا
 فرو پوسی زیرس دل موئے عفتل جن!
 خطر لوپینگ دوگفہ ژے کھیانگ بے خطر گوید
 سوسو تونگ غدر لا، غدر لا تنگھی تھکھ پو
 کھیری چھو د مورگیو سیگی کھس گوید
 خطر پوشیص ناستروق رگھے امتحان ان
 خطر پو کھوانگ عیار جسم و حبال ان

الملك لله

ستر اقسن طارقى سى اندسى چھوى مھتانا نيؤ
 زيرس ميوني ان دى سپو عقل نا مھيسے خطا
 لوقسے ندانگ سوئوے وطننگ گومے لم ملوس
 گاريو دشر يعتننگ نوسبب ترک بيوروا!
 زوم جي بياسينہ سپارس رگيو، زيرس نتي فرى
 يل چکنو ژوخس امنه ملک خلد ما!

غلامى

ميک جئے آدمى سى بند گى ادم بياس
 سوئوے جوهر پوسوسوس نذر قبادو جم بياس
 کھيرى تھيم بوژونى کھوق لوکھپوسى کھى پاکم بياس
 گو گھه ميدھى دو نوکھى، مى دو نوئيس سرخم بياس

غنی کستیری

غنی دے زورے میڈے خوش صفیہ
 دو گید پانانگ نوچدے یقتے زگو
 چگی زیرس غنی لا عجاب شے سید
 دی تم پو تھوئید نابہ گوشس فقیر
 زیرید پادی زیر پونگ سہ حق ان کھترانگ
 تاننگ نو غنی یو دپی و خلا تقسیم
 نواسنج کشمیر جنت تطیب
 فیسے یقتے زگو گید پاگار سونگنہ کھو
 یری می بہ سپو سولا چھوڈ پامید
 فقیر اینہ تھونگ منگ کھترانگ نو امیر
 دی ننگ پونگینو نور کوئے کھترانگ پانگ
 کھوئے ننگ پونگ نو پو دصوم متاع عظیم

کھو دولت تابیوران نانی زونخندہ عدوک
 کھو کھوانگ مبد تاننگ دونک پوسواچی رگو سوک

فیو کیونگ ناشار گونی قسمت نامہ

بلقن رس ناکار خانونی غونگ پونئی فری
 کر جونی نزمونیا مخصوصدا کن کھیتی فری
 بب نخل بارگوسی سبق صبیہ سونگ نئی فری
 جنت نازہر ناسدہ ناطو با کھیتی فری
 گو بلو گو چگی سکيور مودے ٹھونگ چھونی فری
 صہبائے پاک آدم و حوا کھیتی فری
 فرگون چھو بیانہ ستر اقبہ ناگو نگونی فری
 نخل ہمانہ شہپر عنقا کھیتی فری

دی سونا سینگ نوریود پوجما دان نئی فری
 سیکانہ تابہ سرش علا سگ کھیتی فری

مزدوری زبیرید

کاٹھو کونینہ شی فرس بے دے بوئی برکت لا!
 کونید مہ کوش می بے کن میس کونی لباس حریر
 فی سکمنی کھر اقبولہ انید حاجی خسوروب لا عشیق
 فی بوی چھی نولا لہ انید گوکھسہ ستام امیر
 فی کھر تپو تھو نگیس ری بوجو قنہ ژوخ کلیسا پونگ
 فی فرقی ان پوسی بید دست سلطنت ہمہ گیر

فی غوے اثر پوسی ویران کن لارنگ لزوقسید
 فی سیننی ژھک پوسی میندوق لازونخہ تنگ لزوقسید
 تاسازی ہرژونگ لاروس زن کن لودین چھونگی
 شیشہ جو چگی دے چھنگیو تاسا غریگ تنگنوگ

دُنیا دی گھرل نارگی کھیریم چکتولا بدل تانگسے
 دے زلفی تَس نانی سمنگ دُونگ جمار تیبے فنکنوگ
 گلاب لاخنود فوننی کھانگ جامی لَین زھری کھرق زدے
 زھریکنو مین دوعی شوَنگ سرفہ زھر چکینگ سترانگنوگ

عودی کا لقیہ سکورین کھور یو زھر دے پروانہ
 زھہگی سوسوے کا! مدوگ زھیتو سوسونا بیگانہ

